

ὉΡΘΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

ἑβδομαδιαία ἑκδοσις τῆς ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ὉΡΘΟΔΟΣΧ'ΕΝΩΣΕΩΣ (Π.Ο.Ε.)

ΠΛΗΡΟΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Τοκ. Γραφείο
ΚΕΜΠΙΑ
Αριθμός Αδείας
3845
ΚΩΔΙΚΟΣ
013053

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΕΥΡΩ 50,00. ΚΥΠΡΟΥ: ΕΥΡΩ 90,00. ΕΥΡΩΠΗΣ: ΕΥΡΩ 90,00. ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΧΩΡΩΝ: ΕΥΡΩ 100,00. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ: ΕΥΡΩ 1,20

ΙΔΡΥΤΗΣ † Αρχιμ. Χαράλαμπος Δ. Βασιλόπουλος

23 ΙΟΥΝΙΟΥ 2017 Αγριππίνης Μάρτυρος, Ἀριστοκλέους, Δημητριάνου, Ἀθανασίου Μαρτύρων, Ἀνακομιδῆ ἱ. Λειψάνων Αγ. Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ

ΕΤΟΣ ΝΖ' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 2170

Οἱ «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά» καὶ ἡ «σεξουαλική» ἑτερότης εἰς τὰ νέα Θρησκευτικά

Τὸ πλεόν κρίσιμον ζήτημα τῶν ἡμέρων εἶναι ἡ προώθησις τοῦ νέου προγράμματος τῶν Θρησκευτικῶν, καθὼς δι' αὐτοῦ θὰ νοουηθεῖθουν καὶ θὰ διαπαιδαγωγηθοῦν τὰ νεαρὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας καὶ αὐριανοὶ πολῖται τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἐμμονὴ τῆς ομάδος τοῦ συνδέσμου «ΚΑΙΡΟΣ» καὶ ἡ ἀνέρος συμμαχία μὲ τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία ἐκδόλως δὲν ἀποκρύπτει τὰς προθέσεις

τῆς διὰ περιθωριοποίησιν τῆς Ἐκκλησίας, ὠδήγησεν ἀνευ διαλόγου ἀρχικῶς εἰς τὴν καθιέρωσιν τῶν νέων προγραμμάτων πέ- ρυσι τὸν Αὐγουστον (!) καὶ τῶρα εἰς τὴν σύνταξιν τῶν μὲ προχειρότητα νέων φακέ- λων-βιβλίων. Ἐνδεικτικὸν τῆς περιφρο- νήσεως τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ αὐτοδικαιωτικὴ φράσις τοῦ πρώην Ὑπουρ- γοῦ Παιδείας κ. Ν. Φίλη «Ἐγὼ ἐφύγα, ἀλλὰ

τὰ θρησκευτικά ἐμει- ναν». Αὐτὸς, διὰ τὸν ὁποῖον διεδόθη ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐξε- δίωξεν ἀπὸ τὴν θέσιν του, μὲ τὴν δηλώσιν του σχεδὸν ἐχλεύασε τὴν Ἐκκλησίαν, γε- νονὸς τὸ ὁποῖον ὑπονοεῖ πολλά... Ἡ ἱερα- χία ἀγεται καὶ φέρεται ἀπὸ τὸ «δράμα» τοῦ κ. Γιαγκάζογλου καὶ τῆς ομάδος του διὰ τὸ μέλλον τῆς Ἐκκλησίας, ἐφ' ὅσον ὑψηλά

ιστάμενα πρόσωπα τοῦ παρέχουν ἀσυ- νίστητον ἀναφαίνονται κατώτεροι τῶν περιστάσεων.

Δὲν εἶναι ὀλίγοι ἐκεῖνοι ποὺ κάνουν λόγον διὰ συμπαιγνίαν, μὲ τὴν ἀπομάκρυσιν τοῦ κ. Γιαγκάζογλου ἀπὸ τὸ περιοδικὸν «ΘΕΟ- ΛΟΓΙΑ» νὰ ἦσαν προσχηματικὴ, ὥπως ἀκριβῶς ὁ ὑποτιθέμενος διάλογος, ὁ ὁποι-

ος ἐπερατώη αἰφνης μὲ εὐθύνην τριῶν Μητροπολιτῶν (Μεσσογίας, Μεσσηνίας, Ὑδρας), οἱ ὁποῖοι ἀδιαφόρησαν διὰ τὰς θέ- σεας τῆς Π.Ε.Θ. Ὁ πρῶτος συμφωνήσας, διότι κείμενα τὸν περιέχοντα εἰς τὰ νέα βι- βλία. Ὁ δεῦτερος διότι συμφωνεῖ μὲ τὸν προωθούμενον οἰκουμενισμόν. Ὁ τρίτος διότι ἀναμένει ὑποστήριξιν ἀπὸ τὸν Ἀρχι- επίσκοπον.

Δυστυχῶς οἱ φάκελοι, ποῦ θὰ τυπωθοῦν καὶ ὡς βιβλία ἐντὸς ὀλίγου, εἶναι αἱ ἀπράντα- κτοι ἀποδείξεις ποὺ καθιστοῦν πνευματικὰ συνενοχούς Ἀρχιερεῖς καὶ «ΚΑΙΡΟ», ποὺ συμφωνοῦν ἐπ' αὐτῶν. Ἡ προχειρότης τῶν σχεδιασμῶν τοὺς εἶναι πασιφανὲς μὲ κείμενα νὰ παρατιθενται συνεχῶς τὸ ἐνα μετὰ τὸ ἄλλο. Πρόκειται διὰ μίαν συρρα- φὴν.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛ.

27η Ἰουνίου τελευταία εὐκαιρία τιμῆς διὰ τὴν Ἱεραρχίαν. Σεβασμιώτατοι,

ΘΑ ΑΝΤΑΛΛΑΞΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΟΙΚΟΠΕΔΑ;

Ἀπάντησις τοῦ Σεβ. Πειραιῶς πρὸς τὸν Σεβ. Ἀργολίδος

Παραθέτομεν τμήματα ἀπὸ τὴν δεκαπεντασέλιδον ἐπιστολήν:

«Ἐλθαβὴ τὴν ἀπὸ 24/5/2017 ἐπιστολή Σας... δὲν μπόρεσα νὰ καταλάβω τὰ κίνητρα τῆς ἀποστολῆς τῆς, δηλαδὴ εἴστε προϊστάμενός μου καὶ δὲν τὸ γνωρίζω παρότι εἰμαι πολὺ ἀρχαιότερος στὴν Ἀρχιερωσύνην ἀπὸ Ἑοῦς. Ἐχετε ἐπίσημη ἐξουσιοδότηση ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδον, τὴν κοινὴν προϊστάμενόν μας Ἀρχή, γιὰ νὰ μὲ ἐλέγξετε;...

Σὰς «ἐνόχλησε» ἡ ἐδῶ καὶ χρόνια ἀνάγνωσή μου τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀναθεματισμὸν κατὰ τῶν αἰρετικῶν καὶ ἀλλοθρήσκων, τὴν ὁποία χαρακτηρίσατε ὡς «παραλογισμό». Γιατί ἄραγε; Ἀπὸ πότε γίνετε συνήγορος τῶν αἰρετικῶν καὶ τῶν ἀλλοθρήσκων; Γιατί δὲν κατηγορεῖτε καὶ τὴν Ἐκκλησίαν γιὰ παραλογισμό, ἀφοῦ καθε Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀνανεώνει τοὺς ἀναθεματισμούς Τῆς; Γράψατε ὅτι «ἂν ὁ ἀναθεματισμὸς καὶ ὁ ἀφορισμὸς γίνεται ἀπὸ ἐμπάθεια τότε εἶναι ξένο πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν» καὶ Σας ρωτῶ: πὼς διαγνώσατε τὰ ἐσώψυχα μου καὶ «διακρίνατε» ἐμπάθειαν; Μήπως ἔχετε τὴν αἴσθησιν τῆς ἀγιότητας στὸ πρόσωπό Σας, ἡ ὁποία φτάνει καὶ ὡς τὴν «ἀνάγνωσιν» ψυχῶν; Γράφετε ὅτι ὁ ἀφορισμὸς καὶ τὸ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Σύνοδοι πλανητῶν καὶ Σύνοδος πλανώντων καὶ πλανωμένων

Τοῦ κ. Χρήστου Κ. Λιβανοῦ

Φρικτὴ βλασφημία κατὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἡ ἀναγνώρισις στὴν Κρήτη πολλῶν ἀντὶ Μιάς Ἐκκλησίαν. Μιάς μόνο Νύμφης, ὅχι πολλῶν, εἶναι Νύμφις ὁ Χριστός.

Ἔνα σπάνιο ἀστρονομικὸ φαινόμενο, ὅπως περιγράφουν οἱ ἀστρονόμοι, εἶναι ἡ σύνοδος πλανητῶν, κατὰ τὴν ὁποία δύο ἢ περισσότερα οὐράνια σώματα, πλανῆτες ἢ δορυφόροι τοὺς, τοῦ ἡλιακοῦ μας Συστήματος παρουσιάζουν τὸ ἴδιο οὐράνιον ἥκος ὡς πρὸς τὴ Γῆ, ὅπλ. τὸν γῆινον παρατηρητὴ. Στὴν περίπτωσιν αὐτὴ οἱ πλανῆτες αὐτοί, ἢ γῆ καὶ ὁ ἥλιος εὐρίσκονται σὲ μία εὐθείαν γραμμῇ. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ἡ σύνοδος ὀνομάζεται καὶ εὐθυγράμμισι. Μὲ μίαν παρομοίαν σύνοδος ἔχει συνδεθῆ ἀπὸ κάποιους καὶ ἡ Γέννησι τοῦ Χριστοῦ. Ἐχει μάλιστα υποστηριχθῆ ἀπὸ τὸν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

Ἐκτελεῖ ἐντολὰς ὁ Σεβ. Φαναρίου;

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀναθάνγγελος ἔγινε δεκτὸς ἀπὸ τὸν Πάπα Φραγκίσκο στὶς 24 Μαρτίου 2014. Κατὰ τὴν συνάντησιν ἦταν παρόντες μὲλὴ τοῦ Ποντιφικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν ἐνότητα τῶν χριστιανῶν. Ἐπίσης στὸ Βατικανὸ ἔγινε δεκτὸς καὶ ἀπὸ τὸν Καρδινάλιον Κουρτ Κῶχ, πρόεδρο τοῦ Ποντιφικοῦ Συμβουλίου γιὰ τὴν ἐνότητα τῶν Χριστιανῶν. Πιὸς ὁ σκοπὸς αὐτῶν τῶν ἐπισκέψεων;

Μὲ τὴν εὐλογία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶχε τὴν εὐθύνην γιὰ τὴν μεταφορά στὶς 10 Μαΐου 2015 Ἱερῶν Λειψάνων τῆς Ἁγίας Βαρβάρας ἀπὸ τὸν ρωμαιοκαθολικὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Μάρκου Βενετίας στὸν Ἱερό Ναὸ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐπίσης στὶς 14 Μαΐου ἐφέτος εἶχε τὴν εὐθύνην τῆς μεταφοράς ἀμφιβόλου ἱεροῦ Λειψάνου τῆς Ἁγίας Ἐλένης καὶ τεμάχιου τιμίου ζύλου ἀπὸ τὸν ρωμαιοκαθολικὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Μάρκου τῆς Βενετίας στὸν Ἱερό Ναὸ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας.

Δήλωσε ὅτι ἡ ἀνταπόκρισις τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν στὸ σχετικὸ αἴτημα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «δείχνει τὴν πολὺ καλὴ σχέση τῶν δύο Ἐκκλησιῶν σὲ ἐπίπεδο πολιτιστικῆς συνεργασίας».

Δυστυχῶς μέσα στὸ γενικὸ κλίμα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, θεωρεῖ ὅπως καὶ ἄλλοι συνεπίσκοποί του, ὅτι οἱ αἰρετικοὶ παπικοὶ εἶναι «Ἐκκλησία».

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ὁ ἀνωφελὲς τουρισμὸς

Τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου π. Διονυσίου Τάτση

Οἱ κοσμικοὶ ἄνθρωποι μένουν πάντα ἀνικανοποίητοι ἀπὸ τὴ ζωὴ τους, παρόλο ποὺ πραγματοποιοῦνται οἱ ἐπιθυμίες τους. Δὲν τοὺς χωρεῖ ὁ τόπος τους. Συνεχῶς μετακινοῦνται καὶ ἀναζητοῦν κάτι ποὺ τοὺς λείπει καὶ δὲν μποροῦν νὰ περιγράψουν. Αἰσθάνονται μέσα τους ἓνα κενὸ καὶ προκειμένου νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ αὐτὸ σκέφτονται διάφορους τρόπους ἢ ἀκριβέστερα ἀκολουθοῦν τὶς ὁδηγίες τῶν εἰδικῶν.

Ὁ ἀείμνηστος ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Καντιώτης ἔλεγε σχε- τικά: «Πλήθος δαιμόνια ἀμυλλῶνται νὰ καταλάβουν τὸ κενὸ τῆς ψυχῆς τοῦ συγχρόνου ἀνθρώπου. Ἐρχεται πρῶτὸ τὸ δαιμόνιο τῆς φυχῆς, τὸ ὁποῖο τοῦ λέει «φύγε». Δεύτερο τὸ δαιμόνιο τῆς περιεργείας. Τρίτὸ τὸ δαιμόνιο τῆς περιηγήσεως. Τέταρτο τὸ δαιμόνιο τῆς ἀνόμου διασκεδάσεως, κ.ο.κ. Ὅλα αὐτὰ τὰ δαιμό- νια θὰ ἔλγαν κανεὶς ὅτι συνέντηξεν τὴν ἰδιορρυθμὴν εἵραιρα πού λέγεται τουρισμός» (Ἐμπνευσμένα κηρύγματα ὀρθοδόξου ὁμο- λογίας καὶ ἀγιοπατερικῆς πνοῆς, 2011, σελ. 161-162).

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.

- ΟΧΙ εἰς τὰς ιεροκρυφίους ἀνταλλαγὰς εἰς βάρος τῶν Θρησκευτικῶν. - ΟΧΙ εἰς τὴν κωμωδίαν τῆς μεθόδου τοῦ μίξερ τῶν θρησκείων.

1. τὴν κριτικὴν κατανόησιν τῶν δογματικῶν, λατρευτι- κῶν, υπαρξιακῶν καὶ πολιτισμικῶν ἐκφράσεων τῆς Ὁρ- θόδοξης Ἐκκλησίας, τῶν ἄλλων μεγάλων χριστιανικῶν ομολογιῶν, καθὼς καὶ ἄλλων θρησκευμάτων,
2. τὴν ἀνάδειξιν τῶν οἰκουμενικῶν αξιῶν τόσο τοῦ Χρι- στιανισμοῦ ὅσο καὶ τῶν ἄλλων θρησκείων τοῦ κόσμου,

- νὰ προσανατολίσῃ τὸ ενδιαφέρον τῶν μαθητῶν στὴν ποικιλία τῶν θρησκευτικῶν προσεγγίσεων καὶ ἠθικῶν ἀντιλήψεων ποὺ ἀνιχνεύονται στὶς θρησκευτικὲς ἐμπει- ρίες, καὶ

2. Χρειάζεται νὰ περιλαμβάνει θεωρήσεις διαχριστια- νικῆς καὶ διαθρησκευτικῆς μάθησης, διαλόγου, συνεργα- σίας καὶ συλλογικότητας.

Εἶναι ψευδὲς ὅτι τὰ νέα ΦΕΚ (Αρ. 2104/19.06.2017) διατηροῦν τὸν Ὁρθόδοξον χαρακτήρα! Θέτουν τὴν Ὁρθοδοξίαν εἰς τὸ ἴδιον ἀκριβῶς ἐπίπεδον μὲ ὅλας τὰς θρησκείας. Παραθέτομεν ἀνωτέρω ἀποσπάσματα - τεκμήρια ἀπὸ τὰ νέα ΦΕΚ.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

«Ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ» (Ἰωάν. 8,44)

«Ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ δια- βόλου ἐστέ» (Ἰωάν. 8,44)

Μήπως αὐτὴ τὴν φράσιν δὲν θὰ ἀπηύθυνε ὁ Κύριός μας σὴ- μερα στὸν Πατριάρχη Κων- σταντινουπόλεως κ. Βαρθο- λομαῖο;

Κηρύττει τὴν «ἐνότητα» μεταξὺ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἐρη- νικὴ συνύπαρξιν καὶ τὴν συνερ- γασία. Βρῆκε τὴν «φθόρμουλα», τὸν τρόπο γιὰ νὰ τὸ πετύχει αὐτό. Κηρύττει ὅτι θὰ φέρει τὴν εἰρήνην στὴν Γῆ, ἐνῶ, κατ' αὐτόν, ὁ Χριστὸς «κηρύττει» τὸ μίσος καὶ τὸν πόλεμον. «Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ τὴν γῆν· οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρή- νην ἀλλὰ μάχαιραν...» (Ματθ.

10, 34). «Πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἥδη ἀνή- φθη;» (Λουκ. 12,49). ἔάν βέβαια δοῦμε τὴν Καινὴ Διαθήκην μὲ τὴ πνεύμα τοῦ κ. Βαρθολομαίου, ἐνὸς παρα-μορ- φωμένου ἀνθρώπου.

Κηρύττει τὴν «ἐνότητα» μετα- ξὺ τῶν ἀνθρώπων, ἐνῶ ὁ Χρι- στὸς «κηρύττει» τὴν διάσπαση: «... παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον καὶ πατήρ τέκνον...» κλπ. (Ματθ. 11, 21). Θὰ «πείσεις» ὅλους τοὺς ἀνθρώπους νὰ συζῶν ἐρηνικά μετὰξὺ τους. Ὅσοι διαμαρτύ- ρονται δὲν θὰ ἔχουν θέση στὸν κόσμον τὸν ὁποῖο σχεδιάζει. Θὰ διωχθοῦν ἀνελέητα, (ἦδη τὸ ἄρχισε αὐτὸ τὸ σχέδιο ἀπὸ τοὺς πῖο «φανατικούς», τοὺς ζηλω- τές Μοναχοὺς καὶ ὁσους τοὺς ἀκολουθοῦν). Ὁ φόβος τῆς διώ- ξεως ἦδη ἔχει τὸ ἐπιθυμητὸ ἀποτέλεσμα, ἀφοῦ «σύσωμην ἡ Ὁρθόδοξος» Ἱεραρχία, (ὁ Θε- ος νὰ τὴν κάνει Ὁρθόδοξον), ἔχει συνταχθεῖ μὲ τὸν κ. Βαρθολο- μαῖο ἡ ἔχει μουναγεῖ, καὶ τὸ

«Κάστρο τῆς Ὁρθοδοξίας», τὸ Ἅγιον Ὅρος, «ἔδωσε γῆν καὶ ὕδωρ» στὸν κ. Βαρθολομαῖο!!!

Τὸ «ῥαῖο» μὲ τὸν κ. Βαρθολο- μαῖο καὶ τοὺς ὁμο- φρόνους τοῦ εἶναι ὅτι, ἐνῶ στοὺς αἰρετικούς καὶ τοὺς ἀλλοθρήσκους ἀναγνωρίζουν τὸ δικαίωμα νὰ πιστεύουν ὅ,τι καὶ ὅπως θέλουν, στοὺς Ὁρθοδόξους δὲν ἀναγνωρίζουν τὸ ἴδιο δικαίωμα καὶ ἐπιμένουν ὅτι πρέπει νὰ τοὺς ἀκο- λουθοῦν στὸν δρόμῳ ποὺ αὐτοὶ χάραξαν, καὶ τοὺς ἀπει- λοῦν καὶ τοὺς καταδιώκουν, ὅταν αὐτοὶ δὲν συμφωνοῦν μαζί τους.

Θὰ σβῇσει κάθε τι Χριστιανικὸ ἀπὸ τὸν κόσμον, ἦδη τὸ ἄρχισε αὐτό, μὲ τίς ἀλλανγὰς στὴν διδα- σκαλία τοῦ μαθήματος τῶν θρη- σκευτικῶν, τίς ὁποῖες ἐπιβάλλει μὲ ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τοποθετηθεῖ ἐδῶ καὶ καιρὸ στὶς κατάλληλὰς θέσεις μὲ ὀργα- νωμένον πρόγραμμα: καταβέ- ζονται τίς εἰρήνες ἀπὸ τοὺς δη- μόσιους χώρους, Δικαστήρια,

Σχολεῖα, Νοσοκομεία, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς Ναοὺς σιγά-σιγά, κλπ., ἀφοῦ ἐρωτοτροπεῖ μὲ τοὺς Λατίνους καὶ τοὺς Διαμαρτυρο- μένους, ἀλλὰ καὶ μὲ ὅλες τίς θρησκείας τοῦ κόσμου, ποὺ δὲν πιστεύουν «στὶς εἰκόνες», σὰν εἰδῶλα, (σὰς θυμίζει αὐτὸ τὴν Εἰκονομαχίαν), ἀλλὰ μᾶλλον στὰ ἀνάμματα, τὰ ὁποῖα εἶναι πῖο «ρεαλιστικὰ» !!!

Ὁ κ. Βαρθολομαῖος εἶναι ὁ "ΑΡΧΩΝ" τοῦ κόσμου τοῦτου, Ἀρχοντῆς γὰρ. Εἶναι τυχεροὶ αὐτοί; Πόσο πλεονέμενος μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ἀλλὰ καὶ ὁ κάθε ἄνθρωπος;

Πάντως ἐμεῖς οἱ «Ὁρθόδοξοι» πρωτοτυπήσαμε γιὰ ἄλλη μιά φορά. Εἰμαστε, πιστεύω, ἡ μο- ναδικὴ «Ἐκκλησία», ἡ ὁποία ἀπὸ τὴν μίαν μερίαν προσκυνεῖ τοὺς Ἁγίους καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τοὺς κατηγορεῖ ὅτι πλανήθηκαν ἀπὸ τὸν διάβολο (ὅχι τὸν κ. Βαρθολομαῖο) καὶ δημιούργη- σαν προβλήματα στὴν Ὁρθόδο- ξη Ἐκκλησία, καὶ προσεύχεται νὰ τοὺς συγχωρῇσι ὁ Θεός.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛ.

ἙΠΙΤΥΛΛΙΔΕΣ Ἡ ὉΡΘΟΔΟΞΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἡ Μετάνοια καὶ ἡ Αἰώνιος Ζωή, ὅπως τὴν ἐγνώρισα ἀπὸ τοὺς συγχρόνους Ἁγίους καὶ Γέροντας

Γράφει ὁ κ. Ἀνδρέας Χριστοφόρου, Νομικός

2ον - Τελευταῖον
"Ἐμεῖνα ἄφωνος. Γιατί καὶ τότε τὸ 1990 καὶ κάθε φορά, ὅταν βρι- σκόμουν μπροστὸς στοὺς Ἁγίους Γεροντάδες, σῶπαινε ὁ Νούς μου καὶ ἀνοίγε ἡ καρδιά μου καὶ αὐτοὶ ἐβλεπαν αὐτά, ποὺ ἤθελα καὶ εἶχα ἀνάγκη νὰ ἀκούσω, ὅχι τόσο γιὰ τὰ πιά, ὅπως κἄνω σήμερα, ἀλλὰ γιὰ νὰ τὰ ἐφαρμό- σω καὶ νὰ βρῶ τὴν υγεία μου, νὰ θεραπευθῶ.

Τὸ 1996, ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ἔφερε τὸν Γέροντα Ἀμβρόσιο Λά- ζαρη, Πνευματικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀδίου στὴν Ἀμφικλία, διακόσια μέτρα κοντὰ τὸ Γρα- φεῖο μου. Ἐψαχνε γιὰ ἓνα διαμέ-

ρισμα ὁ Γέροντας καὶ ὅταν μὲ εἶδε στὴ Μονὴ χωρὶς νὰ μὲ ξερεῖ, μοῦ εἶπε στὸ αὐτί:

Ἐσὺ, θὰ μοῦ βρεῖς μίαν μέρα, ἓνα διαμέρισμα κοντὰ στὸ Γρα- φεῖο καὶ τὸ σπίτι σου!

Τί νὰ πῶ; Ἀπλὰ τὸ ἄκουσα, ἀλλὰ αὐτὸ ἔγινε μετὰ ἀπὸ κανέ- να χρόνον, μὲ τρόπο θαυμαστὸν, βρήκα μὲ τὴν εὐχὴ τοῦ ἑνα δια- μέρισμα στὴν ὁδὸ Ἐπρογινάνην στὰ Ἰλῖσια Ζωγράφου.

Τὸ 1996, ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ, ἔφερε τὸν Γέροντα Ἀμβρόσιο Λά- ζαρη, Πνευματικὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀδίου στὴν Ἀμφικλία, διακόσια μέτρα κοντὰ τὸ Γρα- φεῖο μου. Ἐψαχνε γιὰ ἓνα διαμέ-

φῆ, μιλοῦσαμε Πνευματικὰ καὶ τὸν διακονοῦσα σὲ διάφορες δουλειές, ποὺ εἶχε ἀνάγκη. Τὸ ἀπόγευμα πηγαίναμε βόλτα, νὰ ξεκουραστεῖ ἀπὸ τὸν ἐγκλημασμὸ τοῦ δωματίου.

Μαζί του οἱ ἅγιες Γερόντισσες Παρθενία, Ἡγουμενὴ καὶ ἡ θαυ- μαστὴ Μοναχὴ Γαλήνη, μετέπειτα Ἡγουμενῆ.

Μοῦ ἔλεγε, ὁ Ἁγιασμένος Γέ- ροντας:

- Αὐτὸ ποὺ λείπει εἶναι ἡ Μετά- νοια, ἀλλὰ γιὰ νὰ ὑπάρχει Μετά- νοια, χρειάζεται πρῶτα ἀπλότη- τα καὶ εἰλικρίνεια. Αὐτὰ δὲν ὑπάρχουν, διότι, μολὶς ὁ ἄνθρω- πος δεῖ λίγο μέσα του, θὰ δεῖ ἁμαρτίες, κακία, ὅπως λέει ὁ Χρι- στὸς. Ἐὰν περιφρονῇσι αὐτὴ τὴν ὁράση μὴ ἀποδεχόμενος τὴν ἁμαρτωλότητα, θὰ φτάει μέσα του τὴ βάση γιὰ τὴν ὑποκρισία. Ἐὰν δὲν τὴν περιφρονῇσι καὶ προσπαθεῖ νὰ διορθωθεῖ, μένει στὴν ἀπλότητα καὶ τὴν εἰλικρί- νεια. Ἡ ἀπλότητα καὶ ἡ εἰλικρί- νεια, μίαν μέρα, ὁ Θεὸς θὰ βοηθῇ- σει νὰ γίνουν Μετάνοια.

Τί σοφὰ λόγια! Ὁ Γέροντας

μοῦ ἀποκάλυπτε τὰ θεμέλια τῆς Μετανοίας, τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν εἰλικρίνεια, ποὺ ἂν λειτουργή- σουν μὲ ὁδηγὸ τῆς Ἐντολῆς τοῦ Χριστοῦ, γίνονται Μετάνοια!

Ὅταν κάποιος τοῦ ἔλεγε ἓνα παράπονον ἀπὸ κάποιον ἄλλο, ὁ Γέροντας, πρῶτα τὸν ἄκουε καὶ μετὰ ἔλεγε:

- Ἐντάξει, δέχομαι τὸ παράπο- νόν σου, ἀλλὰ τὸ δικό σου φταῖ- με, ποῖο εἶναι;

Αὐτὴ ἡ ποιμαντικὴ, εἶναι ἐναρ- μονισμένη τὸν λόγο τοῦ Χρι- στοῦ, πρῶτα νὰ Μετανοοῦμε καὶ μετὰ νὰ συγχωροῦμε.

Ὁ Γέρων Ἀμβρόσιος Λάζαρης ἦταν ὁ πῖο κοντινὸς μου Γέρον- τας γιὰ δέκα χρόνια ἀπὸ τὸ 1996 μέχρι τὸ 2006, ποὺ κοιμήθηκε.

Γνωρίζω, διὸ ὅλο τὸ βράδυ εἶχε ὑψωμένα τὰ χέρια του σὲ παι- δικὴν προσευχὴ Ἀφέεσιν Ἀμαρ- τῶν του καὶ Συγχώρεσιν τῶν ἄλλων καὶ ὅλου τοῦ κόσμου: μοῦ τὸ εἶπε ὁ ἴδιος.

Σ' αὐτὸν καὶ στὶς Γερόντισσες Παρθενία καὶ Γαλήνη, εἶδα τὸν γνήσιον Μοναχισμό, ποὺ στηρίζ- ον τὴν Ἀκμαιοσύνην, τὴν ἐκού-

ΟΙ ΠΡΩΤΟΚΟΡΥΦΑΙΟΙ ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΣ

Τὴν 29ην Ἰουνίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τοὺς Πρωτοκορυ- φαίους Ἀποστόλους Πέτρον καὶ Παῦλον.

Ἀνωτέρω Βημόθυρον το

Ἐπὶ τῶν 60ῶν «γενεθλίων» τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως

ΠΡΙΝ ἀπὸ καιρὸ «γιورتάστηκαν» τὰ 60ά «γενεθλια» τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως στὴ Ρώμη, ἐκεῖ ποὺ εἶχε ὑπογραφεῖ τὸ 1957 ἡ γνωστὴ συνθήκη ἰδρύσεως τῆς τότε «Εὐρωπαϊκῆς Οικονομικῆς Κοινότητας», ἡ ὁποία μετεξελίχθη σὲ «Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση». Μόνο ποὺ κάθε ἄλλο παρὰ «γιورتαπτικὸν» ἦταν τὸ «κλίμα»! Οἱ ἡγέτες τῶν 27 χωρῶν, ἐκτὸς ἐκείνων τῶν δύο – τριῶν, οἱ ὁποῖες λυμαίνονται καὶ «ξεζουμίζουν» τὶς ὑπόλοιπες, προσήλθαν μὲ σκεπτικισμὸ γιὰ τὸ μέλλον αὐτοῦ ποὺ θνηγινεοὺς ὀργανισμοὺ, ὁ ὁποῖος ἀλλίως ξεκίνησε καὶ ἀλλίως ἐξελίχθηκε. Ἀπὸ ἔνωση καὶ κοινωνία τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν, κατάντησε κυριαρχία τῶν δυνατῶν χωρῶν τοῦ βορρά, καὶ κύρια τῶν Γερμανῶν, κατὰ τῶν οἰκονομικὰ ἀδυνάτων χωρῶν τοῦ νότου. Ἡ κυριαρχία ὀλοκληρώθηκε μὲ τὴν νομισματικὴ ἔνωση, ὅπου αὐτοὶ ποὺ ἔχουν τὸ «πάνω χέρι», εἶναι οἱ τραπεζίτες καὶ οἱ πολυεθνικές. Μαζὶ μὲ τὰ ἔθνικα νο-

Τὰ παρεπόμενα τοῦ «θανάτου» τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως!

ΣΕ ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ προηγούμενου σχολίου μας, «φωρέψαμε» ἀπὸ τὸ διαδίκτυο ἐνα εὐστοχο σχόλιό γιὰ τὰ «γενεθλια» τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης: «Ἡ πρόωρα γρηαία κυρία (:) τῶν 60 ἑτῶν εἶναι πῶς ἐγκεφαλὴ ἀφασία καὶ χητεῖται ἐπὶγόντως εὐθανασία. Κατ' ἄλλους ἔχει ῥῆθ πεθάνει καὶ τὴν διατηροῦν σὲ τεχνητῇ ζωῇ μὲ μηχανήματα ἐκ Βρυξελλῶν, προκειμένου οἱ στενοὶ γερμανοὶ συγγενεῖς νὰ καρτηνώνονται τὴν συνταξίη τῆς εἰς βάρος τῶν ὑπόλοιπων τέκνων τῆς. [...] Ἀν νομίζουμε - ὅλοι- πῶς αὐτὸ τὸ τερατοτύγχημα ποὺ λέγεται Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση» τὰ πεθάνει χωρὶς νὰ προσπαθῇσε νὰ πάρει μαζὶ τοὺ τὴν δημοκρατία καὶ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, εἴμαστε βαθιά γελασμένοι. Ἄν νομίζουμε πῶς ὁ βαθιά ἀπολίτιστος καὶ ἐπικίνδυνος αὐτὸς λαὸς τῶν Βησιγόντων, ποὺ σήμερα κατοικεῖ στὴν λεγόμενῃ Γερμανίᾳ, θὰ ἀφήσει τὸ κομμάτι κρέας ποὺ κρατρεῖ κατὰ δόντια, καὶ ποὺ εἶναι οἱ ὑπόλοιποι εὐρωπαϊκοὶ λαοὶ νὰ τοὺ ξεφορῶνουν τόσο εὐκόλα, εἴμαστε ὄχι ἀπλῶς νυχτωμένοι, ἀλλὰ μελλοθάνατοι. Θὰ πεθάνει ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση» τὴν τοκογλυφικὴν καὶ τῶν ληστῶν, ἀν. Ἀλλὰ θὰ πάρει μαζὶ τῆς ἐκατομμύρια πολίτες, ἰδιῶς τοὺ Νότου, θὰ πάρει μαζὶ τῆς κοινωνικὲς κατακτήσεις ποὺ ἀποκτήθηκαν μὲ ἀγῶνες αἰώνων, θὰ πάρει μαζὶ τῆς τὸν οὐμανισμό ποὺ μέσα ἀπ' τὴν Ἀναγέννηση δομήθηκε ἐδῶ, στὴν ἰοία τὴν Εὐρώπη, θὰ πάρει μαζὶ τῆς τὸ νόημα ἐπαναστάσεων καὶ φιλοσόφων, καὶ ὀραματιστῶν, καὶ καλλιτεχνῶν. Προπαντὸς θὰ πάρει μαζὶ τῆς τὴν ἐλευθερία τοῦ ατόμου, τὴν δυνατότητα σὲ μία μὴ ὁμονομητισμένη σκέψη καὶ ζωῇ» (Ἰστ. Μαντατοφόρος!). Ἀπλές ἀλήθειες, ὅμως φρικιαστικές!

Βασανιστήρια γυναικῶν ἀπὸ Τζιχαντίστρια!

ΕΧΟΥΜΕ γράψει ἄρκετὲς φορές γιὰ τὴν τραγικὴ θέσθ τῆς γυναικάς σὸν ἀνδροκρατικὸ Ἰσλάμ. Δεῖτε ἄλλη μία περὶπτωση: «Μία 26χρονη τζιχαντίστρια μέλος στὸ Ἰσλαμικὸ Κράτος, τώρα κρατούμενὴ σὲ φυλακὴ τοῦ ἱρακινικοῦ Κουρδιστάν, ἀποκάλυψε ὅτι πλημυνόταν 40 εἰρὼς τὸν μῆνα ἀπὸ τὴν ἐξτρεμιστικὴ ὀργάνωση, γιὰ νὰ μαστιγῶναι γυναικὲς ποὺ συλλαβάνονταν ὡς “ξεδιαντροπες”. Ἡ 26χρονη χρησιμοποιοῦσε μαστίγια καὶ βέργες, γιὰ νὰ χτυπᾷ τὶς γυναικὲς δημοσίως. Τὰ μαστιγώματα γίνονται σὲ κελιά μακριὰ ἀπὸ τὰ μάτια τοῦ κόσμου. Ἡ Χάθρ εἶπε στοὺς Times ὅτι εἰναι ἐλκρινὰ μετανιωμένη, ποὺ ὑπηρετρεῖται τὸ Ἰσλαμικὸ Κράτος ὡς Βασανίστρια ἐπὶ δύο χρόνια» (Ἰστ. Tribune.gr)! Ἐπαναλαμβάνουμε γιὰ πολλοτὴν φορὰ στὶς χριστιανέες γυναικές, νὰ εὐχαριστοῦν τὸ Θεό, ποὺ γεννῆθηκαν σὲ χριστιανικὴ χώρα

«ἰσλαμικὸ κράτος», νὰ πολεμοῦν γιὰ τὴν ἐπικράτησή του, ὅπως ἡ ἀνωτέρω πρῶνῃ τζιχαντίστρια, ἡ ὁποία βασάνιζε γυναικές, γιὰ τὴ δόξα τοῦ Ἀλλάῃ!

Εὐλογία ἐρωτῆματα διὰ παπικὸν «κληρικόν», καθηρημένον ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν

ΕΙΝΑΙ καὶ αὐτὴ εἰδηση μὲ σηµαίνουσα σηµασία. Στὴν ἐφημερίδα τῆς Καλαµάτας «Θάρρος» (9-12-2016) δημοσιοποιήθηκε πῶς στὸν παπικὸν ἐκκλησιαστὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου «λειποτήρησε» ὁ παπικὸς «κληρικός» κ. Γεώργιος Ντάγκας, παρουσιά τοῦ Ὁρθοδόξου Μητροπολίτη Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου. Ἀλλὰ δεῖτε ποῖος εἶναι ὁ ἐν λόγω «ιερέας»: «Ο παπικός

ὉΘΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ο ΑΓΙΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Στὶς 23 Ἰουνίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀγριππίνης. Ἡ ἁγία Ἀγριππίνα καταγόταν ἀπὸ τὴν Ρώμη καὶ ἀπὸ νεαρὰ ἡλικία ἀφιερώθηκε στὸν Κύριο καὶ ἀγωνίσθηκε νὰ καθορισθῇ ἀπὸ τὰ πάθη καὶ νὰ στολισθῇ μὲ τὶς ἀρετές καὶ μάλιστα νὰ τὴν ἀρετὴ τῆς παρθενίας. Ποθώντας νὰ μαρτυρήσῃ γιὰ τὸν νυμφίο τῆς Χριστὸ παραδόθηκε σέ φρικτὰ βασανιστήρια. Ἐτοί οἱ ἐχθροὶ τῆς πίστεως, ἐπεὶδὴ δὲν μπόρεσαν νὰ τὴν ἐξαγκάσουν νὰ ἀρνηθῇ τὸν Χριστὸ, τὴν κτύπησαν στὸ στήμα, κατόπιν τὴν γύνωμσαν καὶ τὴν μαστίγωσαν ἀνελέητα. Τέλος ἡ ἁγία μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ τὴν βα-

Ἡ Μετάνοια καὶ ἡ Αἰώνιος Ζωή, ὅπως τὴν ἐγνώρισα...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Ἀγάπης πρὸς τὸν Θεό, ποῦ ἂν δὲν ἦταν ἄλλοι μπροστά, ποῦ φαίνεται ὅτι ἐπέφευε κάτω.

Τὸν Παπα-Μάρκο Μανώλη, τὸν γνώρισα στὶς Ἐκδρομές στὰ Ἱεροσόλυμα. Ἀκάματος ἐργάτης τῆς Προσευχῆς, τῆς διακονίας, τῆς Ἐλεημοσύνης! Ἀπ' ὅλα τὰ χαρίσματα αὐτοῦ τοῦ ἁγιασμένου ἱερέα, θὰ σταθῇ στὴ Μετάνοια, ποῦ ἦταν ἡ μυστικὴ ἐργασία του.

Μία μέρα ἔφτασα στὸν Ἱ. Ν. Ἀγ Γεωργίου, ὅπου ὑπηρετοῦσε, γιὰ νὰ μιλήσουμε γιὰ τὴν ἐπικείμενη ἐκδρομὴ στὰ Ἱεροσόλυμα. Ἦταν στὸ ἐξομολογητήριο καὶ μόλις μπήκα, τοῦ λέει:

- Κύριε Ἀνδρέα, ὁ Γέροντ Φιλόθεος Σερβάκος, μὰς ἔλεγε: ἐγήρασα καὶ ἀρχὴ Μετανοίας δὲν ἔβαλα!

Ἔμεινα ἄφωνος, γιατί ποτὲ δὲν τὸν ρώτησα καὶ κυρίως γι' αὐτὸ τὸ θέμα, ποὺ πάντα ποῦ ἄρεσε καὶ συνέχισε:

- Ἡ Μετάνοια γεννιέται ἀπὸ τὴν ἀγάπη καὶ τήρησῃ τῶν Ἐντολῶν καὶ δὲν σταματρεῖ ποτέ, μόνο μὲ τὸν θάνατο, κύριε Ἀνδρέα, εἶπε καὶ ἀφῆρε σὸ γνωστὸ μερίδιμα, ποὺ ζωγραφίζει πάντα ἡ παιτενιοσὶ στὸ πρόσωπό του.

Αὐτὰ τὰ λόγια, ποῦ ἔφερναν μπροστὰ ἓνα ἀσκητὴ τῆς Μετανοίας, ποῦ σάρκυνε μὲ τὴ ζωὴ τοῦ λόγου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τῆς Κλίμακας:

-Κὰν πᾶσαν τὴν Κλίμακα ἀναβέβηξας, ὑπὲρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν προσεῖχου!

Θὰ μιλήσω τώρα, γιὰ ἓνα ἀφανῆ μεγάλῳ Ἁγίῳ, ποὺ ἁγίας εἶ ἓνα ὑπόγειο τῆς Λεωφόρου Ἀλεξάνδρας: τὸν ἅγιο Γέροντα Ἀντώνιο Γκίκιζα, πνευματικὸ τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου.

Ἦταν θυμῶμα Παρασκευῇ 3 Ἀπριλίου τοῦ 1996, ὥρα ἐννία τὸ βράδυ.

Ἦταν ξαπλωμένος μὲ κλειστὰ μάτια, ὅταν μπηγάμε μὲ τὸν Γιάννη στὸ χῶλ, ὅπου ἔμενε. Τὸ κεφάλι τοῦ ἀκουμποῦσε στὴν ἐξώπορτα.

Ο Γιάννης τοῦ εἶπε, Γέροντα, ἔφερα μαζὶ μὸν τὸν Ἀνδρέα.

Μόλις εἶπε τὸ ὄνομά μου, ἄνοιξε τὰ μάτια καὶ με κοίταξε.

Μοῦ ἀποκάλυψε πρῶτα κάποια πράγματα προσωπικά, ποὺ δὲν μπορῶ νὰ πῶ, ἀλλὰ ἐπαληθεύτηκαν μετὰ ἀπὸ χρόνια καὶ ὕστερα συμπλήρωσε:

-Ὁ Γάμος δὲν ἐμποδίζει τὸν ἁγιασμό καὶ ἡ ἐργασία ποὺ κάνετε, μπορεῖ νὰ γίνεταί αἰτία ἁγιασμοῦ τῶν ἁλῶν.

Ἡ ἐκπλήξή μου, ἀπὸ τὶς ἀποκαλύψεις, μετατράπηκε ἀπὸ τὴν Ἀγάπη του, σὲ οἰκειότητα καὶ τὸν ρώτησα:

- Πῶς θὰ γίνουν αὐτὰ Γέροντα;

- Μὲ τὴν καθημερινὴ καὶ ἐπιμελημένη Μετανοία σας, ποὺ ἀπάντησε.

Στὸ Γάμο, ἡ Μετανοία φέρνει τὴν Ἄφηση τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ἐνώνει τοὺς συζύγους πρῶτα μὲ τὸν Χριστὸ καὶ ὕστερα μεταξύ τους εἰς Σάρκα Μία, μία Ζωή!

Τὸ ἴδιο καὶ στὴν Ἐργασία, ὁ Μετανοῶν προσφέρεται μὲ διάθεση ταπεινῆς διακονίας καὶ ὡς φορέας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καθαγιαζέει καὶ τοὺς ἄλλους ποὺ εἶναι μαζὶ του.

Ἀναφέρομαι τώρα, σὲ ἓνα ἀκόμα πιὸ ἄγνωστο Γέροντα Κύπριῳ Μοναχῷ τῆς Ἱ.Μ. Σταυροβουνίου Κύπρου, τὸν Γρηγόριῳ Μοναχῷ.

Ἦταν μετὰ τὸ 1980, δὲν θυμᾶμαι ἀκριβῶς χρονολογία, πάντως βρέθηκα στὴν μικρὴ ἀσκητικὴ αὐλὴ τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ ἦταν ἐκεῖ ἐνα Γεροντάκι Μοναχός, ποὺ μόλις μὲ εἶδε μοῦ εἶπε:

- Ἐὰν γιέ μου στὸ κελί μου νὰ σὲ κεράσω μία ζιβανία, τὸ κυπριακὸ τοῖπουρο.

-Ἦπιαμε τὴ ζιβανία καὶ μετὰ κάτασαμε στὴν αὐλή.

-Ποῦς εἶσαι Γέροντα, τοῦ λέω

- Μὲ λέγαν Πῶργο, γιέ μου, μὰ τώρα εἶμαι ὁ Γρηγόριος Μοναχός, εἶμαι ὁ Πατέρας τοῦ Ἡγουμενοῦ.

-Ποῦλ χαίρομαι Γέροντα τοῦ λέω, ποὺ ἔχεις τέτοιο γιό, ἔχεις καὶ ἄλλα παιδιὰ;

-Ἐγω γιέ μου, ἅπαντὰ ὁ Γρηγόριος Μοναχός, μὰ ἔχω καὶ ἓνα γιὸ ἄγνωστο. Καὶ βάζει τὰ κλάματα.

Βρέθηκα σὲ ἄμνησιν, πῶς νὰ παρηγορήσω ἐνὸς τὸ Ἅγιο Γεροντάκι ποὺ μετὰ τὴν εἰσβολή, ἀφοῦ οἱ Τοῦρκοι πήραν τὸ χωριό του, κατέληξε στὴ Ἱ. Μονῇ Σταυροβουνίου καὶ ἐκάρη στὰ γεράματα Μοναχός μαζὶ καὶ ἡ γυναικα του, ἀπὸ τὸν γιὸ τους τὸν Ἡγούμενο.

Τὸν ἀγκάλασα ἀπαλὰ στὴν πλάτη καὶ τοῦ εἶπα ἀμήχανα:

-Ἐχει ὁ Θεός, Γέροντα!

-Ἐχει ὁ Θεός γιέ μου, ἀλλὰ δὲν κλαίω τόσο ποὺ ἔχασα τὸν γιὸ μου, ἀλλὰ διότι φταίξαμε τὸν Θεὸ καὶ τὰ πᾶθαμε!

Ἔμεινα ἄφωνος, συγκλονιστήκα, λαμβάνοντας ἀπὸ τὸν Παπποῦ ἐνὺ ἓνας νέος τὴν πιὸ βαρὶα παρακαταθήκη:

- Νὰ βέλθῃς τὴ συμφορὰ τὴν Ἐθνικὴ στὴν Κύπρῳ μας ὡς πατριωτικὸ γεγονός, ἀλλὰ καὶ τὴ μεγάλῃ προσωπικὴ τοῦ ἀπώλυτο, τοῦ ἰδιοῦ τοῦ παιδιοῦ, νὰ γίνονται ἀφορμὴ Μετανοίας ἀντὶ ἀφορμὴ παραπνοῦ, ὀργῆς καὶ ἀνανάκτησης.

Δὲν κατηγορεῖσε κανένα, οὔτε πολιτικὸ, οὔτε Τοῦρκο, Ἀμερικάνο, Κύπριῳ ἡ Ἑλλαδίτῃ!

Ο Γέροντ Γρηγόριος μὲ διδάξε, ὄχι ἀφηρημένα καὶ ἀπὸ ἀπόστασι, ἀλλὰ μέσα ἀπὸ τὸν πόνο τῆς ἀπώλειας τοῦ γιου του, τὰ λόγια τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου, ὅταν τὸν ἐρώτησαν, τί κατάλαβε ὡς πολυτιμότερο ἀπὸ τὴν Ἱνευματικὴ Ζωή, μὲ τὰ τόσα χρόνια ἀσκήσης καὶ εἶπε:

-Τὸ σημαντικότερο εἶναι νὰ παίρνεις πάνω σου τὸ σφάλμα!

Ποῖος ἄραγε στὴν Κύπρῳ δὲν γνῶριζε τὸν Γέροντα Παναή ἀπὸ τὴ Λύση, τὸν ἄγαμο λαϊκὸ ποὺ ἁγίαςε μέσα στὸν κόσμο, στὸ σπῆτ, στὸ χωριό του;

Ἦταν ἐχόμενος, εἶχε χωράφια καὶ ἀγαθὰ, ἀλλὰ τὰ μοίραζε τὰ βράδια κρυφὰ στοὺς φτωχοὺς καὶ ζοῦ-

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΗΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ
Πληροφοροῦμε τοὺς ἀγαπητοὺς μας συνδρομητὰς ὅτι δύνανται νὰ καθοθεῖουν τὴν συνδρομὴν των ἡ ἐνίσχυσι καὶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν εἰς τὸ ὄνομα «Πανελληνίους Ὁρθόδοξους Ἐνωσις». Ἀρ. λογαριασμοῦ 129/296140-76. IBAN: GR 120110290000012929 614076. Τὸ δὲ SWIFT τῆς τράπεζῆς εἶναι: (BIC) ETHNGRAA.

Ο «Ο.Τ.» δὲν εἶν κερδοσκοπικὸν χαρακτῆρα καὶ τὰ ἔξοδα ἐκδόσεως του σπῆρνται ἀποκελιστικὰ καὶ μόνον εἰς τὰς συνδρομὰς σας. Βοηθήστε εἰς τὴν ἐκδοσιν καὶ διάδοσιν τοῦ «Ο.Τ.».

Ἐκ τοῦ Λογιστηρίου τοῦ «Ο.Τ.»

σάνταν στρεβλώνοντας τὰ ἄκρα τοῦ σώματός της καὶ μὴ ἀντέχοντας τοὺς πόνους, παρέδωσε τὴν ψυχὴ της, ἔλαβε τὸν στέφανο τοῦ μαρτυρίου καὶ οδηγήθηκε στὴν οὐράνια μακαριότητα. Τρεῖς νέες, ἡ Βάσσα, ἡ Παῦλα καὶ ἡ Ἀγαθονίκη, ἀφοῦ πήραν τὸ τίμιο σῶμα τῆς τοῦ πήγαν καὶ τὸ ἐνταφίασαν στὴν νῆσο τῆς Σικελίας, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ Σικελία νὰ ἀπελευθερωθῇ ἀπὸ τὸ σκότος τῆς πλάνης τῶν δαιμόνων καὶ οἱ κάτοικοι τῆς νὰ πιστέψουν στὸν Χριστὸ ὡς Θεὸ ἀληθινὸ. Ἐτοί τὰ ἱερὰ λείψανα τῆς ἁγίας Ἀγριππίνης ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα εἶναι πηγὴ θαυμάτων καὶ ἰάσεων ἀπὸ κάθε ἀσθένεια.

«**ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ**» Ἡ θεία εὐσταλγχνία καὶ ἡ ἀπό-
λεια τοῦ Ἰουδα, Ἐκδ. Ἀρμός, Ἀθῆνα 2017, σελ. 99.

Οἱ Ἐκδόσεις «ΑΡΜΟΣ» προσέβη-
σαν στὴν ἐκδόσῃ τριῶν θεοπνευστῶν
λόγων τὸν Ἅγιον Πατέρον μας, οἱ
ὁποῖοι εἶναι ἀφιερωμένοι στὰ κοσμο-
σπῆματα γεγονότα τῆς Ἀγίας καὶ Με-
γάλης Πέμπτης. Κατὰ τὴν Μεγ. Πέμ-
πη ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία, ὅπως λέει
ὁ συναξαριστής, ἐορτάζει τὸν ἱερό
Νατῆρα, τὸν μυστικὸ Λεῖπνο, τὴν
ὑπερβυὰ Προσευχὴ καὶ τὴν Προδο-
σία. Οἱ τρεῖς λόγοι ποὺ παρουσιάζον-
ται εἶναι α) Οὐμία εἰς τὴν προσδοσίαν
τοῦ Ἰουδα, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ
Χρυσοστόμου β) Λόγος εἰς τὴν προ-
δοσίαν, τοῦ Εὐσεβίου Ἐφέσου καὶ γ)
Λόγος εἰς τὸν Διάβολον καὶ εἰς τὸν
Ἀδὴν, τοῦ Εὐσεβίου Ἀλεξανδρείας.
Νὰ εἰσαγγεῖλθῇ τῇς Ἐκδόσεως
τοῦ Ἀγιοῦ γὰ τὴν προσπάθειά τους
νὰ ἐκδόσουν κείμενα τῶν Πατέρων
τῆς Ἐκκλησίας, μέσα ἀπὸ τὰ ὁποῖα
οἱ ἀναγνώστες χειροαγονοῦνται στὰ φο-
βερά μυστήρια τῆς Μεγάλης Πέμ-
πτης. Ἐπιστῇ τὸν κ. Νικόλαο Μιχα-
λολάκη, ὁ ὁποῖος κοπιᾷ σὲ μετα-
φρασθῶν τὰ παρόντα κείμενα ἀλλὰ
καὶ γιὰ τὰ σχόλια ποὺ παρατίθενται
καὶ τὸν κ. Ἀντώνιο Κασιώνη, ὁ ὁποῖος
ἐπιμελήθηκε τοὺς Λόγους καὶ ἔγρα-
ψε τὸ εἰσαγωγικὸ σημεῖωμα, τὸ ὁποῖο
ἀναφέρεται στὴν παρουσία τοῦ Ἰου-
δα στὶς ἐρεῖς ἀκολουθίες τῆς Μεγά-
λης Ἑβδομάδος. Νὰ σημειώσουμε
ὅτι ἐκτὸς τῆς μετὰφρασης παρατίθε-
ται παρὼλῳλῳ καὶ τὸ πρωτότυπο κεί-
μενο, ὅπως αὐτὸ ὑπόκειται στὴν Ἑλλη-
νιστὴ Παρολογία τοῦ Μigne.

Στὸ εἰσαγωγικὸ σημεῖωμα μεταξύ
τῶν ὁλῶν ἀναφέρεται «Κατὰ τίς
ἀκολουθίες τῆς Μεγάλης Πέμπτης,
ζοῦμε ἀκριβῆς ὑπαρξέμενες καταστά-
σεις: ἀπὸ τὴ μία, ἡ τρεπτική πείσι τοῦ
Ἰουδα, ποὺ ἀπὸ μαθητῆς τοῦ Χρι-
στοῦ κατακηρυγνίεται στὸν Ἀδὴ τῆς
ῤμετανόησος, ἀπὸ τὴν ἄλλη, ἡ μετὰ-
νοία τῆς πόνης, ποὺ ἀνυψώνεται

ἀπὸ τὴν ἄβυσσο τῆς Ἀμαρτίας στὰ
κράσπεδα τοῦ Παραδείσου.

Ἐνα ἐρώτημα πλανεῖται ἀνὰ τοὺς
αἰῶνες: “ Γιατὶ ἡ εὐσταλγχνία τοῦ
Χριστοῦ δὲν ἔφερε σὲ ἐπίγνωση τὸν
Ἰουδα, ὥστε νὰ μὴ ἀποτομῃσει τὴν
προδοσίαν;”. Ἐντυπισοαίει ὁ ἀοι-
στοσυγρηματικός τρόπος χειρισμοῦ
τοῦ θέματος ἀπὸ τὸν ἱερό Χρυσοστό-
μο. Περιγράφει τὸ πῶς ἐνεργεῖον, μὲ
τίς ὁπίες ὁ Χριστὸς ἐπιχειροῦσε δια-
κριτικά, σεβόμενος τὸ αὐτεξοῖσιο, νὰ
τὸν φέρει σὲ ἐπίγνωση. Ἀλλὰ ὁ
ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ μετανοήσῃ
μὲ τὴν βία, παρὰ μόνο μὲ τὴν διὰ τὴν
προαίρεση, ἀφοῦ ὁ Θεὸς μὰς ἐπλάσε
ἐλευθερά ὄντα, κατ’ εἰκόνα Του, καὶ
ὄχι απλῆς μαριονέτες: “ Ἐπειδὴ γὰρ
νυχίους ἡμὰς ἐποίησε καὶ τὴν τὸν
φάιλων καὶ τῆς τὸν ἀγαθὸν πράξε-
ως ἀφάρσεως, καὶ ἐκόντας εἶναι βού-
λεται καλοῦς διὰ τοῦτο, ἂν μὴ βου-
λομένη, οὐ βιάζεται οὐδ’ ἀναγκά-
ζει”. Στοις δυο αὐτοὺς ἄξονες, εὐε-
ργετινές-διακριτινές θείες ἐνεργείες
καὶ κατατήρησι τοῦ αὐτεξοῖσιου μὲ
ἐναντιότητα καὶ ἀμετανοήσια, πλέκε-
ται τὸ δράμα τοῦ Ἰουδα...».

Γ.Κ.Τ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΤΗ ΔΕΛΤΙΟΤΗ

Ἔτος ΛΕ', Αριθμ. 23/23 Ἰουνίου 2017

ΒΙΒΛΙΑ – ΑΝΑΤΥΠΑ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ «Κάντε ὅμα ποὺ γρήγορα ἀπὸ τὴν φθορὰ, δοκίμα Ἐθνικὲς αὐτογνω-
σίες, Ἐκδ. Ἰδρυμα Μελετῶν καὶ Ἀλλη-
λεγγῆς, 2017. Σχ. 20,50x15 σσ 460.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ – ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ
ΣΑΛΠΙΓΓΕ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ, Δημι-
νιαῖον Ὁρθόδοξον Χριστιανικὸν πε-
ριοδικόν, Ἱ.Μητροπολιτικῆς Φωτεινῆς,
Προσπλὸν καὶ Εὐδοκίας, Τεύχος 95
2016. Φλώρινα.

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ, Μηνιαῖον Ὁρθόδο-
ξον Χριστιανικὸν περιοδικόν, Ὁργαν-
ον Ὁρθοδόξου Ἱεροσπουσιακῆς
Ἀδελφότητος. Ἰαν., Φεβρ., Μάρτ.,
Ἀπρῶλ., Μάιος 2017. Ἀθῆνα.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ, Μηνιαῖον Περιο-
δικὸ Ἑλληνορθόδοξης Μαρτυρίας.
Ἐκδόσι Χριστιανικῆς Στέγης Καλα-
μάτας. Ἰαν., Φεβρ., Μάρτ., Ἀπρῶλ.,
Μάιος 2017. Καλαμάτα.

Ο ΣΩΤΗΡ, Δεκαετηνήμερο
Ὁρθόδοξο Χριστιανικὸν περιοδικόν,
ὄργανο ὁμονομῶν Ἀδελφότητος Θε-
ολόγων. Φεβρ., Μάρτ., Ἀπρῶλ., Μάιος,
Ἰούν. 2017. Ἀθῆνα.

1. ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΒΙΩΝ ΑΓΙΩΝ

Μεγάλῃ ωφέλεια προσφέρουν οἱ Βιοὶ τῶν Ἁγίων. Μὰς τὸν συιστοῦσι οἱ Ἁγι-
οὶ τῆς Ἐκκλησίας μας. Γι' αὐτὸ ἡ «Π.Ο.Ε.» γιὰ τοὺς πιστοὺς φίλους μας προσ-
φέρει ὅλους τοὺς κάτω βίους τῶν ἁγίων στὴν τιμὴ τῶν **10€** ἀντὶ τῆς τιμῆς
τῶν **40€**, ποὺ κοστίζουν.

1) Αἰτουλακαρνανές Ἁγιοι
2) Ἁγιοὶ Ἀκινδύνος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ
3) Ἁγίος Ἀμβρόσιος
4) Ἁγίος Ἀντωνῖνος Νεομάρτυς
5) Ἁγίος Ἀργυρὸς
6)

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ «ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ ΘΕΟΛΟΓΩΝ»

«Καλύτερα να μὴ ἐρχόταν ὁ Χριστός...»

Σχόλιον εἰς ἄρθρον καὶ θέσεις τοῦ Μητρ. Ἀργολίδος κ. Νεκταρίου

Τοῦ κ. Παναγιώτῃ Τσαγκάρῃ, Γενικοῦ Γραμματέωσ τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεωσ Θεολόγων (ΠΕΘ)

Ἕγπαρχει, γενικά, ἑδραιωμέ- νη ἡ ἀντίληψη, ἀκόμη καὶ σέ μία μερίδα τοῦ σώματος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅτι ὁ κόσμος ἀλλά- ζει καὶ συνεπῶς πρέπει, συμ- βαδίζοντας μὲ τὴν ἀλλαγὴ τοῦ συντελεῖται, νὰ ἀλλάζου- με καὶ ἐμεῖς στάσεις ζωῆς καὶ συμπεριφορές. Αἰποτυπώνον- τας τὴν ἀντίληψη αὐτὴ ὁ Μητρο- πολιτὴς Ἀργολίδος κ. Νεκτά- ριος, σὲ ἑνα του ἀρθρο με τίτλο «Μία ἀπάντησι γιά τούς καλο- προαίρετους», σημειώνει ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν καὶ ἀνεκτό, ἕνας ἀνθρώπος «διακατεχόμε- νος ἀπὸ ἓνα ζῆλο «οὐ κατ’ ἐπί- γνωσιν», ἓνα ζῆλο παιδαριῶδη καὶ ἀνώριμο, ποὺ συγχέει τὰ οὐσιώδη καὶ τὰ ἐπουσιώδη καὶ ποὺ τόσα προβλήματα ἔχει δη- μιουργήσει στὴν Ἐκκλησία διὰ διαχιλιετὴ πορεία τῆς, ἀλλὰ καὶ δημιουργεῖ ὡς σήμερα»¹, νὰ ἐμπδοῖσῃ τὴν ἐξέλιξη καὶ τὴν πρόοδο τῶν πραγμάτων ἐμμέ- νοντας σὲ περασμένα κο-

σμικά σχήματα. Ὅπως ἰσχυρί- ζεται, ἐκεῖνο ποὺ ἀπαιτεῖται εἶναι νὰ ἔχουμε διάκριση, ποὺ εἶναι ἡ μεγαλύτερη τῶν ἀρετῶν². Καὶ φαίνεται νὰ ἔχει δίκιο μόνον ποὺ θὰ πρέπει νὰ κοιταχτεῖ πρῶτα ὁ ἴδιος στὸν καθρέπτη τῆς συνεί- δησῆς του.

Χωρὶς νὰ ὑπεσιέλθουμε σὲ περισπούδαστες ἀναλύσεις τοῦ θέματος, καταθέτουμε δύο (2) παρατηρήσεις / ἐρωτήματα γιά προβληματισμό.

1. Ἄραγε, ἔχουμε ἐξετάσει καὶ καταλήξει σὸ νὰ ὀρίσου- με, μὲ ἀγιοντυεματικὴ διάκρι- ση, ποιά, τελικά, εἶναι αὐτὰ τὰ οὐσιώδη καὶ ποιά τὰ ἐποου- σιώδη, ἰδιαίτερα στὰ θέματα τῆς πίστεωσ;

2. Ποιοὶ τελικά, ἔχουν τὴν ἀρετὴ τῆς διακρίσεω; Τῇ διά- κρισι τὴν ἔχουν μόνο ἐκεῖνοι ποὺ τὴν ἐπικαλοῦνται; Ἐκεῖνοι ποὺ “θεωροῦν τοὺς ἑαυτοὺς τοὺς «σωτῆρες» τῆς Ἐκκλησίας καὶ μαρτυροῦν ἀγωνίζονται νὰ

τὴν ὑπερασπίζωνται καὶ νὰ τὴν «σώσουν»”³ ἢ οἱ κατήγοροί τους, ποὺ καὶ ἐκεῖνοι θεωροῦν ὅτι ἐκ officio κατέχουν τὸ ἀλάθητο, καθὼς εἶναι αὐτοὶ ποὺ εὐαγγελί- ζονται τὴν ἀλλαγὴ καὶ τὴν πρό- δοδο;

Ἡ ἀπάντησι στὰ παραπάνω εἶναι ζωτικῆς σημασίας, ἐπὶ προχωρήσουμε καὶ στὶς ἐπι- χυρούμενες ἀλλαγές σὸ μά- θημα τῶν Ὁρσκηκεῦκῶν.

Ἰσως, ἐπίσης, δὲν εἶναι τυ- χαῖο ὅτι, ἐκτός τοῦ Μητροπολίτῃ Ἀργολίδος, ὑπέρμαχοι τῶν ἀκριτῶν ἀλλαγῶν σὸ μάθημα τῶν Ὁρσκηκεῦκῶν ἀλλὰ καὶ ἐναντίον τῶν μεθοδευμένων στο- χουπιμῶνων «ζῆλωτων» καὶ στο- χου «ζῆλωτισμοῦ» εἶναι καὶ ἐκεῖ- νοι ποὺ συνεταζαν τὰ νέα Προ- γράμματα τοῦ μαθήματος τῶν Ὁρσκηκεῦκῶν. Νὰ θυμηθοῦμε ὅτι οἱ συντάκτες τῶν Προγραμ- μάτων εἶναι Θεολόγοι, ποὺ στὴν πλειονοψηφία τοὺς ἀνῆλκουν στὸν σὺλλογο «Καίρος», τοῦ ὁποῖου θερμὸς ὁμοϊδεάτης καὶ ὑποστηρικτῆς εἶναι ὁ κ. Νεκτά- ριος.

Δὲν μπορεῖ, λοιπόν, νὰ λη- σμονηθεῖ ἡ φράσι - στοχεύσει τῶν συντακτῶν αὐτῶν τῶν Προγραμμάτων, ὅτι δηλαδὴ «ἕνας ἀθεὸς καθηγητῆς μπορεῖ νὰ διδάξει καλύτερα τὸ μάθημα αὐτὸ ἀπὸ ἓνα ζῆλωτὴ θεολόγο»⁴, ὅπως καὶ ἡ παρό- μιση στοχεύσει φράσι τοῦ κ. Νεκταρίου σὸ πρόσφατο ἀρθρο του, «ὁμολογῶ δὲν φο- βῆθηκα στὴ ζωῇ μου οὐτε τοὺς ἀθεοὺς οὐτὲ τοὺς ἀρνητῆς, οὐτε τοὺς δικῶτες ὁσο φοβῆθηκα τὸ ζῆλωτισμὸ»⁵.

Εἶναι βέβαια, ἀπορίας ἄξιον καὶ φυσικά χρῆξε ἑθελο- γικῆς, ἐκκλησιολογικῆς ἀλλὰ ἰσως καὶ ψυχαναλυτικῆς προσ- ἐγγίσεω τὸ γεγονὸς, κατὰ τὸ ὁποῖο ἕνας Ἐπίσκοπος ἔπαι- νος τῶν ἀθεοῦς καὶ ὑβρίζει τοὺς ζῆλωτῆς τῆς πίστεω. Νὰ ὑποθεσοῦμε ὅτι γνωρίζεῖ ὡς καρδιονοστῆς τὰ μύχια τῆς ψυχῆς αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ἢ θεωρεῖ ὡς ζῆλωτῆς συλλήβδην ἐκεῖνοὺς ποὺ ὁμολογοῦν τὴν ἀλήθεια καὶ ἐλέγχουν τὴν αἵρε- ση καὶ τὴν ἀμαρτία δημόσια, ὅπως ἔκανε, γιά παράδειγμα, ὁ Ἅγιος Ἰουστίνος Πόποβιτς καὶ ὁλοι γενικά οἱ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλη- σίας μας!

Ὁὰ δεχόμεσταν ἀδιαμαρτύ- ρητα τὴν κατηγορία διὸ γινόμα- στε ὑπερβολικοί στὶς κρίσεις μας, ἂν δὲν ἀκολουθοῦσε σὸ ἀρθρο τοῦ κ. Νεκταρίου καὶ ἡ, ἀκόμη ποὺ συγκλονιστικὴ, φρά- σι του: «Τὸ λέω με πλήρη γνῶ- νωσι: ἂν ὁ Χριστὸς ἥρθε νὰ κάνει τέτοιους μίξερους, φοβί- κούς, διεστραμμένους, φανατι- σμένους, ἀνελευθερούς χρι- στιανοὺς, καλύτερα νὰ μὴ ἐρχό- ταν...»⁶!

Πρωτόκουστος καὶ φο- βερὸς ὁ παραπάνω λόγος ἀκόμη κι ἂν ἐπιτωθεῖ ἐπὶ ἐνρά- φῃ ὑπὸ τύπον ἀστείονου ἢ σχήματος καθ’ ὑπερβολὴν, διὰ πρὸς ἐκείνην ὅτι εἰλεῖ Ἐπισκόπου, ὁ ὁποῖος οὐσια- στικά ἀνείναι τὸν λόγο τῆς δημιουργίας τοῦ ἐλευθερου ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ τῆς ἐλευσεῖς τοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμο γιά τὴ σωτηρία τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώ- που!!!

«Καλύτερα νὰ μὴ ἐρχόταν ὁ Χριστὸς»!!! μᾶς λέει ὁ κ. Νεκτά- ριος, ἐπειδὴ ἔκανε ἀνθρώπους, σάν τὸν Μητροπολίτη Πειραιῶς ἢ σάν τοὺς ζῆλωτῆς τῆς πίστε- ως!!! Προφανῶς φοβίλομε νὰ ὑποθεσοῦμε ὅτι ὁ ἐν λόγω Μητροπολίτης ἐυαγγελίζεται ἓνα νέο «καθαρό» κόσμο, ἀπαλλαγμένο ἀπὸ μίσηματα καὶ ἀπόβλητους ἀνθρώπους, τύπου Μητροπολίτου Πει- ραιῶς καὶ «φονταμεντα- λιστῶν ζῆλωτῶν». Ἐνα κό- σμος, δηλαδὴ, παρόμοιο με αὐτὸν ποὺ ὄνειρευόταν καὶ οἱ Χίτλερ, Λένιν καὶ Στάλιν.

Ἐπειδὴ, λοιπόν, κ. Νεκτάριε δὲν «ἐκθάρσισε» ὁ Χριστὸς, ὅπως ἔπρεπε τὸν κόσμο, μὴ- πῶς ὑπονοεῖτε ὅτι πρέπει νὰ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛ.

ὉΘΕΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

2 ΙΟΥΛΙΟΥ 2017

Απόστολος: Ἑβρ. θ' 1-7

Εὐαγγέλιον: Ματθ. η' 5-13

Ἦχος: γ' - Ἑωθινόν: Δ'

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

«χρυσοὺν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ»

Θεομητορικὴ ἐορτὴ

Θεομητορικὴ ἐορτὴ σήμερον προβάλλει ἐνὶ πνιον ἡμῶν. Ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἔχει ὀρίσει, σήμερον 2 Ιουλίου νὰ εορτάζεται ἡ «κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθότης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου». Ὅταν δὲ προβάλλουν τοιαῦτα μεγάλα ἐορτά κατὰ Κυριακὴν ἡμέ- ραν, ἡ σειρά τῶν Ἀγιογραφικῶν ἀναγνωσμάτων παρακάμπτεται καὶ κείμενα τὰ ὁποῖα σχετίζονται μὲ τὰ τιμώμενα πρόσωπα, ἀνα- γινώσκονται εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς.

Αποστολικὸν ἀνάγνωσμα, συνεπῶς, σχετικὸν με τὴν Ὑπερα- γίαν Θεοτόκον, ἀκούομεν σήμερον. Αποστολικὸν ἀνάγνωσμα, ποὺ ὁ ἀπλόος ἀκροατῆς, ἀδυνατεῖ νὰ κατανοήσῃ, διότι τὸ ἱερὸν κείμενον, ἐκ τῆς «πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς» τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἀναφέρεται εἰς εἰκόνας καὶ καταστάσεις τῆς Παλαιᾶς Δια- θήκης. Περιγράφει τὴν δομὴν καὶ τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποῖου ἐλει- τοῦργει ὁ λατρευτικὸς χώρος τῶν Ἑβραίων, δηλαδὴ ἡ Σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου. Απορεῖ ἀκόμη καὶ ὁ «ἀνδρωτὴς τῆς Ἐκκλησίας», ὡς συνηθίζομεν νὰ τὸν ἀποκαλοῦμεν, τὴ σχέσις δυνατὰ νὰ ὑπάρχῃ μεταξὺ τῆς Θεοτόκου ἀφ' ἐνὸς καὶ τοῦ λειτουργικοῦ χώρου τῶν Ἑβραίων, ἀφ' ἑτέρου!

Προεικονίστις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Θὰ πρέτῃ ὅμως νὰ γνωρίζωμεν ὅτι τὰ περισσότερα ἐκ τῶν συμβάντων εἰς τὴν ζωὴν τῶν Ἰσραηλινῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ περισσότε- ροὶ λόγοι ἐκ τῶν λόγων τῶν προφητῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἐγίναν ἀλλὰ καὶ ἐπιτώθησαν ἀντιστοιχίως, διὰ νὰ προεικονίσουν ἡ διὰ νὰ προετοιμασθῶν τὸ «ἔδαφος» διὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Μεσσία. Ἐπὶ παραδείγματι, εἰς τὴν ζωὴν τῶν Ἰσραηλινῶν ἀναγινώσκομεν ὅτι ὅταν οὗτοι περιπλανῶντο εἰς τὴν ἔρημον, ὀδεοῦντες πρὸς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ἐξ αἰτίας δὲ τῆς σκληρότητος τῆς καρδίας αὐτῶν, ὁ Θεὸς πρὸς τιμωρίαν τυν, *«ἐπάστειλε ... εἰς τὸν λαὸν τοὺς ὀφείς τοὺς θανατοῦντας, καὶ ἔδωκαν τὸν λαόν, καὶ ἀπέ- θανε λαὸς πολὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ»* (Αριθ. ΚΑ' 6). Μετὰ τὴν πληγὴν αὐτὴν, μετενόησεν ὁ λαὸς καὶ ὁ Θεὸς ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τὸν Μωϋσῆν, *«ποίησον σεαυτὸ ὄφιν καὶ θες αὐτὸν ἐπὶ σμει- ον, καὶ ἔσται ἐν δακῇ ὀφίς ἀνθρώπων, πᾶς ὁ δεδιγμένος ἰδὼν αὐτὸν ζήσεται»* (Αριθ. ΚΑ' 8). Ἡ κίνησις αὐτὴ τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ χαλκίνου ὀφειος, προεικονίει τὴν, διὰ τοῦ Ἑσταυρωμένου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, σωτηρίαν, τῶν, ὑπὸ τῶν νοητῶν ὀφε- νῶν τῆς ἀμαρτίας δακνόμενων καὶ τετραυματισμένων.

Τοιαῦτα δὲ προεικονίσαι καὶ προφητεῖαι τὰπμπολλα, ὡς προ- εῖπώμεν, συναντῶνται εἰς τὰ Παλαιοδιαθηκικά κείμενα. Τοιοῦτὸν τὶ συμβαίνει καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν. Τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων, ὁ ἱερῶτατος ἐκείνος λατρευτικὸς χώρος καὶ ἀπροσπέλα- στος εἰς τοὺς πάντας, πλην μόνου τοῦ Ἀρχιερέως, ὁστις εἰσῆρχε- το διὰ νὰ θυσιάσῃ «κάπας τοῦ ἑναιούτου», προεικονίζει τὴν Ὑπερ- αγίαν Θεοτόκον. Τὸ ἀνωτέρωρον πρόσωπον μετὰ τὸν Χριστὸν *«τὴν πρωιωτέραν τῶν χειρῶνμὲν καὶ ἐνδοξότεραν ἀσχυκρίτως τῶν σεραφείμ»*. Διὰ τοῦτον συνεπῶς τὸν λόγον, σήμερον, ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία, ἔχει ὀρίσει τὴν ἀνάγνωσιν τῆς συγκεκριμένης πε- ρικοπῆς.

Τὸ υπόδειγμα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Πᾶσαι αἱ ἐορταὶ καὶ πανηγύρεις τῆς Ἀγίας ἡμῶν Πίστεωσ, σκοποὺν ἔχουν, τὴν προβολὴν τῶν τιμωμένων προσώπων καὶ τὴν μίμησην αὐτῶν ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὸν ἁγισμὸν ἡμῶν. Τοῦτο, χαρ- ακτηριστικῶς, λέγει ὁ μέγας ἐν τοῖς πατράσι, ὁ ἱερὸς Χρυσόστο- μος, διὰ τούτων τῶν λόγων: *«Εορτὴν καὶ μνήμην Ἀγίου λέγον- τες, μίμησιν Ἀγίου νοοῦμεν»*. Ἐὰν δὲ, πάντες οἱ Ἅγιοι ὡς πνευ- ματικοὶ θησαυροί, ἔχουν δι' ἡμᾶς, στοιχεῖα πρὸς μίμησην καὶ ὑφέ- λειαν, πόσῳ μάλλον ἡ πάνσοφός μορφή τῆς Ὑπεραγίας Θεοτό- κου, δύναται νὰ προσφέρῃ οὐχὶ μόνον ἀντίστοιχα πρὸς τὰ τῶν Ἀγίων, ἀλλὰ πολὺ ἀνῶτερα καὶ ὑπεροχώτερα αὐτῶν.

Ἐὰν δὲ οὐλῶνρησεν ἡ γλῶσσα ἀλλὰ καὶ ἡ διάνοια τῶν Πατέρων καὶ Διδασκάλων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ὅπως ἀναμνήσθουν καὶ ἐπαινέσουν ἐπιτάξις τὴν Θεομήτορα, πόσῳ μάλλον δύνανται, ὁ ταπεινὸς καὶ ἰσχνὸς καὶ ἐλλιπέστατος ἡμέτερος λόγος, δι' ἐν τοι- οῦτον ἐγχείρημα! Διὰ τοῦτο, ἀδυνατοῦντες ὅπως ἐπαινέσωμεν τὴν Βασιλίσσαν τῶν Οὐρανῶν, περιορίζομεν τὸν ἑαυτὸν μας, εἰς ἀπλὰς τινὰς σκέψεις.

Πόσον δύναται οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἰς τὴν ἐναντίον τοῦ Ἥλι- ου; Πόσον δύναται τὶς νὰ καταμετρήσῃ τοὺς κόκκους τῆς ἄμμου ἢ τὰς σταγόνας τοῦ ὕδατος; Πόσην δύναμιν καὶ σωματικὴν ἀντοχὴν δύναται νὰ διαθέτῃ τῇ, ὥστε νὰ ἐμβάλῃ ἑαυτὸν εἰς κῆψι- νον καιομένην; Τόσον ἐπικίνδυνον καὶ ἀκόμη περισσότερον, εἶναι τὸ νὰ ὀμλήσῃ διὰ τὴν Θεοτόκον. Παρακαλοῦμεν ὁμως, ταπεινῶς Αὐτὴν, ὅπως ἐπιτρέψῃ εἰς ἡμᾶς νὰ εἰπωμεν λόγους τινὰς, δανει- ζόμενοι τοιούτους ἀφ' ἐνὸς ἐκ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ *«χαῖρε, κε- χαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναίξιν»* (Λουκ. Α' 28). Ἐτερον δέ, ἐκ τῆς Ἀγίας Ἐλισβετ, ἥτις ὑποδεχο- μένη τὴν Θεοτόκον εἰς τὴν Ῥοσινὴν καὶ πεπληρωμένη Πνεύματος Ἁγίου,προσεφώνησε ταύτην διὰ τούτων τῶν λόγων, *«εὐλογη- μένῃ σὺ ἐν γυναίξιν καὶ εὐλογημένης ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου· καὶ πόθεν μου τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με;»* (Λουκ. Α' 42 – 43). Ἐτερον, πάλιν, ἐκ τῆς γυναικὸς ἐκείνης ἥτις *«ἐπάρσα φωνὴν ἐκ τοῦ ὅχλου εἰπεν αὐτῇ· μα- ρια καὶ κοιλία ἡ βαστάσασα ἅς καὶ μασοὶ οὗς ἐθήλασας»* (Λουκ. ΙΑ' 27). Τέλος δέ, ἕνα ἀκόμη λόγον, ἐξ αὐτῆς τῆς Κυρίας Θεοτόκου, ἥτις ζωσα, τὸ ὑπερμείνονος τῶν θαυμάτων, τοῦτέστι τὴν ὑπὲρ λόγον κυσφορίαν ποὺ ἐνανθρωπήσαντος Λόγου τοῦ Θεοῦ, εἶπε προφητεύουσα, *«Ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσι με πάσαι αἱ γενεαὶ· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν»* (Λουκ. Α' 48 – 50).

Εὐχὴ πρὸς τὴν Θεοτόκον

Μὴ δυνάμενοι ἄλλω πινὰ λόγον ἐπᾶσιον τῇ Θεοτόκῳ, ἐκλιπα- ροῦντες δεόμεθα πρὸς αὐτήν, *«ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρί- σεωσ, τῆς αἰωνίου με ρουμένης κολάσεωσ, καὶ τῆς ἀπορῆ- του δόξεω τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με ἀπο- δεικνύουσα. Ἦς καὶ τῶχοιμι, Δέσποινά μου, Ὑπεραγία Θεο- τόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεωσ»*, Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Τιμόθεος Γ. Παπασαῦρου

Ἱεροκλήρυξ Ἱερᾶς Μητροπόλεωσ Πατρῶν

ΟΡΘΟΔΟΣΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟΝ

Εἰς τὰ βήματα τῶν ἐπιτεινῶν ἀγγέλων

3. Οἱ βιταίνεις τοῦ «Κύριε, ἐλέησον»

Ἡ προσευχὴ εἶναι τὸ κύριο ἔργο τῶν νερόντων καὶ γενικά τῶν μοναχῶν. Ὁ χριστιανὸς, ποὺ ζοῦν στὸν κόσμο προσεύ- χονται λίγο, γιατί ἔχουν πολλές βιοτικῆς μέριμνες, καθημερινές ἐπαγγελματικές ἀπασχολήσεις, οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις καὶ ὁ ἐλεύθερος χρόνος εἶναι ἐλάχι- στος. Ὅμως πρέπει νὰ προσεύ- χονται καὶ αὐτοὶ μετὰ τὸ ἀπλὸ «Κύριε, ἐλέησον», τὸ ὁποῖο πε- ριλαμβάνει ὅλα τὰ αἰτήματα καὶ βοηθεῖ μὲ μοναδικὸ τρόπον, γιατί ἐκεῖ μέσα ὅλες τῆς βί- ταις, ὅπως ἔλεγε ὁ Ἅγιος Παῖ- σιος.

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τί δὲν κατανοοῦν οἱ Παπικοὶ ἀπὸ τὴν Ὅρδοδοξίαν

Τοῦ κ. Λέοντος Μπράνγκ, Δρος Θεολογίας

72ον

Σταυροφορία, ἡ προδοσία τοῦ 1204

Ἡ 4η Σταυροφορία ἀπέτελεσε τὴν ἀποκορύφω- ση τῶν σταυροφοριῶν. Μπορεῖ ἴσως μὲ μία πρῶ- τὴ ματιὰ νὰ μοιάξῃ παράξενη ἡ παραπάνω ἐκτί- μηση, ἐπειδὴ αὐτὴ ἡ σταυροφορία, κρινόμενη σύμφωνα μὲ ἐξωτερικά κριτήρια, ἦταν τελικά ἡ πῶ ἀποτυχμένη, ἀφοῦ σὲ καμία φάσι τῆς οὔτε κἂν πλησίασε τοὺς Ἀγίους Τόπους. Μία ἐξέταση ὠστόσο σὲ βάθος ἀποδεικνύει ὅτι με αὐτὴν ὁ βα- σικὸς στόχος τῶν σταυροφοριῶν ἐπετεύχθη: ἡ κατάκτησις – ἔστω προσωρινῇ – τῆς Ὁρθόδοξης Ανατολῆς ἢ με πῶ μεγάλη ἀκρίβεια τὸ καίριο πλῆγμα ἐναντίον τοῦ διὰ τοῦ Χριστοῦ πολιτεύμα- τος ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ πολιτεύματος ἐκείνου, σὸ ὁποῖο ἔδωσε ἱστορικὴ σάρκα καὶ ὁσὰ ὁ Ἅγιος καὶ Μέγας Κωνσταντῖνος με τῇ συνεργασίᾳ Ἱερωσῶ- νος καὶ Βασιλείας στὴν ὑπηρεσία τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸς ὁ στόχος ἦταν βασικὴ ἐπιδίωξη τόσο τῶν Φράγκων, ἀπὸ τὴν δυναμικὴ τους ἀνάδειξι στὴν ἱστορικὴ σκηνὴ (Καρλομάγνος), ὅσο καὶ κυ- ρίως στόχος τῆς παπασίνης ἀπὸ τὸν πᾶπα Νικό- λαιο Α' καὶ ἐπειτα καὶ πῶς συγκεκριμένα μετὰ τὸ σχίσμα τοῦ 1054. Ὁ Πάπας, ὁ ὁποῖος σὸ πρὸ- σῶπο τοῦ ἱννοκεντίου Γ', ὅπως εἶδαμε σὸ προ- ηογούμενον ἀρθρο, ὁμολογεῖ χωρὶς περιστροφές ὅτι ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ βρίσκεται πέρα, ὑπὲράνω τῶν ἀνθρώπων, ἀνάμεσα στὸν Χριστὸ καὶ τοὺς ἀνθρώπους, ὅσι στὴν οὐσία ἔχει καταλά- βει τὴ θέσι τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, θὰ προτιμῶ- σε βέβαια τὴν ἀόλυτὴ ὑπαγεὶ τῶν Ὁρθοδόξων. Αὐτὴ ὁμως δὲν κατορθώθηκε - σὸ σημειο αὐτὸ βρίσκονταν καὶ οἱ ἀντιρρῆσεις τοῦ ἱννοκεντίου γιά τὶς ἐπιλογές τῆς 4ης σταυροφορίας -, ἀλλὰ τοῦλά- χιστον κατακτήθηκε τὸ ἐπικέντρο αὐτοῦ τοῦ πολι- τεύματος, ἡ Βασιλεύουσα. Ἦταν ὁ θρίαμβος τῆς κατ' οὐσίαν ἀρειανικῆς Δύσεωσ - σὸ πρῶτοπον τοῦ Πάπα ὁ Χριστὸς καταργεῖται ὡς Θεοάνθρωπος καὶ τὴ θέσι Του καταλαμβάνει ὁ ἴδιος ὡς ἐνσάρ- κωση τοῦ θεοοπιμένου ἀνθρώπου - ἐναντί τῆς ὀρθόδοξης Ανατολῆς. Ἡ Δύσι πῆρε ὡς λάφυρα τὰ ἔργα τοῦ πολιτισμοῦ της, τὶς τέχνες της, τὰ ἱερὰ καὶ σοὰ τῆς καὶ μετὸν τρόπο αὐτὸ ἀναβάθμισε σὲ ἀνυπερβλήτο βαθμὸ τὸν δικὸ της "πολιτισμό". Ἡ ἀρχὴ τῆς Ἀναγεννήσεωσ στὴ Δύσι, ὅπως σημει- ώναι πολὺ εὐστοχα ὁ Emle Bradford, δὲν βρίσκει- ται στὴν τελικὴ πτώσι τῆς Κωνσταντινουπόλεωσ τὸ 1453, ἀλλὰ στὴν πτώσι τῆς Βασιλεύουσας στὰ χέρια τῶν σταυροφόρων[1].

Ἄλλωστε οἱ σταυροφορίες ἔφεραν μόνον γιά ἐλάχιστα χρόνια μία ἀλλαγὴ στὸς Ἀγίους Τό- πους, ἀπὸ τῆς ἐπιτυχῆς τῆς 1ης Σταυροφορίας (1098) μέχρι τὴν τελικὴ πτώσι τῆς Ἀκρᾶς (1291). Καὶ βασικά αὐτὴ ἡ ἀλλαγὴ μόνον γιά τοὺς Παπι- κούς ἦταν θετικὴ. Γιά ὅλες τὶς ἄλες χριστιανικῆς ὁμάδες, σὲ συγκρίσει μετὰ τῆς μουσουλμανικῆς κυ- ριαρχία πρὶν, ἦταν ἀρνητικὴ. Μετὰ δὲ τὴν 4η Σταυροφορία οἱ σταυροφορίες εἶχαν ἀπογυμνω-

Ὁ (παλαιὸς) κατηχητισμὸς ἀπέθανε. Ζήτη ὁ (νέος) κατηχητισμὸς!

Γράφει ὁ κ. Παναγιώτης Ν. Γκουρβέλος

Διάβασα μὲ ἐνδιαφέρον, σὸ τελευταῖο τεῦχος τῆς Σύναξης, τὴν βιβλιοκριτικὴ τοῦ κ. Γιώργου Κατετανάκη, Δρ. Θεολογίας, γιά τὸ συλλογικὸ ἔργο: «Τὰ Ὁρσκηκεῦκῶν σὸ σύγχρονον σχολεῖο». Ὅπως ὁ ὑπότιπλος τοῦ βιβλίου προαναγγέλλει, πρόκειται γιά τὸν διάλογο καὶ τὴν κριτικὴ ποῦ ἐγι- νε, γιά τὸ νέο πρόγραμμα σπουδῶν στὰ Ὁρη- σκευτικὰ Δημοτικὰ καὶ Γυμνασίουσ. Ἐξ ἀρχῆς δηλῶναι πῶς δὲν συμμερίζομαι τὸν ἐνθουσια- σμὸ τοῦ κ. Κατετανάκη γιά τὰ Νέα (Πιλοτικά) Προγράμματα Σπουδῶν, κι' αὐτὸ γιά τοὺς ἑξῆς λόγους:

Α) Ὁ ἀγαπητὸς κ. Κατετανάκης γράφει: «Οἱ σχεδιαστέ τῶν Νέων (Πιλοτικῶν) Προγραμμά- των Σπουδῶν γιά τὸ Δημοτικὸ καὶ τὸ Γυμνάσιο οὐθετοῦν τὶς θεωρίες γιά ἐνα δημοκρατικὸ σχο- λεῖο ἀνοικτὸ στὴν κοινωνία». Τί κρίμα ὁμως! Απὸ τὸν σχεδιασμὸν τῶν νέων ΠΠΣ ἔχουν διὰ ροτάλοιο ἀποκλειστέ ἀπαντες οἱ διαφωνοῦντες: ἡ Πανελλήνια Ἐνωσι Θεολόγων, ἡ ἀρχαιότερη καὶ συντριπτικὰ πολυπληθέστερη Θεολογικὴ Ἐνωσι, ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν Ἱε

'Η οικολογία ως μοχλός της οικουμενιστικής (παγκοσμιοποιημένης) πραγματικότητας – 'Η Συμφωνία τών Παρισίων (2016)

Τīs προηγούμενες εβδομάδες είδαμε, τὸ πὼς ἀκριβῶς οἱ ἐργάτες τοῦ οἰκουμεινισμοῦ ἢ ἀλλιώς τῆς παγκοσμιοποιήσεως, μεθοδεύουν τῖς ἐξελίξεις καὶ κατευθύνουν τὴν παγκόσμια πολιτικὴ προκειμένου νὰ ἐλέγξουν σὲ παγκόσμιο ἐπίπεδο τὴν τροφὴ καὶ τὸ νερό.

Ὡς ἐπίσημη δικαιολογία αὐτῶν τῶν χειρισμῶν τοὺς χρῆσιμοποιοῦν τὴν οικολογία καὶ τῖς διάφορες "οἰκολογικὲς" ὁργανώσεις, ὅπως ἡ Greenpeace, τῆς ὁποίας τὴν μέθοδο καὶ τὸν "σκοτεινὸ" ρόλο ἀναλύσαμε τὴν προηγούμενη ἐβδομάδα. Οἱ δραστηριότητες αὐτῶν τῶν ὁργανώσεων ἀπλώνονται σὲ ὅλοκληρο τὸν κόσμo, διαμορφώνοντας μία κοινὴ πολιτικὴ ἀνὰ τὴν υφῆλιο.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς ὁ πλανήτης, ἀπὸ τὴν ἀμέλεια ὧλων μας, ἔχει ὑποστεί **σημαντικὲς ἀλλοιώσεις καὶ μεταβολές** σὲ σχέση μὲ τὴν ἀρχικὴ του κατάσταση. Ἡ ἀλόγιστῃ κατάχρηση τῶν πηγῶν ἐνέργειας ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, ἡ ὑπερβολικὴ ρύπανση καὶ ἡ ἐν γενεᾷ ἀδιόφορία γιὰ τὸ περιβάλλον, ἐξαιτίας τῆς μανιώδους ἀναήτησεως τοῦ κέρδους, ἔχουν προεξήκει σημαντικὴ ζημιά στὴν Γῆ μας.

Γιὰ παράδειγμα ὃς ἐξετάσουμε τὴν περίπτωση τῆς αὐξησης τοῦ διοξειδίου τοῦ ἀνθράκα (CO2) στὴν ἀτμόσφαιρα. Τὸ 1958 τὸ διοεῖδιο τοῦ ἀνθράκα πού βρισκόταν στὴν ἀτμόσφαιρα ἔφτανε στὰ 280 ppm, πού σημαίνει ὅτι σὲ 1.000.000 μέρη ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρα (δὲν ἔχει σημασία ἀν θὰ εἶναι γραμμάρια ἢ χιλιόγραμμα ἢ λίτρα), τὰ 280 μέρη ἦταν CO2. **Φέτος γιὰ πρώτη φορὰ ξεπέρασε τὴν ιστορικὴ ἐπίδοση τῶν 410 ppm.** Σύμφωνα μὲ τοὺς ἐπιστήμονες, βάσει τῶν ἱκανῶν –ὅπως ἰσχυρίζονται– γεωολογικῶν δεδομένων πού ὑπάρχουν διαδέσμια, **ἡ ἀτμόσφαιρα τῆς Γῆς δὲν ἔχει ξαναδεῖ τέτοια συγκεντρώση διοξειδίου τοῦ ἀνθράκα ἀπὸ τὴν δημιουργία τῆς!**

Ὅσο περισσότερο διοεῖδιο τὸν ἀνθράκα ὑπάρχει στὴν ἀτμόσφαιρα, τόσο ἐντονότερο εἶναι τὸ φαινόμενο τοῦ θερμοκηπίου, δηλαδὴ τόσο περισσότερη ἀκτινοβολία, πού ἐκτιμῆται ἀπὸ τὴν Γῆ, ἐγκλωβίζεται στὴν κατώτερη ἀτμόσφαιρα μὲ ἀποτελεσματὴ τὴν αὐξηση τῆς θερμοκρασίας. Κατὰ συνέπεια, ἡ θερμοκρασία τοῦ πλανήτη αὐξάνεται, οἱ ἡμέρες πού ἐπικρατεῖ καύσωνας γίνονται ὁλοένα καὶ περισσότερες, τὰ ἀκραία καιρικὰ φαινόμενα γίνονται ὁλοένα καὶ πιὸ συχνὰ, οἱ βροχοπτώσεις σὲ κάποιες περιοχὲς μειώνονται, τὸ νερὸ στοὺς ὠκεανούς διαστέλλεται καὶ οἱ πάγοι στοὺς πόλους λιώνουν ταχύτερα, γεγονός πού προκαλεῖ τὴν ἀνodo τῆς στάθμης τῆς θάλασσας.

Εκμεταλειούμενοι αὐτὴ τὴν πραγματικότητα, πού **οἱ ἴδιοι δημιούργησαν**, οἱ ὑπῆρτες τῆς ἐγκαθίδρυσης μιάς ἐνιαίας παγκοσμίου κυβερνήσεως καὶ πολιτικῆς, ἐπέβαλαν τὴν Συμφωνία τῶν Παρισίων ἢ ἀλλιώς τὴν «Σύμβαση–Πλάισιο τῶν Ἦμεμένων Ἐθνῶν γιὰ τὴν Κλιματικὴ Ἀλλαγῇ».

Ἡ Συμφωνία αὐτὴ εἶναι –ὅπως οἱ ἴδιοι παραδέχονται– **ἡ πρώτη παγκόσμια ἀπόφαση, πού δεσμεύει νομικὰ ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς λαοὺς τοῦ πλανήτη.** Ὅπως γράφει[1] τὸ κείμενο τῆς Συμφωνίας **«Ἡ Συμφωνία τοῦ Παρισίου γιὰ τὴν κλιματικὴ ἀλλαγὴ ἀποτελεῖ τὴν πρώτην οἰκουμηνικὴ, νομικὰ δεσμευτικὴ παγκόσμια συμφωνία γιὰ τὸ κλίμα».** Ὑπεγράφη στὶς 22 Ἀπριλίου τοῦ 2016 καὶ ἐπικυρώθηκε ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση στῖς 5 Ὀκτωβρίου τοῦ 2016.

Μέχρι τὴν ὑπογραφή τῆς συγκεκριμένης Συμφωνίας, ὑπῆρξαν οἱ ἄλλες "παγκόσμιες" προσπάθειες, ὅπως ὁ WTO (World Trade Organisation – Παγκόσμιος Ὀργανισμὸς Ἐμπορίου) καὶ ἡ TTIP (Transatlantic Trade and Investment Partnership – Δισυλαντικὴ ἔμπορικὴ καὶ ἐπενδυτικὴ σύμπτυξη), ὡστόσο **δὲν ἦσαν δεσμευτικὲς γιὰ τὸ σύνολο τῶν χωρῶν τοῦ πλανήτη.** Αὐτὸ δὲν ἰσχύει γιὰ τὴν Συμφωνία τῶν Παρισίων, πού ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἔχει κριθεῖ ὡς ἀναγκαία καὶ ἀπαραίτητῃ ἀπὸ τοὺς ἰθύνοντες τοῦ οἰκουμεινισμοῦ.

Ἡ προπαγάνδα, πού τὴν συνοδεύει εἶναι τὸ σὺν μεγάλην, πού αὐτὴ τὴν σιγητὴ ὁλόκληρος ὁ πλανήτης θεωρεῖ ἀδιανόητὴ τὴν μὴ ἐφαρμογὴ τῆς, χωρὶς, ὡστόσο, νὰ γνωρίζει τὸ περιεχό-

«Καλύτερα νὰ μὴ...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛ.

καθαρισθεῖ διαφορετικὰ αὐτὸς ὁ κόσμος; Μήπως ἦρθε ἡ ὥρα νὰ γίνει αὐτὸ πού ἔγινε παλαιότερα στὴ χιλιετηρίῃ Γερμανία ἢ στὴν κομμουνιστικὴ λευκισκὴ - μαρξιστικὴ Ρωσία, ὅπου ἐπιχειρήθηκε ὁ καθαρισμὸς καὶ αὐτῶν τῶν κοινογῶν ἀπὸ τὰ «μιάσματα»; Μήπως ἐννοεῖτε εἰ ἦρθε ἡ ὥρα νὰ προχωρήσουμε καὶ στὴν χώρα μας στὶς ἐκκαθαρίσεις τῶν ζῴων, μίζερων, φοβικῶν, διεστραμμένων, φανατισμένων, ἀνελεύθερων χρισιανῶν; Γιατὶ ὄχι; Εἴστε σὲ θέση ἰσχύους. Ἰδοὺ πεδῖον δόξης λαμπρῶ, κ. Νεκτάριε.

Εἰλικρινά, **πιὸ σάπια, μαρξιστικοῦ τύπου, νεο-σταλινικῇ, νεο-ναζιστικῇ, ἀντιχριστιανικῇ θεολογία, δὲν νομίζουμε νὰ ἔχει ἐκτομισθεῖ ἀπὸ ἐπισκοπικὰ χεῖλῃ ἐδῶ καὶ δεκαετίες!**

Ὁφείλουμε νὰ συχαροῦμε θερμὰ τὸν κ. Νεκτάριο γιὰ τὰ μαθήματα νεοφασιστικοῦ - χριστιανισμοῦ πού δίνει μέσω διαδίκτυου, τὸ πλῆσιον τῆς νέας πολυπολιτισμικῆς Θεολογίας πού ἀκολουθεῖ ἐκεῖνος καὶ ἡ ὁμάδα τῶν φίλων τῶν Θεολόγων τῆς πολυπολιτισμικότητας καὶ τῆς ἀποδόμησής.

Καὶ μία ἀκόμη τελευταία, ἀλλὰ ὄχι ἀσήμαντῃ διαπιστώση. Ὑῶςς τελικά, νὰ ἔχει σημαντικὴ δέξι ἡ ἐπίσημη κστη τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, ὅτι **κὸ μόνον οὐσιώδες πρόβλημα τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ ἐλλειψὴ ὁμολογίας, ἡ ἐκκομικέυση καὶ ὁ φόβος μὴ ἐκτεθῇ.** Ἄν οἱ Ἐπίσκοποι σήμερα ὁμολογούσαν τὴν Ἀλήθεια-Πρόσωπο Χριστός, ὁ κόσμος μας δὲν θὰ εἶχε αὐτὴ τὴν κατάντια.⁷

´ποσημειώσεις:

1. Μητροπολίτης Ἀγολίδος Νεκτάριος, "Μιά ἀπάντησι γιὰ τοὺς Ἀγολοφραίτες", ἠλεκτρονικὴ πηγὴ: http://www.romfea.gr/epikairotiia-xronika/15432-argolidos-nektarios-mia-arpantisi-gia-tous-kaloroφραιtes. 2. Ὁ. π. 3. Ὁ. π. 4. Ἐπιστολὴ τῆς ΠΕΘ πρὸς τὸν Ἀρχιεπισκοπο Αῠθινῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.λ. Γεωῶννον καὶ ἄπαντας τοὺς Ἱεράρχας τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ἀριθμ. Πρωτ.: 34, Ἀθῆνα, 14 Φεβρουαρίου 2014), μὲ τίτλο, Ἡ ΠΕΘ θέτει τὸν Ἀρχιεπισκοπὸν καὶ τοὺς Ἱεράρχες πρὸ τῶν εὐθύνων τοὺς γιὰ τὸ Μάθημα τῶν Θεολογικῶν, περιοδίου τῆς ΠΕΘ «Κοινωνία», τευχὸς 1, 1.ανουάριος-Μάρτιος 2014, σ. 2. 5. Μητροπολίτης Ἀγολίδος Νεκτάριος, "Μιά ἀπάντησι γιὰ τοὺς Ἀγολοφραίτες"... 6. Ὁ. π. 7. Μητροπολίτης Πειραιῶς Σεραφεῖμ, «Επιστολὴ Ἀπάντησι τοῦ Μητροπολίτου Πειραιῶς πρὸς τὸν Μητροπολίτῃ Ἀγολίδος», ἠλεκτρονικὴ πηγὴ: http://aktines.blogspot.gr/2017/06/blog-post_80.html καὶ http://th-riskefika.blogspot.gr/2017/06/blog-post_13.html

μενὸ τῆς.

Ἡ πρόσφατῃ ἀπόφασι τοῦ προέδρου τῶν ΗΠΑ, Donald John Trump, νὰ ἀποχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Συμφωνία τῶν Παρισίων, ἐνδεχομένως νὰ τοῦ κοστῖσει τὴν συνέχιση τῆς θητείας του. Μέχρι σήμερα ἀντιμετώπισε πολλὰ προβλήματα στὸ ἐσωτερικὸ τῶν ΗΠΑ, ὅπως τὴν ἀποτυχία νὰ ἐπιβάλῃ τὸ μεταναστευτικὸ διάταγμα του, πού προσέκρουσε στὴν σθεναρὴ ἀντίδραση τῆς Ἀμερικανικῆς Δικαιοσύνης. Ἐπίσης, οἱ μεταρρυθμίσεις πού προσπάθησε νὰ κάνει στὸν χώρο τῆς υγείας δὲν προχωροῦν, ἐνῶ καὶ οἱ προτάσεις του γιὰ ριζικὲς ἀλλαγὲς στὸ φορολογικὸ σύστημα ἐπικρίνονται ἀπὸ τὴν ἀντιπολίτευση ὡς μὴ ρεαλιστικὲς. Ἐπιπλέον ὑπάρχει ἀκόμα ἀνοιχτὴ ἡ ὑπόθεσι τῶν στενῶν προεκλογικῶν σχέσεων τοῦ περιβάλλοντός του μὲ τὸ Κρεμλίνο. Κανένας, ὅμως, ἀπὸ τοὺς παραπάνω λόγους δὲν ἀποτελεῖ τόσο μεγάλo κίνδυνο γιὰ τὴ θητεία του, ὅσο ἡ ἀπόφασή του νὰ ἀποχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Συνθήκῃ τῶν Παρισίων. Τὴν κατακόρυφῃ πτώση τῆς δημοτικότητος τοῦ Trump δὲν μπορεῖ νὰ περσιώσει οὔτε τὸ ὅτι τὰ 5 τρισεκατομμύρια δολλάρια, πού θὰ ἐξοικονομηθοῦν ἀπὸ τὴν μὴ συμμετοχὴ στὴν Συμφωνία, θὰ διοχτευθοῦν σὲ ἔργα ὑποδομῆς. Οἱ Ἀμερικανοί, θύματα καὶ αὐτοὶ τῆς προπαγάνδας τῶν οἰκουμεινιστῶν, δὲν συγχωροῦν αὐτὴ τὴν ἐπιλογὴν του, γιὰτὶ λανθασμένα θεωροῦν πὼς ἔτσι προστατεύουν τὸ περιβάλλον.

Ἐχεῖ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον νὰ μελετήσουμε τὸ παρασκήνιο αὐτῆς τῆς Συμφωνίας καί, κυρίως, τὸ περιεχόμενό τῆς. Ἐπειδὴ ὁ περιορισμένως χώρος τῆς στήλης δὲν μᾶς ἐπιτρέπει τὴν ἀνάπτυξή καὶ ἐπεξηγήσῃ ὅλης τῆς Συμφωνίας, θὰ σταθώσω στὰ πὸ σημαντικὰ πράγματα, πού πρέπει νὰ γνωρίζουμε.

Στὴν Γνωμοδότηση τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς καὶ Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς (ΕΟΚΕ) μὲ θέμα «Τὸ πρωτόκολλο τοῦ Παρισίου — “Ἐνα σχέδιο στρατηγικῆς γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς παγκόσμιας κλιματικῆς ἀλλαγῆς μετὰ τὸ 2020»[2] διαβάζουμε:

«Νομικὴ δέσμευση καὶ παρακολούθησι τῆς συμφωνίας

4.11. Ἡ ΕΟΚΕ ὑποστηρίζει τὴ δήλωση τῆς Ε.Ε. ὅτι ὁ νομικὰ δεσμευτικὸς χαρακτήρας τῆς συμφωνίας θὰ ἀποτελέσει τὴν οὐσιαστικὴ βάση γιὰ τὴν ἐξασφάλισι «ἰσοτήτων ὄρων ἀνταγωνισμοῦ» σὲ παγκόσμιο ἐπίπεδο καὶ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἀναγκαιῶν ἀποφάσεων.

4.12. Τὰ πλεονεκτήματα μιάς νομικὰ δεσμευτικῆς συμφωνίας θὰ ἦταν μετὰξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

- **ἡ ἀποστολὴ ἐνὸς ἰσχυροῦ πολιτικοῦ μηνύματος ἐκ μέρους ὧλων τῶν κυβερνήσεων πρὸς τῖς ἐπιχειρήσεις, τοὺς ἐπενδυτές, ἀλλὰ καὶ τὸ εὐρὸ κοινόν, ὅτι μία «οἰκονομία χαμηλῶν ἐκπομπῶν» ἀποτελεῖ τὸν κοινὸ στόχο ὁλόκληρης τῆς παγκόσμιας κοινότητας;**

- ἡ παροχὴ ἐνὸς μακροπρόθεσμου καὶ προβλέψιμου σχεδίου γιὰ τὴν ἐνδάρρυνση τῶν ἐπενδύσεων στῖς τεχνολογίες μείωσης τῶν ἐκπομπῶν ἀνθράκα καὶ προσαρμογῆς μὲ οἰκονομικὰ ἀποδοτικὸ τρόπο-

- ὁ σαφὲς προσδιορισμὸς τῶν ἐνοιῶν τῆς διαφάνειας καὶ τῆς λογοδοσίας καὶ

- **ἡ διέθεσις ἐπενδυτικῶν πόρων γιὰ τὴν ὑλοποίησι τῶν ἀναγκαιῶν μέτρων, δηλαδὴ ἄμεση σύνδεση μὲ τὴν πραγματικὴ οἰκονομία».**

Γιὰ πρώτη φορὰ σὲ Διεθνή Συμφωνία **δίνεται ἰδιαίτερη βαρὺτητα στὸ θέμα τῆς νομικῆς δεσμεύσεως τῶν κρατῶν πού τὴν ὑπογράφουν,** ἐνῶ εἶναι σαφὲς ἡ πρόθεσι τῶν συντακτικῶν τῆς Συμφωνίας νὰ τόνισουν πὼς πρόκειται γιὰ **πολιτικὴ κίνηση** μὲ ἰδιαίτερη σημασία στὴν ἐπιβολὴ τῆς. Δὲν εἶναι τυχαία ἡ ἐπιλογὴ τῆς φράσεως **«ἡ ἀποστολὴ ἐνὸς ἰσχυροῦ πολιτικοῦ μηνύματος ἐκ μέρους ὧλων τῶν κυβερνήσεων πρὸς τῖς ἐπιχειρήσεις, τοὺς ἐπενδυτές, ἀλλὰ καὶ τὸ εὐρὸ κοινόν».** Τὸ μήνυμα αὐτὸ τὸ στέλνει ἡ "παγκόσμια κοινότητα", δηλαδὴ οἱ ὑπῆρτες τοῦ οἰκουμεισμοῦ.

Ἐπίσης, γιὰ πρώτη φορὰ σὲ Διεθνή Συμφωνία γίνεται ἐκκάθαρς λόγος γιὰ τὴν **ἐπιβολὴ κυρώσεων** στὴν περίπτωσι μὴ τήρησης τῆς Συμφωνίας:

«4.14. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀποφάσεων πρέπει ἀπαρατήτως νὰ εἶναι διαφανὴς καὶ ἐπαληθεύσιμη καὶ **τὰ κράτῃ τὰ ὁποῖα δὲν συμμορφώνονται μὲ ὁποιοδήποτε ἀπόφαση δὲν θὰ πρέπει νὰ συνεχίζου νὰ ἀπολαμβάνου τὰ πλεονεκτήματα πού θὰ παρέξῃ ἡ συμφωνία».**

Σημειώνεται, ἀκόμα, πὼς ἡ Συμφωνία αὐτὴ θὰ ἔχει τὴν δυνατότητα ἀλλαγῶν, μεταρρῶν καὶ μετασχηματισμῶν, προφανῶς ἀνάλογα μὲ τὰ σχέδια τῶν οἰκουμεινιστῶν.

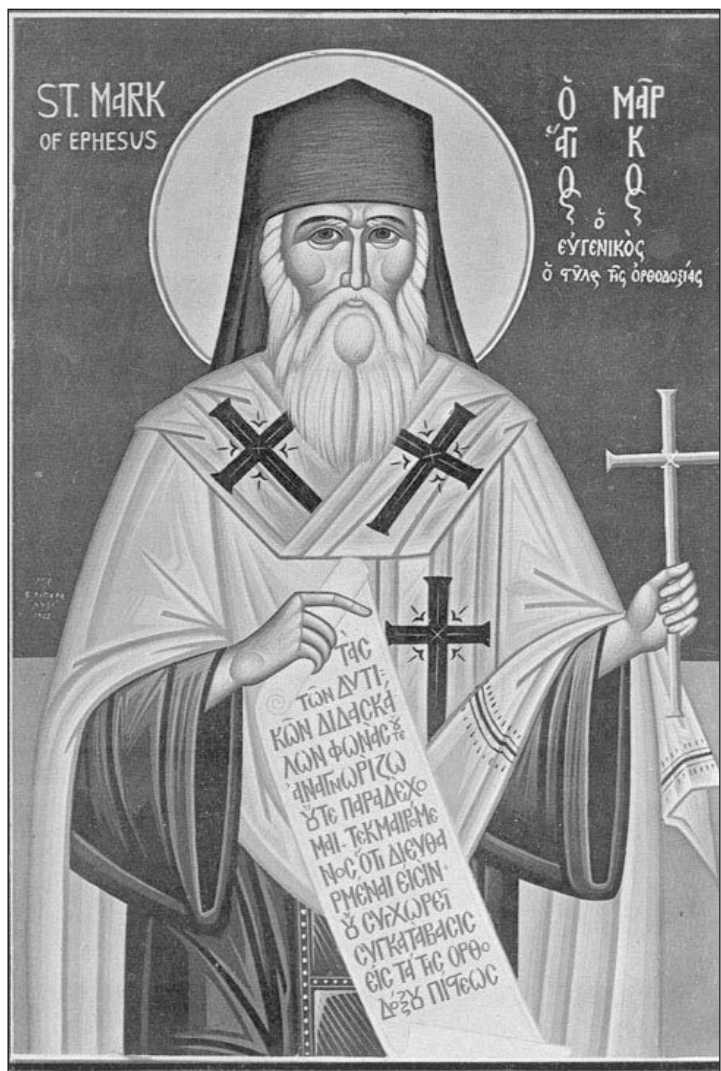
«4.15. Ἡ ΕΟΚΕ τόνιζει ὅτι ἡ πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς γιὰ τὴν ἀνάληψη περισσότερου συνεπῶν δεσμεύσεων γιὰ τὸ κλίμα, λαμβάνοντας ταυτχρονα ὑπόψη τῖς διαφορετικὲς ἐθνικὲς συνθήκες καὶ τῖς μεταβαλλόμενες εὐθύνες, θὰ μπορούσε νὰ καταστεί δυνατὴ μὲ τὴ βοήθεια τακτικῶν ἐπανεξετάσεων πού θὰ δώσουν τὴν ἀναγκαία ὥθησι στὸ ζήτημα αὐτόν.

Διευκρινίζουμε γιὰ ἀκόμα μία φορὰ πὼς ἡ ἐπισημάνση τῆς ἐπικινδυνότητας τῆς Συμφωνίας τῶν Παρισίων **δὲν σημαίνει σὲ καμία περίπτωσι ὑπόπηξη ἐνὸς ὑπαρκτοῦ σοβαροῦ προβλήματος,** πού ἀφορὰ στὴν τεράστια καταστροφὴ τοῦ περιβάλλοντος ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο.

Ἡ ἔμπειρία, ὅμως, πού ἀποκομίσουμε ἀπὸ τὴν διαφορά ἀνάμεσα στὴν λεκτικὴ ἐκφάση καὶ στὴν ὑλοποίησι τῆς Συνθήκης τοῦ Maastricht, δὲν μᾶς ἀφήνει περιθώρια ἀμφιβολιῶν πὼς πρόκειται γιὰ ἀκόμα μία Συμφωνία, πού ἔχει ὡς ἄωπτερο σκοποτὴ τὴν **καταδυνάστευσή τῶν λαῶν ἀπὸ μία κεντρικὴ ἐξουσία πού δὲν λογοδοτεῖ πουθενά καὶ ὄχι στὴν ἐπίλυσι ἐνὸς τόσο σημαντικοῦ παγκοσμίου προβλήματος.** Ὑπάρχουν πολλὰ ἀκόμα πού θὰ μπορούσαμε νὰ ἀναφέρουμε, ἀλλὰ πιστεύουμε πὼς ἥδη ἔγινε σαφὲς ὁ πραγματικὸς λόγος, πού ὑπεγράφη καὶ αὐτὴ ἡ Συμφωνία. **Πρόκειται γιὰ τὸ πρῶτο ἐφαρμοσμένο βῆμα πρὸς τὴν ἐπιβολὴ τοῦ οἰκουμεινισμοῦ.** Αναμφίβολα ἡ Συμφωνία τῶν Παρισίων ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴ μιάς σειράς παγκοσμίων ἀλλαγῶν, πού ἐν τέλει ἀποσκοποῦν **στὴν ἐξάλειψη τῆς Ἐθνικῆς ταυτότητος τῶν λαῶν, καί, κυρίως, στὴν ἐπιβολὴ μιάς παγκόσμιας ἀθεϊστικῆς κυβερνήσεως.**

Ἐκτὸς ἀν ὅλων οἱ λαοὶ τῆς Γῆς «ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου προσπεσόμεν ὦν, Ἀγαθεῖ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τῶν ὕμνων βοηθησάμεν Σοι Δυνατεῖ. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς».

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΚΟΣ Ο ΕΥΓΕΝΙΚΟΣ

Τὴν 23ην Ἰουνίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμην τῆς ἀνακομιδῆς τῶν ἱ. λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ.

Ἀπολογητικαὶ Ψηφίδες

Γράφει ὁ Ἀρχιμ. Ἰωάννης Κωστώφ

10. «Ὅπως ἐξηγεῖ ὁ ἀρχαιολόγος Leonardo López Luján: “Τὰ εὐρήματα εἶναι σὰν προτάσεις, ἀπ’ τῆς ὁποῖας λείπουν μερικεὲς λέξεις-κλειδιά γιὰ τὴν κατανόησί τους”. Ἡ συνέχισι τῶν ἀνασκαφῶν στὴν Teotihuacan ἐνδέχεται νὰ συμπληρώσῃ αὐτὰ τὰ κενὰ μὲ ἐντυπωσιακὲς —ἐνίοτε καὶ φρικαστικές— ἀνακαλύψεις».

Καὶ στὰ διάφορα ἐρωτήματα τῆς ζωῆς θά ἔχουμε πλήρη ἀπάντησι στὴ Β' Περσούια.

11. Ἐπισημαίνει ὁ Σπύρος Σανθάκης, μηχανικὸς τεχνητῆς νοημοσύνης: «Γιὰ νὰ γίνῃ ἡ φωνητικὴ παραγωγή π.χ., ὁρισμένες συντακτικὲς καὶ σημασιολογικὲς πληροφορίες εἶναι ἀναγκαῖες. Ἄς πάρουμε γιὰ παράδειγμα δύο φράσεις:

(φ1) Ἡ αἰθούσα εἶναι ἄδεια.

(φ2) Ὁ λογιστὴς μας λείπει σὲ ἀδεια.

Ἄν καὶ ἡ ὀρθογραφία τῆς λέξεως “ἄδεια” εἶναι ἡ ἴδια καὶ στίς δύο φράσεις, ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ φωνητικὴ παραγωγή (ἡ προφορά τοῦ “εἰ”) δὲν εἶναι ὁ ἴδιος, ἐπειδὴ ἡ σημασία τῶν δύο λέξεων εἶναι διαφορετικὴ».

Τὰ ὅρια τῆς Ἐπιστήμης.

12. «Ὁ Βρετανικὸς γράφει ποιήματα γιὰ τὴν εἰρήνη. Γιατὶ δὲν μιλά τὴ μιά φορὰ γιὰ 15 καρραίων εἰρήνῃ καὶ τὴν ἄλλη γιὰ 24 καρατίων; Ὁ Ρίτσος γράφει γιὰ τὴν ἀγάπῃ. Γιατὶ δὲν καθορίζει ἀντικειμενικὰ τὴν ἀγάπῃ, τὴν ὁποία τραγουδᾷ σὰν ἀγάπῃ 25 ὁκάδων; Ὁ Μάνος Κρατρίδης παίξει θέατρο. Γιατὶ δὲν καθορίζει ὅτι ἡ ἥδοποιά του εἶναι 220 Volt;

Ὁ Λαὸς μας τραγουδᾷ: Θά πουλῆσω τὸ ρολοὶ καὶ θά πάρω κομπόλι, νὰ μετρώω τοὺς καμιοὺς καὶ τοὺς ἀναστεναγμοὺς. Σὲ παρακάτω εἰδοποίησέ τὸν πὼς τὸ κομπόλι δὲν μετρᾷ 3/4 πίκρας ἢ 0,27 τὸ ἀναστεναγμὸν, ἀλλὰ δύο ἢ τρεῖς ἀναστεναγμοὺς καὶ τρεῖς ἢ πέντε καμιοῦς».

Δὲν μετροῦνται ὅλα ἐπακριβῶς, ὅπως δὲν ὑπάρχει light κόλασι οὐτὲ 2,5% λυτριά.

13. «Ἐνας νεαρὸς συγγραφέας, ὅταν διάβασε ἕνα ἄρθρο μου ὅπου μιλοῦσα γιὰ τὴν ἐλευθερία τῶν πληροφοριῶν στῖς ΗΠΑ, τὸ σχολίασε, λέγοντάς με ἐπὶ πλεονὰς τὸ “ἐγκώμιο τῆς Ἀμερικῆς” (πάντα τὸ ἴδιο πέρασμα ἀπ’ τὸ ἕνα μέρος στὸ ὅλο), καὶ κατὰ συνέπεια τὸ ἐγκώμιο τοῦ ἀμερικανικοῦ πολέμου στὸ Vietnam! Τί μπορεῖς νὰ ἀπαντήσης σ’ αὐτό, ἂν ὄχι ὅτι, μὴπως ἐγκωμιάζοντας τὸ Beethoven, ἐγκωμιάζεις ἕνα Γερμανὸ, ἄρα τὸ Hitler!».

Ἡ ἀρετηρία μπορεῖ νὰ εἶναι λανθασμένη.

14. «Τί σημασία ἔχει ἀν τὸ τάδε κοινωνικὸ σύστημα εἶναι στὰ χαρτὰ καλύτερο ἀπ’ τὸ ἄλλο; Ἀν πάρετε ἕνα ἄνθρωπο καὶ τοῦ κόψετε τὰ δύο χέρια καὶ τὰ δύο πόδια, μπορεῖτε νὰ τὸν βαπτίσετε, κατὰ τὸ κέφι σας, παϊκτὴ τοῦ football ἢ τοῦ rugby.

Μπορεῖτε ἀκόμα, σχολιάζοντας τὴν περίπτωσί του, νὰ αὐτοθαπτισθεῖ ἀθλητικὸς συντάκτης. Πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε, ὅτι τὰ πολιτικὰ γήπεδα τοῦ πλανήτη μας εἶναι σήμερα ἀρκετὰ καλὰ ἐφοδιασμένα μὲ τέτοιου εἶδους ἀθλητὲς καὶ οἱ κερκίδες μὲ χρονοκογράφους κατάλληλους γιὰ τὰ ἔργα τους καὶ τῖς ἐπιδόσεις τους».

Ἡ ἐφαρμογὴ ἔχει σημασία.

Ὁ ἀνωφελὴς τουρισμός

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Ἡ τάση αὐτὴ ἔχει ἐπιπτώσεις ἐπὶ τὴν πνευματικὴ ζωὴ τῶν χριστιανῶν. Τοὺς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τοὺς ὁδηγεῖ στὴν χαλάρωσι τῶν ἠθῶν καὶ τὴν ὁλέθρια ἐκκοσμίκευση. Δὲν πρόκειται γιὰ δευτερεύον θέμα. Γ' αὐτὸ πρέπει νὰ ἐλέγχεται καὶ ὄχι νὰ προβάλλεται, ὅπως συνήθως συμβαίνει.

Τὸν ἀνωφελεὲς τουρισμὸ ἐπιλέγουν οἱ φιληθνοὶ, οἱ φιλόσοφοι καὶ οἱ μεταφύρονες. Λίγοι εἶναι ἐκείνοι πού μπορούν νὰ ἀξιοποιοῦσουν πνευματικὰ δσα βλέπουν καὶ ἀκούν κατὰ τῖς μετακινήσεις τους, ἰδίως ὅταν ἐπισκεπτόνται ἱερὰ προσκυνήματα καὶ συναντοῦν πρόσωπα πού ἔχουν πνευματικὲς ἐμπειρίες καὶ πρῶτου τῶς βοηθοῦν, ἐφόσον τὸ ἐπιθυμοῦν οἱ ἴδιοι. Οἱ πολλοί, ὡστόσο, ἐπιλέγουν τοῦπους ὅπου θὰ ἀπολαύσουν τὴ φυσικὴ ὁμορφιά, τὸ ἀνετο ἐξοχόχειο, τὸ καλὸ φαγητὸ καὶ θὰ ἱκανοποιήσουν τὴ μάταιη περιεργειὰ τους. Ἀρκετοὶ εἶναι ὀρειβάτες, φυσιολάτρες, ἀρχαιολάτρες κ.λπ. Μὲ ὅλα αὐτὰ πιστεύουν ὅτι ἐξοχουρίζονται, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα ταλαιπωροῦνται. Ἐκχνοῦν ὅτι στὴ γῆ ὅλα εἶναι σχετικὰ καὶ ὅταν δὲν ὑπάρχει πνευματικὸς προσανατολισμὸς, δὲν γεμίζει τὸ ἐσωτερικὸ κενὸ, ὅσα ταξίδια καὶ νὰ κάνουν.

Οἱ ἐνῆρετοι μοναχοὶ λένε ὅτι ὁ τόπος δὲν ἐξαγιάζει τὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο ζεῖ. Ὁ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τοὺς σύγχρονους ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι ἐπιδιώκουν μὲ τὸν τουρισμὸ νὰ γεμίσουν τὴν ἀδειανὴ ψυχὴ τους. Ὅμως ματαιοπονοῦν χωρὶς ν

‘Ο Απόστολος Παῦλος καὶ ἡ πανθηρσκεία

*Γράφει ὁ **Ἀρσένιος μοναχός**, Σκήτη Κουτλουμουσίου, Ἱεῖον Ὅρος*

Ἀπόστολος Παῦλος... ἀλήθεια ποῖός μπορεῖ νὰ προσεγγίσει αὐτὸν τὸν μεγάλο ἅγιο; Ἐπιτήρησε ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος, ποὺ τὴ γλώσσα του ἦταν χρυσή καὶ πύρινη τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Καὶ τί ἐπάθε ὁ ἅγιος μολὶς ἀποφάσισε νὰ γράψει λόγο ἐγκωμισιακτὸ γιὰ τὸν μέγα Ἀπόστολο; Ἐμμεν ἐκθαμβώ, ὅπως μνεῖν κάποιος φιλοφρήματος, ποὺ ἀντιρρῦζει κρυμμένο ἀμύθητο καὶ σπάνιο θαύρατο, ὅπως μτῦαῖεν κάποιος σὲ μεγαλοπρεπὴ βασιλικὸ κήπο καὶ δὲν ξέρει ποῖο ἄνθος νὰ πρωτοβωμάσει! Αὐτὰ καὶ ἄλλα μεγάλα ἀπόρητα ἐπάθε ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος, ὅταν ἄρχισε νὰ γράφει ἐγκωμισιακτὸ λόγο γιὰ τὸν μέγα Ἀπόστολο καὶ αὐτὰ ἐνοιωσε ὡς ἄξιος καὶ ἅγιος ποὺ ἦταν. Ἐγὼ ὅμως ὁ φτωχός, ποὺ δὲν ἔχω «ποὺ τὴν κεφαλὴν κλίνει», ὁ στερημένος ἀπὸ κάθε ἀρετῇ, πὺς πῆρα τέτοια τόλμη νὰ γράψω γιὰ τὸν μεγάλο Ἀπόστολο; Ἐπειδὴ ὅμως οἱ Ἄγιοι μᾶς ἔχουν τὸ ἀγαθὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ μᾶς καὶ εἶναι κατὰ συνέπεται ἀγαθοὶ καὶ φιλόανθρωποι, πῆρα τὴν τόλμη καὶ δὲ φοβήθηκα καθόλου νὰ γράψω μερικὰ περλίσματα γιὰ τὸν μέγα Ἀπόστολο, ἐπιπλέον θὰ ἔχω καὶ τὴν ἑλπίδα πὺς ἰσως ὠφεληθῶν μερικὲς ψυχές. Καὶ δὲν θὰ εἶναι λίγη ἡ χαρά μου σὲ αὐτὴν τὴν περλίτωση.

Εἰλικρινὰ δὲν βρίσκουμε λόγια νὰ περιγράψουμε τὴν τόλμη, τὸ θάρρος καὶ τὴ ἀφοβία τοῦ ἁγίου καὶ ὅλα αὐτὰ πηγάζουμε ἀπὸ τὴν ἀγάπη ποὺ ἐνίωθε γιὰ τὸν Κύριο καὶ τὸν πλῆστον του. Θὰ μπορούσαμε νὰ παρομοιάσουμε τὸ θάρρος τοῦ ἁγίου με τὴν γενναί- οτητα τοῦ βασιλέως Δαυὶδ. Ὁ Προφῆτὰνδς ἐκείνη τὴν ἐποχὴ πάλεμε νὰ σάρκα καὶ αἷμα, διότι ἐταὶ ἐχάντ νὰ πρᾶγματια τότε στὴν Π. Δ. Τὸ θάρρος, τὴν τόλμη ποὺ εἶχε ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ καὶ τῆς νίκης του στοὺς πολέμους εἶναι ἀπαράμιλλος καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος στὴν ΠΔ μεῖ τέτοια μεγάλα ἀνδραγαθήματα ὅπως εἶναι τοῦ Βασιλέως Δαυὶδ. Εἶναι σπληννικό νὰ ἀναφέρουμε πὺς ὁ Προφῆτὰνδς Δαυὶδ βασιλεύσε στὴν Ἱερουσαλὴμ 33 χρόνια, ὅσα ἤταν τὰ χρόνια τοῦ Κυρίου μᾶς Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ σὲ ὅλες τίς μάχες τοῦ πολέμου ὁ βασιλεὺς Δαυὶδ εἶναι ἡττητός καὶ αὐτὸ συμβολίζει τὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησίαι μᾶς ποὺ εἶναι πάντα ἡττητή. Καὶ αὐτὰ συνέβησαν στὸν βασιλεῖ Δαυὶδ ποὺ τότε πᾶλευε, ὅπως ἐπῆμε, νὰ σάρκα καὶ αἷμα, τώρα ὅμως οἱ ὅροι τοῦ πολέμου ἀλλάξανε. Μετὰ τὴν Σταύρωση καὶ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μᾶς πᾶλευσόμε νὰ μὲ πνευματικὰ τέκνα τῆς πονη- ρίας, με τὸν ἀποστάτη καὶ ἀνάρτηο τοῦ οὐρανοῦ τὸν διάβολο, γι’ αὐτὸ βλέπουμε πὺς οἱ Ἄγιοι μᾶς Ἀπό- στολοι μετὰ τὴν Ἁγία Πεντηκοστὴ κᾶναν ἐξόρμηση πρὸς πάντα τὰ ἔθνη, ἀλλὰ χωρὶς βία καὶ ὅπλα, τὸ μοναδικὸ τους ὄπλο ἦταν ὁ Τίμιος Σταυρός καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μᾶς. Μὰ τί νὰ τὰ κάνανε τὰ ὅπλα, ἀφοῦ δὲν πηγαίνανε νὰ συγκρούσωντ με ἀνθρώ- πους ἀλλὰ με τὸν διάβολο; Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ὁ Θεὸς εἰς δώσει ἐντολὴ στὸ λαὸ του νὰ ἔχει στρατὸ καὶ ὅπλα, γιὰ νὰ πολεμήσων τοὺς ἐχθρούς Φιλ- σταίους, Ἀρᾱληκίτες κ.λπ. Ὅμως διεκρινίζουμε πὺς τότε ὁ στρατὸς τοῦ Κυρίου μᾶς δὲν πολέμησε ποτὲ ἐνρινκοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ μόνον ἐχθρούς ποὺ ἐμπτόδιζαν τὴν πρόδοο τοῦ ἁγίου λαοῦ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὴν γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Ὅσοι βασιλεῖς ἐιδωλολάτρεις εἶχαν ἐνρινικές διαθέσεις με τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ εἶδαν μεγάλο ὄφελος ἀπὸ τὸ στρατὸ τοῦ Κυρίου μᾶς. Ὅσοι ὅμως ἀντιστάθηκαν με ἐχθρικές διαθέσεις πρὸς τὸ ἅγιο λαὸ τοῦ Θεοῦ, ἐξολοθρεύθη- καν ἀπὸ τὸν στρατὸ τοῦ Κυρίου. Καὶ τώρα ἡ Ὁρθό- δοξος Ἐκκλησίαι μᾶς στρατευομένη λέγεται ὅδοι στῆ γῆ. Ὅσοι ἐμίσησε Βαπτισμένοι μέσα στὴν ὀρθόδοξη ἐκκλησίαι στὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος λέγομαστε στρατιώτες τοῦ Χριστοῦ. Καὶ γιὰ ὅπλα ἔχουμε τὸν Τίμιο Σταυρὸ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μᾶς Ἰησοῦ Χριστοῦ. Γιὰ αὐτὸ πολὺ ἐκθάβαρ μᾶς τὸ δὲ κά- ποια ἐπιστολὴ τοῦ ὁ Ἄπ. Παῦλος πὺς: « δὲν εἶναι ἡ πᾶλη μᾶς πρὸς σάρκα καὶ αἷμα, ἀλλὰ πρὸς τὸν κο- σμοκράτορα τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευμα- τικὰ τέκνα τῆς πονηρίας». Ὅσοι ἔχουν μελετήσῃ καλὰ τὴν ζωὴ τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ τῆς Παλαιᾶ Δια- θήκης θὰ διαπιστώσουν πὺς ὁ Θεὸς μᾶς ἦταν φο- βερὸς τιμωρός, ὅταν ὁ λαὸς του προτιμώσε τὰ εἰδωλά. Τότε ἐπετρεῖ ραβδὸς φοβερὴ χωρὶς καμία καθυστέρηση, ἀφοῦ πρῶτα με τοὺς προσφῆτες τοῦ ὁ Θεὸς προειδοποιεσε τὸ λαὸ του γιὰ τὴν ἐπερχόμε- νη τιμωρία. Βρίθῃ ἡ Παλαιὰ Διαθήκη ἀπὸ τέτοια γε- γονότα. **Πὺς δὲ φοβούμεθα τώρα οἱ γαιοὶ τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μᾶς καὶ συναναστρέ- φονται με ἀιρετικούς καὶ ἀλλόθρησκους; Πὺς ἐξοισμίζων φονίτες βλασφημίες, ὅταν λένε πὺς ὅλες οἱ θρησκείες ἔχουν τὸν ἴδιο Θεὸ!** Συγ- κερκίμενα λένε οἱ ἡγέτες τῆς Ὁρθοδόξης Ἐκκλησίας μᾶς πὺς οἱ τρεῖς ἀβραμῆσις θρησκείες ἔχουν τὸν ἴδιο Θεὸ, δηλαδὴ Ὁρθόδοξοι, Ἐβραῖοι καὶ Ἰσλᾶμ!!! Χειρότερη βλασφημία ἀπὸ αὐτὴν ὑπάρχει; Ποιὸς ἅγιος τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μᾶς κήρυξε κάπὶ τέτοιο ποτὲ; Τί εἶναι αὐτὰ ποὺ μᾶς λένε τώρα οἱ ποι- μένες μᾶς; Καὶ δυστυχῶς ὅλο τέτοια κηρύττων τώρα με περισσό θάρρος οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἡγέτες μᾶς, ἀλλὰ ἄς προσεγγίσω καὶ ἄς ἀνανήψων ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὀλισθήμα, **διὸτὸ πιστὸς λαὸς τοῦ Χρι- στοῦ μᾶς τοὺς ἔχει ἀντιληφθεὶ καλὰ καὶ θὰ πᾶ- ρουν νὰ τοὺς ἀκολουθώω**, ἀφοῦ τὸ λέει καὶ ἡ Καινὴ Διαθήκη πὺς τὰ λογικὰ πρόβατα τοῦ Χριστοῦ δὲν ἀκολουθῶν ἀλλότριον ποιμένα ποὺ δὲν φέρει πάνω του τὴν ὀμὴ τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλλὰ ἄς ἐπανάβωμε στὸ ἱερὸ μᾶς θέμα ποὺ εἶναι ὁ μέγας Ἄπ. Παῦλος. Πὺς νὰ ἐξιστορήσουμε τὰ ἀνδραγαθήματα τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου; Αὐτὸ ποὺ νὰ ἀρχίσουμε; Ἀπὸ τίς φυλακίσαις καὶ τοὺς διω- γμούς του; Ἀπὸ τίς συνεχόμενες καὶ ἀμέτρητες ὀδοι- πορίες του; Ἀπὸ τοὺς ἀμέτρητους κινδύνους τοῦ μέσας σ’ αὐτοὺς περικλεῖονται καὶ οἱ κίνδυνοι ἀπὸ τοὺς ψευδεδέλωρους ποὺ εἶναι ὁ πῶ ὑπόπουλος κινδύ- νος; Πὺς θὰ μπορέσουμε νὰ ἐξιστορήσουμε τοὺς ἀμέτρους κόπους καὶ μάχους του; Καὶ μᾶζὶ με ὅλους αὐτοὺς τοὺς κόπους ποὺ τὸν πῆξαν καθήμε- ρινὰ εἶχε καὶ τὴν μέριμνα πᾶσῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Ἐδοῦ φαίνεται τὸ μεγαλεῖο τοῦ Ἀποστόλου, διότι δὲν ἔσπερνε μόνο τὸ λόγο τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ ἀγωνιῶ- σε στὴ συνέχεαι καὶ παρακολούθεσε με πολλὰ σποδὴ αὐτὸ ποὺ ἔσπερνε, δηλαδὴ ἄν φῦτρωσε ὁ σπέρρος, ἄν μεγαλώσει, καὶ ὀχι μόνο αὐτὸ, ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ προσφύλαξει αὐτὸ ποὺ ἀναπτύχθηκε ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς τοῦ λόγου τοῦ Χριστοῦ. Διότι λέει ὁ ἴδιος πὺς «τίς ἀσθενεὶ καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδα- λίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πτωροῖμαι; **Τί ἔχουν νὰ μᾶς πούν οἱ σμηνρινοὶ διδόχοι τοῦ Ἄπ. Παύλου; Πὺς οἱ πιστοὶ τοῦ Χριστοῦ ἔχουν σκανδαλισθεὶ με τὴν προσήληση στὸν οἰκουμενισμὸ ποὺ δει- χνουν οἱ σμηνρινοὶ διδόχοι τοῦ Ἀποστόλου;** Γιατὶ δὲν συγκινεῖνται καὶ δὲν καίγεται ἡ συνείδησή τους, ὅταν μάλιστα εὐθύνονται οἱ ἴδιοι γιὰ τὸν σκαν- δαλισμὸ τῶν πιστῶν τοῦ Χριστοῦ; Καὶ πὺς καυ- χῶνται οἱ ἴδιοι οἱ ἱεράρχες πὺς πὺς ἔχουν τὴν ἀπο- στολικὴ διαδοχ- καὶ ὀντως ἐταὶ ἐναι- ἐνὺ ἀπέχων ἐκουσίως ἀπὸ τὸ ἱερὸ φρόνημα τῶν ἀποστόλων;

Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ Ἄπ. Παῦλος σὲ πολλὰ μέρη ὡς ἀγνώγος τοῦ φωτὸς διοχετεύσε τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ, ἔφτασε ἡ μεγάλῃ ὥρα νὰ φωτίσει καὶ τὴν Ἑλλάδα μᾶς. Διὸ ἀγγελος Κυρίου φανερώθηκε σὲ ὀπτασία ὡς Μακεδόνας καὶ ἔλεγε στὸν ἀπόστολο πὺς: «Διαβῆς εἰς Μακεδονίαν βοηθήσον ἡμῖν». Ἦαδὲ ἡ στήνῃ ποὺ τοῦ «πέφτανε ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ» γιὰ τὴν Ἑλλάδα μᾶς. Ἡ ὤρεσθαι τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν Ἑλλάδα μᾶς εἶναι ἀνεκτίμητη σὲ ἀξία. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ὁ Θεὸς εἰδείξε πὺς εἶναι ἐνα ἔθνος ἐκλεκτὸ καὶ χωρ- ισμένο ἀπὸ ὅλα τὰ ὑπόλοιπα ἔθνη τῆς γῆς, ὡστε ὁ Θεὸς διαμέσῃ τῆς Ἑλλάδας μᾶς νὰ κάνει τὴ δου- λεία τοῦ δᾶ λέγαμε. Καὶ δόξα τῷ Θεῷ ἀναταπρήρη- κε ἡ Ἑλλάδα στὸ πέρασμα τῶν αἰῶνων τῆς ὀδο- κῆς ἀποστολῆς τοῦ δὲν ἀνέθεσε ὁ Θεός, ὡστε νὰ

εἶναι ἡ ἀναμμένη λαμπάδα τοῦ Χριστοῦ, γιὰ νὰ ἀν- ὄψων καὶ τὰ ὑπόλοιπα ἔθνη τῆς σθρημένους λαμπά- δες τους. Καὶ φυσικὰ ἡ ἱστορία τοῦ ἀπέδειξε πὺς ἡ πατρίδα μᾶς στάθηκε τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ ποὺ φω- τισητήκανε τὰ ὑπόλοιπα ἔθνη. Ἀλλωστε ἡ Ἑλλάδα μᾶς προϋπήρχε με τοὺς ἀρχαίους ἡμῶν προγόνους τὸ φῶς τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς δημοκρατίας κ.ἀ. ποὺ ὅλη ἡ οἰκουμένη ἐντρύφησε καὶ ἐντρυφᾷ μέχρι σῆ- μερα ἀπὸ τὸν ἀρχαῖο πολιτισμὸ τῶν προγόνων μᾶς. Ὅστε λοιπὸν θὰ μπορούσαμε νὰ πούμε πὺς οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληγες με τὸν περίφημο πολιτισμὸ τους εἶναι ὁ πρόδρομος τοῦ πολιτισμοῦ ποὺ διδάσκει ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ. Σὲ πολλοὺς ἀρχαίους Ἑλληγας βλέπουμε στὰ φιλοσοφικά τους συγγράμματα ἐνα χριστιανικὸ ἥθος καὶ ἄλλα πολλὰ χριστιανικὰ στοι- χεῖα. Ἐταὶ λοιπὸν ὁ Ἄγιος μᾶς ἀφοῦ φύσιε τὴ Μα- κεδονία, ἦρθε καὶ στὴν Ἀθήνα, στὴν πόλη τοῦ φω- τὸς, τῶν γραμμάτων καὶ τῆς φιλοσοφίας. **Ἀλλῃθα ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ποὺ ἦταν ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Εὐρώπη, οἱ δύο δυνάστες καὶ τῶρανῶν τῆς οἰκουμένης;** Τὸ μόνον σίγουρο εἶναι πὺς οἱ ἀνθρώ- ποι σὲ ἐκείναι τὰ μέρη τῶν ἀγριοι καὶ ἀνθρωποφά- γοι καὶ στὸ πέρασμα τῶν αἰῶνων ἐξημερώθηκαν ἀπὸ Ἑλληγες ευεργετές. Πῆραν τὸ φῶς τοῦ Χρι- στοῦ ἀλλὰ δὲν στάθηκαν ἀξιο νὰ κρητίσουν τὴ λαμπάδα τους ἀναμμένη, διότι γρήγορα τοὺς ἐσβη- σε με ἀποτέλεσμα νὰ γυρίσουν πάλι στὴ πρότερη ἀγρία τους κατάσταση ὡς ἀνθρωποφάγοι. Μόνο ποὺ τώρα τρῶνε τοὺς ἀνθρώπους με ἐξυμένους βόμ- βες, με οικονομικὸ πόλεμο καὶ με ἄλλα στανικά συ- στήματα ποὺ ἔχουν στήσει γιὰ παιγίδες σὲ ὅλα τὰ ἔθνη, ἰδιαιτέρως πρὸς τὴν πατρίδα μᾶς τὰ τελευταῖα χρόνια.

Ἐταὶ λοιπὸν ὁ ἅγιος Ἀπόστολος ἀφοῦ φωταγῆγ- σε πλῆοισι τὴν Ἑλλάδα μᾶς ἀφῆντων ὡς διδό- χους τοῦ ἁγίους συνεργάτες, ἀναγώηρσε ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, γιὰ νὰ συνεχίσει τὸ ἀποστολικὸ ποῦ ἐργο, ὅπου τὸν ἔστειλε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο. Δὲ βρίσκουμε λέξεις καὶ σχήματα νὰ παρομοιάσουμε τὸ μεγάλο ἀποστολικὸ ἐργὸ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου. Ἐνα μέγα- λο ποὺ μεῖ κανεὶ νὰ θαυμάζω καὶ νὰ μένω ὀφῶνος στῇ μεγάλῃ ἀρετῇ τοῦ ἁγίου εἶναι πὺς **Λυτῶταν πά- ρα πολὺ τοὺς πατριώτες τοῦ Ἐβραίους γιὰ τὴν ἐμμονὴ τους στὴν ἀρήνησ τοῦ Χριστοῦ καὶ Γιὸ τοῦ Θεοῦ ποὺ λατρεύανε οἱ πρόγονοὶ τοὺς Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, Ἰακώβ** κ.λπ. καὶ ἐνὺ ὁ Ἀπόστολος τοὺς ἐξηγούσε πὺς ὅλοι οἱ Ἄγιοι πρόγονοι καὶ προ- φῆτες προσηγγελλαν τὴν ἔλευση τοῦ Μεσσία Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ σωτῆρος τοῦ Ἰσραήλ, δυστυχῶς με τί- ποτα δὲν ἤθελαν νὰ ἀκούσουν καὶ νὰ πιστεῦσων στὰ λόγια τοῦ Ἀποστόλου, με ἀποτέλεσμα νὰ ὑπο- στεῖ ποὺ πᾶσι δωδεκά ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς πατριώτες του. Ὡστόσο ὅμως ἡ καρδιά τοῦ μεγάλου Ἀποστό- λου ἔκαψε μέσα τοῦ ἀπὸ ἀγάτῃ γιὰ αὐτοὺς καὶ τόσο πολὺ ἐκαψε ποὺ ἐκφώνησε τὰ μοναδικὰ καὶ ἀνεπα- νάληπτα λόγια πὺς: «ὅτι λύπη μοι ἐστὶ μεγάλη καὶ ἀδιέλπειτος ὀδυνὴ τῇ καρδίᾳ μου. Ὥχνημον γὰρ αὐτοὶ ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου τὴν συγγενῶν μου κατὰ σάρκα» Δη- λαδὸ ὁ Ἄγ. Ἀπόστολος εὐχεταὶ γιὰ τοὺς πατριώτες του ποὺ κινδύνεμε πολλές φορὲς νὰ σκοτωθεὶ ἀπὸ τὰ ὄνομα χερίο τους καὶ εὐχεταὶ ἄν γινότανε νὰ χωρ- στεῖ ὁ ἴδιος ἀπὸ τὸν Χριστὸ ἀρκεὶ νὰ γυρίσουν στὴν ἀληθινὴ πίστη οἱ συγγενεῖς τοῦ πατριώτες. Ὡ! λοῖ! ἀκατάληπτα καὶ δυσνόητα γιὰ τοὺς σαρκικῶς φρο- νούντες. Ὡ! ἀπᾶστού μεγαλεῖο ἀγάτῃς ποὺ μόνον ἐνα στόμα Χριστοῦ θὰ μπορούσε νὰ προφέρει τέτοια φοβερά λόγια. Ἐδοῦ μᾶς δεῖχνει καθαρά ὁ ἅγιος πὺς εἶσε φάσις στὰ μέτρα τοῦ διδασκάλου τοῦ Χριστοῦ, διότι ὁ Χριστὸς κάπου μᾶς λέει πὺς ἀρκεὶ γιὰ τὸ μα- θητὴ νὰ γίνεῖ σὰν τὸ διδασκαλὸ του. Ἀλλωστε πολλές φορές μᾶς τὸ διακηρύττει καὶ ὁ ἴδιος ὁ ἀπό- στολος στῆς ἐπιστολὴς τοῦ ποὺ λέει: «Μημνηταί μοι γίνε- σθε καθὼς γὰγῃ Χριστοῦ». Εἶχε μέσα τοῦ μαρτυ- ρία ὁ Ἄγιος πὺς εἶσε μνηθεὶ τὸ Χριστὸ στὸ ὑψηλότε- ρο σμειὸ ποὺ θὰ μπορούσε νὰ φτάσει ἐνας ἀνθρώ- πος. Ὁφείλουμε ὅμως ἐμεῖς οἱ Ἑλληγες καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη ποὺ πιστεύαμε στὸν Χριστὸ νὰ διεκρινίζουμε καὶ νὰ πούμε πὺς ὅταν καταφύρομε τοὺς φονικούς Ἐβραίους δὲν ἐννοομε τὸ ἅγιο γένος τῶν Ἐβραίων, ἀπὸ ὅπου κατάγεται κατὰ τὴν ἀνθρωπίνῃ φύσῃ ὁ Χριστὸς, ἀλλὰ ἐννοομε τοὺς συγκεκριμένους ἀπο- στάτες καὶ σκληροτράχηλους Ἰουδαίους, οἱ ὁποῖοι καὶ ἐσταύρωσαν τὸν Κύριο μᾶς.

Φυσικὰ δὲν εἶναι ἄλλοι εἰδους γένους αὐτοῖ, ἀλλὰ τοὺς ἦρθε πύρρωση καὶ ἀποστασία με τῇ δικῇ τους πάντα ἐπιλογῇ, ὡστε αὐτὸ τὸ οἰκτρὸ τοὺς ὀλίσθημα νὰ ἀποθεῖ σὲ κέρδος γιὰ τὰ ἔθνη ἅπαντα. Ὁ ἀπό- στολος μᾶς λέει πὺς ὁ Ἰσραηλ θὰ ἐπιστρέψει καὶ θὰ πιστέψει στὸν ἀληθινὸ τοῦς Μεσσία καὶ σωτῆρα τοῦς Χριστοῦ. Ὅμως γιὰ νὰ γίνεῖ αὐτὸ, μᾶς λέει πάλι ὁ ἴδιος, πρέπεῖ ὁ Θεὸς νὰ συμπληρώσῃ σὲ πῆλρῃ ἀριθμὸ πιστῶν ἔθνικων. Ἐταὶ λοιπὸν ἄς εἰμᾶστε προσεκοτικὸ ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι ποὺ ὅταν σὲ κατὰ- σταση δικαίω θυμοῦ κατὰ τῶν ζωνιστῶν ποὺ μά- χωνται τὴν ἑλληνορθόδοξή μᾶς νὰ διαχωρίζουμε μέσα μᾶς τίς δύο αὐτές καταστάσεις.

Ἄλλο οἱ δικαιοὶ καὶ ἅγιοι Ἐβραῖοι τοῦ λατρεύανε τὸν ἀληθινὸ Θεὸ στὴν Π.Δ καὶ ἄλλο εἶναι οἱ ἀποστά- τες καὶ ἀνάρτες ποὺ ἀνῆλθον κατὸν ἀληθινὸ Μεσ- σία τοῦς Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οἱ σμηνρινοὶ Ἐβραῖοι ἀπὸ τὸ ἴδιο γένος τῶν δικαίων εἶναι, ἀλλὰ με διαφορετικὸ πνεῦμα καὶ πίστη μέσα τους. Μήπως οἱ δικοὶ μᾶς οἱ ἄθεοι πολιτικοὶ δὲν κατάνονται ἀπὸ Ἑλληγες γονεῖς; Μήπως **οἱ ἴδιοι δὲν εἶναι βαπτισμένοι χριστιανοὶ ὀρθόδοξοι; Καὶ τί με αὐτὰ, ἀφοῦ ἀρνούνται νὰ κἀνουν τὸ σταυρὸ τους καὶ γενικά κάθε ἄλλη λα- τρευτικὴ πράξη πρὸς τὴν Ἁγία Τριάδα;** Ἐταὶ λοιπὸν ὅταν θυμώνουμε με τοὺς ζωνιστῶς θυμώ- νουμε με τὸ ἀντίχριστο πνεῦμα τους αὐτὸ καὶ μόνο καὶ ὀχι με τὸ ἅγιο γένος ποὺ κατάνονται οἱ Ἐβραῖοι. Διότι μετὰ τὸν οὐράνιο παράδεισο τὸ ἐπόμενο ἀγίο- τερο εἶναι τὰ ἱεροσόλυμα. Ὅλες οἱ χῆρτες καὶ οἱ ἀγισμοὶ ἀπὸ ἐκεῖ προήλθαν καὶ προέρχονται. Ἐταὶ λοιπὸν ὁ μέγας Ἀπόστολος εἶχε ἁλτὴ μεγάλην καὶ ἀδιέλπειτη ὀδυνὴ μέσα στὴν καρδιά του γιὰ τοὺς Ἐβραίους πατριώτες του. **Ἄς ἀναλογιστομε λίγο ὅλοι ἐμεῖς τί σμηναινε ἀδιέλπειτος ὀδυνὴ μέσα σὲ μία καρδιά.** Ἀδιέλπειτος σμηναινε ἐνας ρυθμὸς συνεχόμενος χωρὶς ποτὲ νὰ ἔχει στασητῆμ. Ὡ! μα- καρία καρδιά τοῦ Ἀποστόλου, με τί νὰ τὴν παρομι- ᾶσουμε; Μὲ τὴν καρδιά τῆς μάνας; Ἀλλὰ νομίζω πὺς εἶναι μικρότερη ἡ ὀδυνὴ τῆς μάνας γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς μπροστά στὴν μέγιστη ὀδυνὴ τοῦ Ἀποστόλου. Δὲν βρίσκουμε λοιπὸν καμία γήνιν παρομοίωση γιὰ τὸ μεγαλεῖο τοῦ ἀποστόλου, μόνο με τὴν καρδιά τοῦ Χριστοῦ μᾶς μπορούσε νὰ παρομοιάσουμε τὴ δικὴ του καρδιά, διότι πρῶτα ὁ Κύριός μᾶς τὰ ἐπέ- τα μέ- γαλα λόγια στὸν κῆρτῃ τῆς Θεοσημνῆς πὺς: «περίλυ- πτος ἐστὶν ἡ ψυχὴ μου ἐὺς θανάτῳ». Λυτῶταν ὁ Κύ- ριος μᾶς τὸ οἰκτρὸ κἀπάντημα τοῦ ἀγαπημένου λαοῦ τοῦ ποὺ πῆγιναν ὀρμητικὰ νὰ πείσει στὸ βάρβαρο τῆς ἁπλυσείας με τὴ δικὴ τὴν θέληση. Νὰ λοιπὸν πὺς καὶ ὁ μέγας ἀπόστολος εἶχε φτάσει σὲ ἀκρότητα μέ- τρα ἀρετῆς, ἡ καρδιά του λειτουργοῦσε ὅπως τοῦ δι- δασκάλου τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ποῖος νὰ μὴ θαυμάσει ἐνα τέτοιο μεγαλεῖδος καθάρωματος; Ἐταὶ λοιπὸν ὁ μέγας Ἀπόστολος φτάνοντας στὸ τέλος τοῦ ἱεροῦ ἀποστολικοῦ ἐργοῦ διαμέσῃ τοῦ καλοῦ ἀγῶνα ἔπρεπε νὰ τελειώσει μαρτυρικῶς ἡ ζωὴ του καὶ ἔλ- θε νὸν δὲν ξίφους θάνατο ἐπὶ Νέρωνας τοῦ 64 μ.Χ. Ἐταὶ λοιπὸν ἔλαβε τέλος ἡ ἱερὰ ἀδμνῳνία του ποὺ τὸν φλόνγιζε πότε θὰ πᾶσι κοντὰ στὸν ποδοῦμένο τοῦ Χριστοῦ. **Σὲ λίγα χρόνια θὰ συμπληρώσουμε 2000 χρόνια ἀπὸ τὴν ἐκδόμια τοῦ Ἀποστόλου,** ἀλλὰ ὅμως οἱ ἅγιες ἐπιστολὲς τοῦ μᾶς τὸν φέρνουν πολὺ κοντὰ μᾶς καὶ εἶβε με τίς πρεσβεῖες του νὰ μᾶς ἀξίω- σὲ ὁ Κύριός μᾶς στὴν βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

ὉΘΕΟΔΟΣΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ὁ Ἄπ. Παῦλος

*Τοῦ κ. **Χρήστου Π. Μπαλόγλου***

Συγχαίρω, ἐκ μέσης καρδίας, γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἐμπειριστατωμέ- νο ἄρθρον τοῦ συνεργατοῦ σας Παύλου Τρακάδα (Ὁ Ἀριστοτέλης καὶ ὁ χριστιανὸς πολίτης), ποὺ δημοσιεύθηκε στὴν ἐγκρίτο ἐφημερίδα σας (30.12.2016), ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἰωδηλαστοῦ τοῦ Ἀριστοτέλους. Ὁ συντάκτης καλύπτει τὴν πολιτικὴ διδασκαλί τοῦ χριστιανοῦ πολίτου καὶ τὴν ἐνστάθι του καὶ συμμετοχὴ στὰ θεῖα.

Ἄς μοῖ ἐπιπάρη νὰ ἀναλύσω, ἐστω καὶ διὰ βραχέων, συγκριτικῶς τὴν περὶ οἴκου καὶ οἰκιακῆς οἰκονομίας διδασκαλί τοῦ Ἀριστοτέλους με τὴν ἀντίστοιχη τοῦ Ἄπ. Παύλου.

Γεννημένοι καὶ οἱ δύο σὲ περιβάλλον ἑλληνικὸ, εὐτύχησαν νὰ μεγα- λώσουν με ἰδιαιτέρη οἰκονομικὴ ἀνσει καὶ εὐμάρεια, -ἐὰν καὶ ὁ Ἀριστο- τέλης ὀρφάνεψε ἀπὸ μικρῇ ἡλικία πρῶτα ἀπὸ πατέρα καὶ συνέχεια ἀπὸ μητέρα (Διόνεγνος Λαερτίου, Βίοι φιλοσόφων Ε΄ 1)-, ἐσπούδασαν στὶς πλὴν διάσημες σχολές τῆς ἐποχῆς τους,- ὁ Ἀριστοτέλης στὴν Ἀκαδῆμια τοῦ Πλάτωνος, ὁ Παῦλος στὴν ραββινικὴ Σχολὴ τοῦ Γαμα- λιλῆ (Πράξ. κβ΄ 3)-, εὐρίσκοντο σὲ μετακίνηση καὶ μετανάστευση,- ὁ Ἀριστοτέλης τὴν Μ. Ἀσίαι, Λέσβο, Μακεδονία καὶ Ἀθήνα καὶ ἐν τέλει στὴν Χαλκίδα, ὅπου θὰ ἀποβιώσῃ (323/2 π. Χ.), ὁ Παῦλος στὴν Μικρὰ Ἀσίαι καὶ ἡπειρωτικὴ Ἑλλάδα κυρίως, ἀλλὰ καὶ Ρώμη καὶ νησιωτικὴ Ἑλλάδα,- θὰ διασταυρωθῶν πνευματικῶς οἱ δρόμοι τους στὴν Μ. Ἀσίαι, στὴν Τρωάδα, ἐκεῖ, ὅπου ὁ Ἀριστοτέλης θὰ δράσῃ ὡς πολιτικὸς φιλόσοφος καὶ συμβούλους ἡγεμόνων ἐπὶ τριετία, θὰ ἱδρση τὴν πρῶτῃ «ἄτυπη» Σχολὴ τοῦ καὶ ὁ Παῦλος, θὰ πραγματοποιήσῃ τὸ μεγάλο τὸν ἄλμα πρὸς τὸν ἑλληνικὸ χῶρο, ἀλλὰ καὶ ἡ πόλη ποὺ θὰ συληφθῇ γιὰ δευτέρη φορὰ, ὅποτε θὰ εἶναι μοῖρα γι’ αὐτόν.

Πολυμερῶς καὶ πολυσχολῶς προσωπικῶς ὁ Ἀριστοτέλης ἀσχολή-θηκε καὶ ἔγγραψε ἐπὶ παντός ἐπιτησίου, συνεκρῆτος κύκλον μαθητῶν του, ἱδρῶντας Σχολὴν στὴν Ἀθήνα, τὸ Λύκειον, γιὰ τὴν μελέτῃ τῶν πο- λιτευμάτων καὶ τῆς ἱστορίας τῶν ἑλληνίδων πολέων. Ποτὲ του δὲν ὑπῆρξε Ἀθηναῖος πολίτης, ἀλλὰ μέτοικος. Κατ’ ἀντίστοιχον τρόπον ὁ Ρωμαῖος πολίτης Παῦλος, συνεκρῆτος ἐνα κύκλον μαθητῶν του, ἐδί- δασε ἐπὶ μακρὸν, ἐργαζόμενος παράλληλα τὴν τέχνην ποὺ εἶχε μθεῖ ἀπὸ τὸν πατέρα του: ἐπέξεργαστῆς δερμάτων καὶ σκηνοποιεῖς. Συγ- κρινόμενοι στὸ σμειὸ αὐτὸ, οἱ δύο στοχαστές, παρουσιάζουν μία θε- μελιακὴ διαφορὰ. Ὁ μὲν Ἀριστοτέλης οὐδέποτε ἐργάζομης χειρωνα- κτικά, εὐρίσκετο ὑπὸ τὴν προστασίαι ἡγεμόνων, ὅπως τοῦ τυράννου Ἑρμείαι στὴν Ἀσσο τῆς Τρωάδος καὶ κατ’ ἀντιβασιλεύς καὶ τοποτηρη- τοῦ τοῦ βρόνου τοῦ βασιλείου τῶν Μακεδόνων, Ἀντιπάτρου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ὁ κύριος, ἐὰν ὀχι καὶ μοναδικὸς χρηματοδότης τοῦ Λυκείου.

Ἡ διδασκαλία τους περὶ Οἴκου παρουσιάζει πολλὰ καὶ ἐνδιαφέρον- τα κοινὰ σμειεία.

Ἡ ο

Σύνοδοι πλανητών και ἡ Σύνοδος πλανώντων...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Κέπλερ και ἄλλους μεταγενεστέρους ἀστρονόμους ὅτι το λαμπρὸ ἐκεῖνο Ἀστρο ποὺ ὠδήγησε τοὺς τρεῖς Μάγους στὴ Βηθλεὲμ δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο παρὰ μία ἀσυνήθιστη σύνοδος φωτεινῶν πλανητῶν. Ὅπως δὲ πληροφορηθῆκαμε πρόσφατα, καὶ ἡ ἔλευση τοῦ Ἀντιχρίστου ἔχει συνδεθῇ μετὰ μία σύνοδο πλανητῶν! Ποῖα ἄραγε στοιχεῖα στηρίζουν τὴν ἀποψη αὐτή; Πιστεύουμε θὰ ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνώστες τὸν Γέροντα Βησαρίωνα, τοῦ ὁποῖου τὸ σκῆνωμα κατὰ τὴν ἐκταφὴ τοῦ εὐρέθηκε τοῦ 2006 ἀφθαρτο καὶ εὐωδιάζον, γεγονός, ποὺ ἀπετέλεσε πρῶτο θέμα στὰ Δελτία Εἰδήσεων ἐπὶ πολὺ καιρὸ. Ὁ ὁσιος, λοιπόν, Βησαρίων τῆς Ἰ. Μονῆς Ἀγάθωνος στὴ Φθιώτιδα, διηγήθηκε σὲ πολλὸ πιστὰ πνευματικὰ τοῦ τέκνα ὅτι κάποιο πρωῒνὸ τοῦ Αὐγούστου τοῦ 1982, ἐποχὴ ποὺ συλλογιζόταν πολὺ τὸ θέμα Ἀντίχριστος, 666, γιὰ νὰ καθοδηγήσῃ ὀρθῶς τοὺς ἀνθρώπους ποὺ τὸν ἐρωτοῦσαν, ἐάν ἔπρεπε νὰ λάβουν τὴς νέες ταυτότητες, ἐμφανίστηκε στὸν ὕπνο του τρεῖς φορές ἡ Παναγία καὶ τοῦ ἀπεκάλυψε ὅτι ὁ Ἀντίχριστος εἶχε γεννηθῇ στὶς 9 τοῦ ἰδίου μηνός, ὅταν εἶχε γίνει καὶ μία σύνοδος πλανητῶν (βλ. Ὁ Γέρων Βησαρίων καὶ ἡ θαυμαστὴ πορεία του), σελ. 383 - 385, Ἐκδ. Σταμούλη, Ἀθῆνα 2008).

Σύνοδοι πλανητῶν παρατηρήθηκε καὶ πέρυσι, (2016), στὶς ἀρχές τοῦ ἔτους, κατὰ τὴν ὁποία πέντε πλανῆτες τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος (Ἑρμῆς, Ἀφροδίτῃ, Κρόνος, Ἄρης καὶ Δίας) ἦταν ὁρατοὶ ἀπὸ τὴ Γῆ σὲ μιά διάρκεια γραμμῇ στὸν οὐρανό. Ὁ ἀστρόνομος χαρακτηρίσαν τὴν πλανητικὴ αὐτὴ εὐθυγράμμιση «σπάνια συμπαντικὴ σύμπτωση». Τὸ ἴδιο ἔτος παρατηρήθηκαν καὶ ἄλλες ἐνδιαφέρουσες ἀστρονομικῶς σύνοδοι πλανητῶν.

Σκοπός, ὁμως, τοῦ ἄρθρου μας σήμερα δὲν εἶναι νὰ ἀσχοληθοῦμε μετὰ τὸ θαυμαστὸ αὐτὸ ἀστρονομικὸ φαινόμενο, ποὺ συμβαίνει σπανίως στὸν οὐράνιο θόλο καὶ ποὺ ὀνομάζεται, ὅπως εἴπαμε, σύνοδος πλανητῶν, ἀλλὰ μετὰ μίᾱ διαφορετικὴ σύνοδο, ἡ ὁποία ἐγίνε τὸν Ἰούνιο τοῦ 2016 ὅχι στὸ διάστημα, ἀλλὰ στὸ Κολυμπάρι τῆς Κρήτης. Αὐτὴ, ὅπως ἀδείχθη, ἦταν ὅχι βεβαίως σύνοδος πλανητῶν, ἀλλὰ σύνοδος πλανώντων καὶ πλανωμένων (Β΄ Τμ., 3, 12 - 13). Ἦταν μία σύνοδος οἰκουμενιῶν ἀρχιερέων, τοὺς ὁποίους «Ὁ Σατανᾶς, ὁ πλάνων τὴν οἰκουμένην ὄλην» (Ἀποκ. 12, 9) παρεπλάνησε εἰς πλάνην οἰκτράν, ἐκβάλλοντας αὐτοὺς ἀπὸ τὴν ὀρθή Πίστι, τὴν ἀγιωτὴν Ὀρθοδοξίᾱ, καὶ ριπτόντας τοὺς στὸν σκοτεινὸ λαβύρινθο τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Καὶ τὴν πλάνη αὐτῇ, ποὺ ἀποτελεῖ σημαντικώτατο σημεῖο προδρόμο τῆς ἐλεύσεως τοῦ Ἀντιχρίστου, ἐπιδιώκουν παντοιοτρόπως οἱ οἰκουμενιστές νὰ μεταδώσουν σὲ ὅλο τὸν κόσμολ Φαντασθεῖτε ἱατροὺς, ἐν καιρῷ πανδημίας, ἀντὶ νὰ ἐμβολιάζουν προληπτικῶς τοὺς ἀνθρώπους, νὰ εἶναι οἱ ἴδιοι φορεῖς θανατηφόρου μικροβίου, νὰ τὸ μεταδώσιν δὲ ἐνσυνείδητος καὶ στοὺς ἀνυποπίστας συνανθρώπους τῶν! Αὐτὸ ἀκριβῶς πράττουν οἱ οἰκουμενιστές, διότι ἡ πλάνη τους εἶναι τόσο ἐπικίνδυνη γιὰ τὶς ψυχές, ὅσο εἶναι ἡ χολέρα καὶ τὸ ἐπὶ γιὰ τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων. Νὰ περιφρουρήσουν τὶς κακοδόξες καὶ αἰρετικές ἀποφάσεις τῆς ψευδοσύνοδος τῆς Κρήτης, κἀκε-σε τοὺς ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ποὺ ὀλίγων ἡμερῶν ὁ ἀρχιοικουμενιστὴς Παναριτικώτατος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως κ. Βαρθολομαῖος!

Γιὰ νὰ εἰμεθα ὅμως δίκαιοι, πρέπει νὰ παραδεχθῶμε ὅτι οἱ ἀρχιερεῖς ποὺ συμμετείχαν στὴ σύνοδο αὐτὴ δὲν ἦταν ὅλοι οἰκουμενιστές, ὅπως π.χ. ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπακτοῦ Ἱεροθέος, ὁ ὁποῖος δημοσιοποίησε τὶς ἐπιφυλάξεις καὶ ἀντιρρήσεις του πρὶν, κατὰ τὴ διάρκειά της καὶ μετὰ τὴ λήξή τῶν ἐργασιῶν τῆς, ἴσως καὶ ἄλλοι ἀρχιερεῖς, τοὺς ὁποίους δὲν γνωρίζουμε.

Σκεπτόμεθα τὴ στιγμή αὐτὴ μετὰ θλίμῃ τὸ ὅτι στὴ σύνοδο ἡ εὐθυγράμμιση τῶν πλανητῶν τὰ ἄμυνα καὶ ἄλλα ἀστρά τοῦ οὐρανοῦ εὐθυγραμμίζονται μετὰ τὸν ἥλιο καὶ τὴ γῆ, ἐνῷ στὴ σύνοδο τῆς Κρήτης οἱ οἰκουμενιστές ἐκτράπηκαν καὶ ἐκτροχιάσθηκαν ἀπὸ τὶς ἁγιονομιτικές παραπορόδοτες ἀσφαλεῖς καὶ ἀπλανεῖς γραμμῆς τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τῆς Ὀρθοπραξίας, ποὺ ὁδηγούν στὴν οὐράνια Βασιλεία, ἡ δὲ πορεία τους, σὲ σχέση μετὰ τὸν νοητὸ ἥλιο τῆς Δικαιοσύνης καὶ Ἀληθείας Κύριου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ Εὐαγγέλιο ποὺ ἐκτίρησε στὴ γῆ, τὴν ἀπαρμολοία μετὰ αὐτὴ τὴν διαπτόντων ἀστέρων (κοιν. μετεωριτῶν), οἱ ὁποῖοι κάποτε ἐγκαταλείπον ἑαρινὰ καὶ θῆσι τους καὶ πέρτουν ἀπὸ τὸν οὐρανόν. Κατὰ τὴν πτώσι τους δὲ αὐτὴ τὰ μὲν ἄλλα οὐράνια αὐτὰ σώματα ἀφήνουν πίσω τους μίᾱ λαμπρὴ γραμμὴ φωτός, οἱ δὲ λογικοὶ οἰκουμενιστές, μετὰ ψευδοσύνοδο τους ἄφησαν πίσω τους πυκνὸ μαῦρο καπνόν, τόσο μαῦρο, ὅσο μαῦρος καὶ ἀπαίσιοις εἶναι ὁ Σατανᾶς, ὁ ἐμπνευστὴς καὶ δημιουργὸς ὅλων τῶν αἰρέσεων καὶ πλάνων, ποὺ ἐβλάπταν καὶ βλάπτουν αἰῶνες τώρα τὴν Ἐκκλησίᾱ τοῦ Χριστοῦ. Ἐπίσης, οἱ μὲν μετεωρί-τες προσκορροῦν μετὰ ἰληγιώδη ταχύτητα στὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς ἡ ἄλλων πλανητῶν, οἱ δὲ οἰκουμενιστές μετὰ τὶς δαιμονικῆς διδασκαλίας καὶ τὶς ἀνίερες συμπροσευχὲς τῶν μετὰ αἰρετικῶν καὶ ἀλλοθρήσκους (ἀκόμη καὶ εἰδωλολάτρεις!) προσκορροῦν μετὰ σφοδρότητα στοὺς θεοπνευσμένους ἱ. Κανόνες, στήν Αγ. Γραφὴ καὶ στὴν Ἱ. Παράδοσι, ποὺ μὴ παρέδω-σαν γραμμένη μετὰ τὸ αἶμα τους οἱ Ἀπόστολοι, οἱ Ἅγιοι, οἱ Μάρτυρες καὶ οἱ θεοφόροι Πατέρες.

Βλέπουμε, ἐπομένως, τοὺς μὲν πλανῆτες νὰ ὑπακούουν στοὺς φυσικοὺς νόμους καὶ κανόνες, ποὺ ἔθεσε ὁ Δημιουργὸς καὶ Κυβερνήτης τοῦ Σύμπαντος τρισάγιος καὶ τρισάδικος Θεός, τοὺς δὲ οἰκουμενιστὲς νὰ ἀρνοῦνται νὰ ὑπακούσουν στοὺς Θεῖους καὶ ἱερους Κανόνες, ποὺ ἐθέσπισε τὸ Πνεῦμὸ τὸ Ἅγιο, γιὰ νὰ εὐθυγραμμίζωνται οἱ Ὀρθόδοξοι πιστοὶ – μέλη τῆς Μῆς καὶ μοναδικῆς Ἐκκλησίας μετὰ τὸ ὅλημα καὶ τὶς Ἐντολές τοῦ Ἑσταυρωθέντος, θανόντος καὶ ἐνδόξου Ἀναστάσιου Ἰδρυτοῦ τῆς!

Ἐτοί ἐφαρμόζεται καὶ στὶς ἡμέρες μας κατὰ κάποιο τρόπο τὸ ρηθὲν διὰ τοῦ Προφήτου «ἐγὼν βουὸς τὸν κτῆσάμενον καὶ ὄνος τὴν φάντην τοῦ κυρίου αὐτοῦ» Ἰσραὴλ δὲ με οὐκ ἐγὼν καὶ ὁ λαός με οὐ συνῆκον!» (Ἠσ. 1,3).

Συνάντησις διὰ τὰς ἐκτρώσεις

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε.

Πρὶν λίγες ἡμέρες μὲς τηλεφώνησε ὁ κ. Λάπας Κων/νος ἀπὸ τὴν ἐξόλιον ἱσοσελίδα **TRAPEZA IDEON** (www.tideon.org/) καὶ συζήτησαμε τὴν προοπτικὴ ἑνὸς συντονισμένου ἀγῶνα κατὰ τῶν ἐπαρτῶν ΕΚΤΡΩΣΕΩΝ. Ἐπ' εὐκαιρία, μάλιστα, τῆς τραγικῆς ἐπέτειοις ἀπὸ τὴν ψήφισι τοῦ ἐπεί-σχυτου νόμου γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῶν Ἐκτρώσεων (30 ἔτη, 1986-2016).

Καταλήξαμε νὰ γίνῃ μία συνάντηση ὅλων περιοριστέρων ἐκπαιστωμένων ὀρθόδοξων Σλλόγων, Ἐνώσεων καὶ Ἰστολόγιων, ὥστε νὰ συζητήσουμε τοὺς τρόπους ἀντιδράσεως (π.χ. διοργάνωση ἡμε-ρίδας κ.λπ.), ἀλλὰ καὶ ἐνημέρωσης τῆς κοινῆς γνώμῃς πᾶνιν στὸ σοβαρὸ καὶ ἐπιγόνον αὐτὸ θέμα.

Εἶναι πιστεύουμε πεπιτὸ νὰ σὰς ὑπενηθώσου-

Ἡ σύγκριση αὐτῇ τῶν πλανητῶν τοῦ οὐρανοῦ μετὰ τοὺς ἀρχιερεῖς τῆς Στρατευσμένης Ἐκκλησίας ἐπὶ τῆς γῆς δὲν εἶναι πρωτόγνωρη, ἀλλὰ βασιζε-ται στήν Αγ. Γραφῇ, διότι ἀστέρες ὀνομάζονται συμβολικῶς οἱ ἐπίσκοποι στήν Ἱερὰ Ἀποκάλυψη. Ὁ Θεός, ὁμως, καὶ ὁ πιστὸς λαὸς θέλουν τοὺς ἐπισκόπους ἁγίους καὶ ὑπακούουσιν στὸν Θεὸ καὶ ὄχι πλανώντες καὶ πλανωμένους, «ἀστέρες», τοὺς θέλουν πλανῆτες σταθεροὺς, λαμπροὺς καὶ ἀπλανεῖς στήν τροχιά τους καὶ ὄχι πεπτωκότες ἀστέρες, ὅπως εἶναι ὁ Πάπας Ῥώμης καὶ ἄλλοι ἀρεσιάρχες, μετὰ τοὺς ὁποίους συμπτροεῦγονται οἱ οἰκουμενιστές.

Εἰμεθα βέβαιοι ὅτι τὶς ἴδιες παρατηρήσεις κάνει καὶ ἀληθῆς καὶ μετὰ σωὰς τὰς φρένας Ὀρθόδο-ξους Χριστιανούς, ἀλλὰ καὶ σύμπασα ἡ Ὀριαμ-βεύουσα Ἐκκλησία στοὺς πνευματικούς οὐρα-νοὺς (κυρίως οἱ ἅγιοι Πατέρες, οἱ πολὺφωτοι αὐτοὶ ἀστέρες τοῦ νοητοῦ στερεώματος), παρα-τηρώντας μετὰ τὰ πνευματικὰ τηλεσκοπία τῆς Ὀρθοδόξου Θεολογίας ἀπὸ τὰ οὐράνια σκηνώματα τοὺς τὰ τεκταινόμενα ἀπὸ τοὺς οἰκουμενιστὲς στοὺς ἐσχάτους τοὺτους καιροὺς ἐπὶ τῆς γῆς.

Παναγιώτατε, Μακαριώτατοι, Σεβασμιώτατοι, Θεοφιλέστατοι,

δὲν ἀποδεχόμεθα τὶς ἀντιχριστιανικῆς ἀποφάσεις ποὺ ἐλάβετε στὴ σύνοδο τῆς Κρήτης. Δὲν συντασσόμεθα μετὰ ἐσὰς, διότι αὐτὸ θὰ ἐσήμαινε ὅτι ἀποτασσόμεθα τῷ Χριστῷ, τὸν ὁποῖον σεῖς ἐν τῷ οἰκουμενιστικῷ αἵστωρ σας βλασφημεῖτε καὶ ὑβρίζετε. «Ἥλοις προσήλῳθῃ, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας», ἐψάλατε καὶ ἐφέτος στήν Ἱ. Ἀκολουθία τῶν σεπτῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου μας. Σὲ **μιά** Ἐκκλησίᾱ ἀναφέρεται ὁ κα-τανυκτικώτατος αὐτὸς ὕμνος τῆς Μ. Ἐβδόμαδος. Δὲν ἔγραψε «ὁ Νυμφίος τῶν Ἐκκλησιῶν» ὁ Ἱ. Ὑμνογράφος. Μία Νύμφη ἔχει ὁ Νυμφίος Χριστὸς, ὄχι πολλές. Δὲν εἶναι πολύνυμος ὁ Χρι-στὸς. Ἐξάλλου, αὐτές, ποὺ εἰσεῖς θεωρεῖτε Ἐκκλησίες, δὲν εἶναι νύμφες, ἀλλὰ (ἐξ αἰτίας τοῦ πλήθους τῶν ἀνομιῶν - αἰρέσεων τους) παλ-λακίδες.

Λυτούμεθα, ἀλλὰ μετὰ τὴ συμπεριφορὰ σας δίνετε τὸ δικαίωμα στοὺς πιστοὺς νὰ ἀναρω-τιῶνται πολλὰς φορές, ἐάν πράγματι πιστεύετε στὸν Θεὸ καὶ στὰ θεοπνεύματα λόγια, ποὺ ψάλε-τε μέσα στοὺς ναοὺς. Δὲν ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι μετὰ τὴν πρωτοφανῇ στὰ ἐκκλησιαστικὰ χρονικά συν-οδικὴ ἀπόφασι σας νὰ ἀναγνωρίσετε ὅλες τὶς ἐκτός Ἐκκλησίας εὐρισκόμενες αἰρετικές κοινότητες καὶ παρασυναγμεγὲς ὡς Ἐκκλησίες, προσθέσατε μία ἀκόμη αἵρεσι (αὐτὴ τῆς πολυ-λογίας τοῦ Χριστοῦ) στήν παναίρεσι ποὺ ἀκο-λουθεῖτε; Εἶναι ἡ δὲν εἶναι αὐτὸ φρικτὴ ὕβρις καὶ βλασφημία κατὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Πίστεως μας; Μία καὶ μόνο μία Νύμφη ἔχει ὁ Νυμφίος Χριστὸς. Βλέπετε ποὺ σὰς ὁδηγούν οἱ ἀτέρμονες Θεολο-γικοὶ Διάλογοι καὶ τοὺς ἐτεροδόξους; Ἀντὶ νὰ ἀνεβιάσετε τοὺς «ναυαγισθέντες περὶ τὴν πίστιν» συνυμνητῆς σας στὴν Κιβωτὸ τῆς σωτηρίας, πέσατε καὶ ἐσεῖς στὴ θάλασσα καὶ παλεύετε μετὰ τὰ ἄγρια κύματα καὶ κινδυνεύετε νὰ πνιγθῇ νὰ σὰς φάγουν οἱ καρχαρίες. Καὶ ἔχετε καὶ ἐσεῖς τώρα ἀνάγκη σωθίῶνιν καὶ ἐπιχειρήσεων ἔρευνας καὶ διάσωσης, γιὰ νὰ σωθῇτε. Καὶ ὁ καλὸς Θεός, ποὺ δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν ἀπώλειά σας, ρίπτει σωσίβια ἀφειδίως σὲ σὰς. Σωσίβια εἶναι καὶ οἱ παύσεις τῆς μνημονεύσεως τοῦ ὀνόματός σας ἐκ μέρους ὁλίγων μέχρι σήμερα ῥηϊκῶν κλη-ρικῶν, μήπως καὶ συνειδητοποιήσετε σὲ ποῖο κίνδυνον εὐρίσκεσθε, ἀλλὰ σεῖς τοὺς ἀπειλεῖτε, διώκετε καὶ τιμωρεῖτε! Σωσίβια εἶναι καὶ τὰ διάφορα ἄρθρα ποὺ γράφονται κατὰ τῆς σύνοδος τῆς Κρήτης, τὰ ὁποῖα σεῖς θεωρεῖτε ὡς θρασεία ἀνταρσία καὶ ἀνυπακοή στὰ κελεύσματα σὰς!

«Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἐδόκησα» αὐτοῦ ἀκούετε», εἶπε ὁ Θεὸς Πατέρας, κατὰ τὴ Μεταμόρφωσι τοῦ Χριστοῦ στὸ ὄρος Θαβὼρ (Ματθ. 17:5). Στὸν Χριστὸ προσ-παθοῦμε νὰ ἀκούωμε καὶ ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ καὶ ἄσχημοι. Καὶ ὁ Χριστὸς μᾶς λέει στὸ Εὐαγγέλιο ὅτι μία Ἐκκλησία ἱδρύσε, ὄχι πολλές, καὶ αὐτὴ ἡ μία Ἐκκλησία θὰ ὑπάρχῃ ἕως τῆς συντελείας τοῦ κόσμου. Τελεία καὶ παύλα.

Ἐμεῖς, λοιπόν, εἰμεθα αὐτοχρεωμένοι νὰ ἀκούσωμε τὸν Χριστὸ, ὅχι τὸ αὐτοαποκαλούμε-νο Παγκόσμιον Συμβόλιον Ἐκκλησιῶν, οὐτε ἐσὰς καὶ τὶς κακοδόξες ἀποφάσεις τῶν «Ἀγίων καὶ Μεγάλων» Συνόδων σας.

Γνωρίζουμε ὅτι οἱ ἱσχυροὶ τῆς γῆς, ἰδιαιτέρως ἡ ἐκκλησιαστικοὶ ἄρχοντες, ἀπεχθάνονται τὸν Ἐλεγ-χον. Γνωρίζουμε, ἐπίσης, ἀπὸ τὴν Αγ.Γραφῇ καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία πόσο ἀκριβὰ ἐπλήρω-σαν ὅσοι ἐτόλμησαν νὰ ὑψώσουν φωνὴ ἐλεγκτικὴ κατὰ παρανομούντων ἀρχιερέων. Τρανότερο παράδειγμα εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς, ἀκολούθησαν οἱ Ἀπόστολοι, ὁ πρωτομάρτυς Στέφανος, πολλοὶ Πατέρες, ὅπως ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, καὶ πλείοις ἄλλοι μετὰ πῖο πρόσφατο τὸν ὁμολογητὴ θεολόγο Νικόλαο Σωτηρόπουλο, μετὰ δὲ τὴ σύνο-δο τῆς Κρήτης, ἄγωνιστές κληρικοὶ (π. Θεόδωρος Ζήσης κ.ά.). Ἰσως καὶ τὶς στιγμῆς αὐτές νὰ ἐπιμαρτύει κάποια νέα «Μεῖζων καὶ Ὑπερτέλης» Σύνοδος γιὰ τὴν «παραδειγματικὴ» τιμωρίᾱ τῶν παππαλασιαζομένων ἀντιπρονοούντων καὶ ἀντιπρόντων ἀντικομουνιστῶν! Νὰ ἀναμείνωμε νέους ἀφορισμούς; Ὁ Θεὸς θὰ δεῖξῃ ποῖους θὰ ἀξιώσῃ τῆς αὐτῆς μεγάλης τιμῆς καὶ δόξας αἰώνιου. Διότι ἀδικεῖ καὶ ἀντικανονικῆς ἐκκλησιαστικῆς ποινὴς ἀξιώνουν κατὰ πολὺ τὶς πθιανώτερες τῶν πιστῶν νὰ εἰσελθῶν στὴ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. «Παῖδι μου, ὁ Νικόλαός τις τὸν ἀφορίσω! αὐτὸ ἔχει εἰσελθεῖ μετὰ τὸ ἐνα τοῦ πόδι στὸν Παράδεισον», εἶχε εἰπεῖ κάποτε ἕνας ἅγιος καὶ χαρισματούχος Γέροντας στὸν γράφοντα, σὲ συζήτησή μας γιὰ τὸν αἰώνηστο Νικόλαο Σωτηρόπουλο! Ἐμπρός, λοιπόν, ἐναγκαλισθεῖτε περισσότερως καὶ ἀσπαρσθετε «φιλήματι ἁγίῳ» τοὺς ἐχθρούς τοῦ Χριστοῦ καὶ πετροβολήσατε τοὺς Ὀρθοδόξους ἀδελφούς σας. Πλουτίσατε τὶς τάξεις τῆς Ὀριαμ-βεύουσας Ἐκκλησίας μετὰ νέους ὁμολογητές, μάρτυρες καὶ ἁγίους.

με ὅτι στήν Χώρα μας γίνονται ὁ ἔτος πάνω ἀπὸ 400.000 Ἐκτρώσεις!

Ὅρισθος, λοιπόν, μία πρώτη συνάντηση τῆς **Δευτέρας, 26 Ἰουνίου 2017 καὶ γὰρ 7:00 μ.μ.** στὰ Γραφεῖα μας (ὁδ. Ακαδημίας 78Δ, Ἀθῆνα, ἐναντὶ τοῦ Ἱ. Ν. Σωδοῦχου Πληγῆς). Ἦδη ἔχουν δηλώσει συμμετοχὴ κάποιοι Σύλλογοι καὶ Ἐνώσεις.

Παρακαλοῦμε, ἐάν συμφωνεῖτε, νὰ μᾶς γνωστοποιήσετε τὴ συμμετοχὴ σας, καθώς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἐκπαιστώπου σας.
Μὲ πολλὰ ἐκτίμησι καὶ ἀγάπῃ Χριστοῦ
Γιὰ τὴν Π.Ε.ΦΙ.Π. καὶ τὸ Σύλλογο «Ὁ Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης»
Ἰωάννης Γ. Θαλασσινός
Τηλ. 210.38.38.496, 210.38.02.615,
FAX: 210.38.39.509. E-mail: info@pefip.gr

Ο ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ο ΠΑΡΙΟΣ

Τὴν 24ην Ἰουνίου ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ Παρίου.

«Ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ» (Ἰωανν. 8,44)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Ποῖον νὰ πιστεύωμε τώρα ; Τοὺς Ἁγίους ποὺ πιστεύαμε μέχρι σή-μερα καὶ τὶς Οἰκουμενικῆς Συνόδους ποὺ αὐτοὶ συνεκάλεσαν καὶ διαμόρφωσαν τὴν Θεολογία τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἡ τὸν κ. Βαρθολομαῖο (καὶ ὅλους τοὺς πρὸ καὶ συγχρόνους αὐτοῦ Βαρθο-λομαίους) οἱ «ὁποῖοι ἀνέτρεψαν τὰ πάντα στὴν Χριστιανικὴ Ἐκκλη-σίᾱ; Ποῖα δόγματα νὰ πιστεύωμε καὶ ποῖα νὰ ἀπορρίψωμε; Ποι-οὺς Ἁγίους νὰ θεωροῦμε πραγματικὰ Ἁγίους καὶ γιὰ ποῖους νὰ ἀρχίσουμε νὰ προσευχόμεσθε νὰ τοὺς ἐλεήσει καὶ νὰ τοὺς συγχω-ρέσει ὁ Θεός; Ἔμενε λοιπόν κάτι γιὰ νὰ πιστεύωμε ἡ νὰ πᾶμε νὰ «πνιγοῦμε ὅλοι μας, γιὰτὶ χάσαμε τὸν μπουσούλα»;

Τελικὰ ὁ κ. Βαρθολομαῖος κατάφερε νὰ μετατρέψῃ τοὺς Ὀρθοδόξους σὲ Διαμαρτυρομένους. Τοῦλάχιστον εἰς «ἐπιτρέψει» στοὺς ἐκ τῶν Ὀρθοδόξων «Διαμαρτυρομένους» νὰ πιστεύουν ὅτι θέλουν, ὅπως κάνει καὶ γιὰ τοὺς ὑπολοίπους Διαμαρτυρομένους (Προτεστάντες), καὶ ἄς σταματήσει νὰ τοὺς καταδιώκει.

Ἐπίσης θὰ ἔθελα νὰ συγχάρω καὶ τοὺς ΝΕΟΥΣ ΟΥΝΙΤΕΣ ποὺ κάφεραν νὰ «γίνουν δεκτοί» ἀπὸ τὸν «ΕΚΠΡΟΣΩΠΟ» τοῦ Θεοῦ στήν Γῆ. Τώρα «ΔΟΞΑΣΤΗΚΑΝ» πραγματικά. Θά «μείνουν» στήν ἱστορία σὰν οἱ «ῥήρες» ποὺ κατάφεραν, μετ' ἐπιμονὴ καὶ ὑπομονή, νὰ δογηθῶν τὴν ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ στὰ πόδια τοῦ Πάπα. Τώρα, ποὺ ὁ Πάπας θὰ τοὺς χαμελώσῃ καὶ θὰ τοὺς «ΔΕΧΕΤΑΙ!» σὰν «παιδιὰ» του καὶ θὰ τοὺς «γεμίσει» μετ' ἐκεία καὶ δῶρα», θὰ νιώθουν πραγματικά «ΜΕΓΑΛΟΙ!». Συχαρητήρια λοιπόν καὶ εἰς Ἀνύτερα.

Ὁ κ. Βαρθολομαῖος, ἐάν εἶχε λίγο φιλότιμο, θὰ ἔπρεπε νὰ ἀγωνι-στεῖ καὶ νὰ διαφυλδέει ἀπαρσάλευτῃ τὴν διδασκαλίᾱ τῆς Ὀρθοδό-ξου Ἐκκλησίας, σύμφωνα καὶ μετὰ τοὺς ὅρκους, ποὺ ἔδωσε κατὰ τὴν ὥρα τῆς χειροτονίας του ὡς Ἐπίσκοπος τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλη-σίας.

«Πρὸς δὲ τοῦτοισ τέργῳ καὶ ἀποδέχομαι τὰς ἁγίας ἐπτά Οἰκουμενικὰς Συνόδους, καὶ τῶν Τοπικῶν, ἅς ἐκεῖναι ἀποδέχθῃεναι ἐκύρωσαν, ἐπὶ φυλακῇ τῶν Ὀρθοδόξων τῆς Ἐκκλησίας δογματῶν ἀθροισθείσας. Ὁμολογῶ πάντας τοὺς ὑπ' αὐτῶν, ὡς ὑπὸ φωτι-στικῆς Χάριτος ποὺ Παναγίῳ Πνεύματι ὁδηγουμένῳ, ἐκτεθέντας ὁρους τῆς ὀρθῆς Πίστεως, καὶ τοὺς ἱερους Κανόνας, οὓς οἱ Μακά-ριοι ἐκέينو, πρὸς τὴν τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διακοσμη-σιν καὶ τὴν διάνοιν τῆς Εὐαγγελικῆς θείας διδασκαλίας συντάξαν-τες, παρέδωκαν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐνστερνίζοντες, καὶ κατ' αὐτοὺς, ἱθὺ-νεν ἐπιμελήσασθαι τὴν Θείῳ βουληθείᾱ κληρωθεῖσαν μοι διακονίαν καὶ κατ' αὐτοὺς διατελέσω διδάσκων πάντα τὸν τῇ πνευματικῇ μοι ποιμαντορίᾱ πεπιστευμένον Ἱερὸν Κλήρον καὶ τὸν περιούσιον Λαόν τοῦ Κυρίου.

Προϋργαίετα δὲ μοι ὁμολογεῖται, ἴνα τῇρῷ τῇ ἐνότητι τῆς Πί-στεως ἐν τῷ συνδεδεῖσθαι τῆς εἰρήνης, πάντα μὲν, ὅσα ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τῶν Ὀρθοδόξων πρεσβεύου-σα δογματίζει, αὐτὰ πρεσβεύων κἀγὼ καὶ πιστεύων, μὴδὲν προσ-τιθεῖς, μὴδὲν ἀφαιρῶν, μὴδὲν μεταβάλλων, μήτε τὸν δογματῶν, μήτε τὸν Παραδόσεων, ἀλλὰ τοῦτοῖς ἐμένυνν καὶ ταῦτα μετὰ φό-βου Θεοῦ καὶ ἀγαθῆς συνειδήσεως διδάσκων καὶ κηρύττων, πᾶν-τα δὲ ὅσα Ἐκείνῃ κατακρίνουσα ὡς ἑτεροδιδασκαλίας ἀποδοκιμά-ζει, ταῦτα κἀγὼ ἀποδοκιμάζων καὶ ἀποδιοπομπούμενος διὰ παν-τός.

Πείσμαι δ' ἐναεὶ προθύμως ἐν τοῖς Ἐκκλησιαστικοῖς καὶ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ὡς Ἀνατὴν Ἀρχὴ τῆς Ἐκκλησίας, σεβόμενος καὶ τῇρῷ τὰς δωρηθείσας Αὐτῇ προνομίᾳ, πρὸς κατορισμὸν τε καὶ στη-ρηγμὸν τῆς περ' ἡμῖν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἐπιμελήσασθαι ὅση μοι δύναμις παρέσθι ὀρθοτομεῖν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας εἰς δόξαν τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τῆς Μῆς Ὑπερ-ουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος, τοῦ ἐνὸς καὶ Μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ πρὸς σωτηρίαν τῶν πιστῶν...

... Ἀναθεματίζω Ἄρειον, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ σύμφωνας καὶ κοι-νωνοὺς τῆς αὐτοῦ μανιωδὸς κακοδοξίας. Μακεδόνιον καὶ τοὺς περὶ αὐτόν, καλῶς ὀνομασθέντας Πνευματομάχους, ὡσαύτως Νε-στόριον καὶ

’Εκτελεΐ έντολὰς ὁ Σεβ. Φαναρίου;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

Πολλοί σοφραοί, σκεπτιμένοι ᾽Ελληνες ἀνι-συχόν καί θέτοντὶ τὸ ἐρώτημα, γιὰτὶ ἡ μεταφορὰ ἱερῶν Λειψάνων ἀπὸ τὴν Βενετία; Πρόκειται ὄντως διὰ ἱερά Λείψανα;

Λείψανα τῆς ἁγίας Βαρβάρας καὶ τῆς Ἁγίας Ἐλένης ὑπάρχουν σὲ πολλὰς Ἱερὰς Μονὰς καὶ Ἱερούς Ναοὺς στὴν Ἑλλάδα.

Τὶ κρίβεται πῶς ἀπὸ τὴν μεταφορὰ ἀπὸ τὴν Βενετία στὴν Ἑλλάδα ἱερῶν Λειψάνων; Μήπως προσωπικὲς φιλοδοξίες, χρηματικά ὀφέλη, συμ-προσευχὲς μὲ τοὺς Παπικοὺς, (ἀφοῦ πάντοτε ἀντιπροσωπία συνοδεύει τὰ ἱερά Λείψανα) ἢ ἡ ἐπιβολὴ στοὺς Ὀρθοδόξους Ἑλλήνες ἀπὸ τοὺς ὑποούλους παπικούς τῆς προσκύνησης ἀγαλμά-των; Ἡ εὐθύνη τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκό-που Ἀθηνῶν κ. Ἱερωνύμου εἶναι πολὺ μεγάλη· Ὁ Ἐπίσκοπος Φαναρίου εἶναι ἐκ τῶν στενῶν συνερ-γατῶν του· ἐκτελεῖ ἐντολές;

Γιὰ τὴν στάση τῆς Ὀρθοδοξίας ἔναντι τῶν αἰρε-τικῶν ὁ ἅγιος Ἰουστίνος Πόστοιρος παρατηρεῖ με-ταῦ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς: «Τῇ στάσει τῆς ἐναντί τῶν αἰρετικῶν -καὶ αἰρετικοὶ εἶναι ὅλοι οἱ μὴ Ὀρθό-δοξοι- ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἔχει καθορίσει ἅπας διὰ παντός διὰ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων, δηλαδὴ διὰ τῆς ἁγίας Θεαν-θρωπίνης Παραδόσεως, τῆς μοναδικῆς καὶ ἀναλ-οιώτου. Συμφώνως πρὸς αὐτὴν τὴν στάσιν, εἰς τοὺς Ὀρθοδόξους εἶναι ἀπαραρεμένη κάθε συμ-προσευχὴ καὶ κάθε λατρευτικὴ ἐπικοινωνία μετὰ αἰρετικών. Διότι «τὶς μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνο-μίας; Τὶς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; Τὶς δὲ συμφωνήσας Χριστῷ πρὸς Βελαία; ἡ τίς μερίς πιστῷ μετὰ ἀπίστου» (Β΄ Κορ. 6, 14-15)...

Ὁ ΜΕ΄ κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ὀρίζει: «Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος ἢ Διάκονος αἰρετι-κοῖς συνεζήμενος μόνον, ἀφορίζεσθ, εἰ δὲ ἐπέ-τρεψεν αὐτοῖς, ὡς κληρικοὶ ἐνεργήσαι π, καθοι-ρείσθω». Οἱμοῖος ὀρίζουν καὶ οἱ ΜΣΤ· καὶ ΞΕ΄ Ἀποστολικὸι Κανόνες, καθὼς ἐπίσης καὶ ὁ ΑΓ΄ τῆς Ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου. Αὐτὸς ὁ ἱερός κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων δὲν προσδιορίζει ποία ἀκριβῶς προσευχὴ ἡ ἀκολουθία ἀπαγορεύεται, ἀλλὰ ἀπαγορεύει κάθε κοινήν μεθ’ αἰρετικῶν προσ-ευχῇν, ἔστω καὶ τὴν κατ’ ἰδίαν (συνεζήμενος)...

Καὶ σχολιάζει ὁ πιστὸς τηρητὴς τῶν Ἱερῶν Κα-νόνων Ἅγιος Ἰουστίνος: «Εἰς δὲ τὰς οἰκουμενι-στικὰς κοινὰς προσευχὰς μάλιστα δὲν γίνονται καὶ ἀδρότερα καὶ ευρύτερα τούτων;

Ὁ ΑΒ΄ Κανὼν τῆς Ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου ὀρίζει: «ὅτι οὐ δεῖ αἰρετικῶν, εὐλογίας λαμβάνει, ἀπίνεες εἶσιν ἀλογίαι μᾶλλον ἢ εὐλογία».

Μήπως ὅμως δὲν συμβαίνει εἰς τὰς κοινὰς οἰκου-

ΘΑ ΑΝΤΑΛΛΑΞΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΟΙΚΟΠΕΔΑ;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

φειὼν ἐνημερώσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ σύνδεσμος διανομήσας ἐντολὴν εἰς ἄλλα πό-λιντα, τότε ὁ ἐνέρβεις λαὸς καλεῖται νὰ ἀνταλλά-ξῃ ἱστοριζές του εὐθύνες. Ἄς μὴ παραδοθῇ ἡ κα-στοπὴ ἄντικατος ὁ «στρατιώτης» διὰ τὴν μάχην μὴ ἰδιὴν του εὐθύνην, ἀντὶ πανταῖον φαλῆς. Ἡ γρη-γορούσα συνείδησις τῶν χριστιανῶν Ὀρθοδόξων γονέων συνασπίζεται καὶ παρὰγὰι τὴν κατοικήου-σαὶ ἡνθρώπων πρὸς ἁπαντας. Μὲ αὐτὸ τὸ κείμενον καθίσταται σαφές ὅτι οἱ γονεῖς γινώσκουν τὴ δια-κυβεύεται, ἔξερουν ποια εἶναι αἱ μεθοδεύσεις τῆς φαλαζεύσεως τῶν δικαιομάτων τους, ἔξερουν ποία εἶναι τὰ δικαιώματά τους. Προσδοκώμεν ἀπὸ τὴν ΣΣΤπὴν Ἱεραρχίαν ἕνα κείμενον ἠρησμοῦ καὶ ἀντιστάσεως εἰς ὅλας ἐκείνας τὰς κατὰστι-σεις, ποὺ θέλουν τὴν Ἐκκλησίαν «τυφλοπόντικα» τὼν καυχῶν καὶ ὄχι «πόλιν ἐπάνω ὁροῦς κειμένην».

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΓΟΝΕΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΕΩΣ, ΤΗΝ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ

1. Μὲ ἀσίγαστο στεναγμὸ βλέπουμε νὰ διεξάγεται αὐτὴν τὴν περίοδον ἕνας διάλογος «κυφῶν» με-ταῦ φορέων πολιτειακῆς ἐξουσίας, κληρικῶν, θεο-λόγων καὶ ἐδικῶν, ὡς πρὸς τὸ μᾶθημα τῶν Θρη-σκευτικῶν καὶ τὶς σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας.

2. Μὲ δούνην διαπιστώνουμε, μετὰ τὴν δημοσί-ευση τῶν φακέλων τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκει-στικῶν γιὰ ὅλες τὶς τάξεις τοῦ διαδίκτου, ὅτι ἡ πλη-ρότητα, ἡ ἀκεραιότητα καὶ ἡ ἐνότητα τῆς Ὀρθοδό-ξου πίστεως τίθεται σὲ ζυγαρίεσ ποσοστειῶσεων καὶ γίνεται ἀντικείμενον διαπραγματεύσεως μὲ ὄμμα τὴν ὁλοκληρωμένη ἀνάπτυξή τῆς προσωπικότη-τας ἀνυπερσταπιστῶν ἀνηλικῶν παιδιῶν. Διότι, δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει σοφάρῃ ἐπιστημονικὴ λογική, νὰ θέλουμε νὰ διδάδωμεν τὰ παιδιὰ διὰ μείξεως π.χ. 60% Ὀρθοδοξίας, 30% Ἰσλαμ, 10% Βουδ-δισμού. Τέτοιου εἶδους **θρησκευτικολογικὸς ἐρσι-τεχνισμὸς** ἀδυνατεῖ ἕνας ὁποιοσοῦδήποτε σο-βαρὸς ἀνθρώπος νὰ φαντασθεῖ.

3. Ἐὰν γιὰ ὅλους τοὺς κλάδους τοῦ ἐπιστητοῦ θεωρεθῇ ἡ πρακτικὴ ἔμπειρία καὶ ἐξάσκηση προ-πόθεσιν γιὰ τὴν ὁλοκληρωμένην ἐκπαίδευσιν οἰοῦσθότι (π.χ. δὲν νοεῖται στὴν ἱατρικὴ θεωρη-τικὴ σπουδὴ μόνον στὰ βιβλία χωρὶς πρακτικὴ ἐξά-σκηση στὶς κλινικὲς τῶν νοσοκομείων), δὲν κατα-νοοῦμε γιὰτὶ ἡ ἐκπαίδευσις τῆς Ὀρθοδοξίας νεο-λαίας πρέπει νὰ περιορίζεται σὲ ἕνα στέιρο ἀκα-δημαϊσμὸ. Σὲ κανένα ἐπιστημονικὸ κλάδον δὲν πα-ρέχονται σκέτες γνώσεις οὔτε στείρους «γραμμαι-σμοί», ἀλλὰ ὅλα εἶναι συνδυασμὸς θεωρίας καὶ πράξης. Γιατὶ λοιπὸν τὸ νὰ εἰσάγῃ οἱ Ὀρθόδοξοι μαθητὴς στὴν Ὀρθόδοξήν πνευματικότητα καὶ στὸν πλοῦτον τῆς λατρευτικῆς ἔμπειρίας τῆς Ὀρθοδοξοῦ Ἐκκλησίας ἔπαιψε νὰ θεωρεθῇ ἀναγ-καῖο συμπλήρωμα τῆς παράλληλης θεωρητικῆς κατάρτισης;

4. Ἀντὶ τῆς δυναμικῆς εἰσαγωγῆς ἐμπειρικὰ στὴν Ὀρθόδοξή πίστιν καὶ στὰ Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας καὶ παράλληλα στὴν εὐ βάθος καὶ πλάτος μαθηθεῖα στὴν νηπτικὴ ἐργασία, μὲ τρόπο ποὺ νὰ γοντεύει τὴν νεανικὴ ψυχὴ, ἡ ὁποία ζητᾷ πάντα τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν σοβαρότητα, τοὺς προ-τείνουμε μεθόδους θεωρητοῦ τύπου. Μὲ τὶς μεθο-δολογίες αὐτές, οἱ ὁποῖες προσπαθοῦν, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, νὰ ἐξοικειώσουν τὰ παιδιὰ μὲ κάθε μορφὴ ἀίρεσιν καὶ παραθρησκείας, τὶς ὁποῖες με-τονομάζουν οἱ ἐμπνευστές τῶν νέων προγραμμά-των σὲ «ἐτερότητες». Ὅπως πολὺ ευφύως τὸ δι-καστήριον Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων στὸ Στρα-σβούργο στὴ μεζίονα σύνθεσιν τοῦ στήν ὑπόθεσιν Lautsi ἀπεφάνθη; ἡ ἐλευθερία τῆς ἐκφράσεως κάθε μορφῆς θρησκευτικότητος δὲν ἐρχεται σὲ ἀντίθε-ση μὲ τὴν **κυρίαρχή** προβολὴ τῆς χριστιανικῆς ταυτότητος μέσα στὴν πόλιν. Ἐπιπλέον τὸ ἴδιο δι-καστήριον ἐξευφράσθη, πολὺ διεοδωτικὰ, λέγοντας ὅτι: τὰ περὶ οὐδετεροθηρησκείας ἢ τὰ περὶ χωρι-σμοῦ Ἐκκλησίας-Πολιτείας συνιστοῦν ἰδεολογίες, διότι τὸ εὐρωπαϊκὸν κεκτημένο ἀφορᾷ μόνον τὸ μὴ ἐξαναγκαστὸ τῆς πίστεως καὶ οὐδὲν ἄλλο. Ἡ Ὀρθόδοξή σωτηριολογία παραμερίζεται καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς ἐκπηγνῶν πλοῦτος καινότητος ζωῆς δίνει τὴ θέσιν τοῦ σὲ ἀφηρημένες ἰδέες, οἱ ὁποῖες ὑπο-τίθεται ἐνώνηον ὅλες τὶς θρησκείας σὲ μία κοινὴ ἐκκοσμοκρινεὴν γλῶσσα περὶ εἰρήνης, δικαιοσύ-νης, ἐλευθερίας κ.λπ. Ἄν αὐτὸ δὲν εἶναι μετα-

μενιστικὰς συναντήσεις καὶ συμπτροσευχὰς νὰ εὐλογοῦν αἰρετικοί; παπικοί ἐπίσκοποι καὶ ἱερεῖς, προτεσταντὶ πάπορες, ἀκόμη καὶ γυναικεῖς;!

Καὶ συμπεραίνει ὁ ἅγιος: «Αὐτοὶ καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι σχετικοὶ κανόνες τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων ἰσχύουν ὄχι μόνον κατὰ τὴν παλαιὰν ἐποχὴν, ἀλλ’ ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ἐν ἀπολύτῳ ἰσχύει καὶ σήμερον δι’ ὅλους ἡμᾶς τοὺς συγχρόνους Ὀρθοδόξους Χριστιανούς». Ἰσχύουν ἀναμφιβόλως καὶ διὰ τὴν θέσιν μας ἔναντι τῶν παπικῶν καὶ προτεσταντῶν. Διότι ὁ μὲν πα-πισμὸς εἶναι πολλαπλὴ αἵρεσις, περὶ δὲ τοῦ προ-τεσταντισμοῦ τί νὰ εἵπωμεν; Καλλίτερον νὰ μὴ ὀμιλῶμεν.

Ἦδὲ ὁ Ἅγιος Σάββας εἰς τὴν ἐποχὴν του, ἐπτά-μιση αἰῶνας πρὶν, δὲν ὠνόμαζε ἄραγε τὸν πα-πισμὸν «λατινικὴν αἵρεσιν»; Καὶ πόσα ἀπὸ τότε νέα δόγματα δὲν ἐπενόησεν ὁ πάπας καὶ «καλοή-τως» ἐδογμάτισε! Δὲν χωρεῖ δὲ ἀμφιβολία ὅτι διὰ τοῦ δόγματός περὶ τοῦ ἀάθετον τοῦ πάπα, ὁ πα-πισμὸς κατέστη παναίρεσις. Καὶ ἡ πολὺ ἐπιανου-μένη Β΄ Βατικάνειας Σύνοδος οὐδὲν ἥλλαξεν οὔτε ὅσον ἀφορὰ τὴν τερατώδη αὐτὴν αἵρεσιν, ἀλλά, τουναντίον, ἐτεμύρυσεν αὐτήν».

Μετὰ πολλὰ πολλὰ προσευχὴ καὶ διαρκὴ μετάνοια υἱικός παραθέτω πρὸς τοὺς σεβαστούς Ἐπισκόπους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος λίγα λό-για τοῦ μακαριστοῦ ἐναρέτου Μητροπολίτου Μη-θύμνης κ. Ἰακώβου πρὸς τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τοῦ 1970.

«Σεβασμιώτατοι Πατέρες καὶ ἀδελφοί, τὸ συμ-φῆρον τῆς Ὀρθοδοξίας ἀλλὰ καὶ τῆς φιλιότης ἡμῶν Πατρίδος ἀπαιτεῖ, ἵνα μετὰ πολλῆς συνέσε-ως καὶ προσοχῆς συνεργαζώμεθα καὶ ἐπικοι-νωνώμεν μετὰ τὴν ἐτεροδόξω καὶ δὴ τῶν αἰρε-τικῶν Παπικῶν. Ἡ δυνάμις αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ εἶναι μεγάλῃ, ἀλλὰ καὶ ὁ φανατισμὸς καὶ τὸ μῖσος αὐτῶν κατὰ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀσβεστον, ὡς προσωπικῶς ἔχωμεν διαπιστώσει κατὰ τὴν δε-καετὴ μετ’ αὐτῶν ἀναστροφήν ἡμῶν ἐν Νάξῳ. Μι-σοῦν θανασιμὸς πᾶν Ἑλληνικόν καὶ Ὀρθόδοξον. Περί αὐτοῦ γράφει πολλὰ ὁ Νάξιος Διδάσκαλος Ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης: Καὶ φοβούμεθα ὅτι καὶ ὡς Ἐκκλησία καὶ ὡς Ἔθνος δὲν ὀλομεν ἀνθί-ξει εἰς τὸν μετ’ αὐτῶν ἀδελφικὸν ἐναγκαλισμόν.

Γρηγορήσωμεν, λοιπὸν, καὶ ἀναλβδῶμεν τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ἵνα ἀποκυλώμεν τὴν κεφαλὴν τοῦ ἐπαιτελοῦντος τὴν Ἁγίαν Ὀρθο-δοξίαν καὶ τὴν Ἀθάνατον Ἑλλάδα Οἰκουμενισμοῦ».

Χρεαζόμεθα ὅλοι πολλὴ προσευχὴ καὶ εἰλι-κρινὴ μετάνοια, γιὰ νὰ ἐλθῇ ὁ θεὸς φωτισμὸς ἀπὸ Τὸν Ἅγιο Τριᾶδικὸ Θεὸ μας.

Ἰωάννης Παπαθεοφάνης
Φυσικός

ΘΑ ΑΝΤΑΛΛΑΞΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΟΙΚΟΠΕΔΑ;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

τροπὴ τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν σὲ μά-θημα ἐκθέσεως ἰδεῶν καὶ σὲ **μεταβολή** τῆς **Ὀρθοδοξίας** σὲ **ἰδεολογία** τότε οἱ λέξεις ἔχουν χάσει τὴ σημασία τους.

5. Ὁ σχετικισμὸς -μὲ τὴ μορφή τοῦ πραγmati-σμοῦ ὅτι τὸ ἐποικοδομητισμοῦ (κονστрукτιβι-σμοῦ)- ἀπὸ μία περιβραχίτικῃ ἐκπαιδευτικῇ φιλο-σοφίᾳ δεδηλωμένης ἀποδομῆσης γίνεται ὁ ἐπισή-μως **κατηχητισμὸς** τοῦ κράτους. Ἡ ἐπιλογὴ καὶ ἐπιβολὴ μιᾶς μόνου φιλοσοφικῆς-παιδαγωγικῆς ἰδεολογίας, σὰν τῆς μόνης ἐπιτρεπτέης τοῦ σχο-λείου, συνιστᾷ μία πραγματικὴ ἐπιστημολογικὴ ἀίρεση. Ἐτεῖς δὴνηνοῦσατε σὸ χωρὶ τὴ παιδεί-α σὲ μύσην στὴ λογικὴ τῆς σέκτας καὶ τῆς αἰρέ-σεως, ἡ ὁποία ἀκριβῶς ὡς μερκοτικὴ ἀποκλείει τὴ σφαιρικότητα καὶ στρέφεται ὀχι μόνον κατὰ τῆς Ὀρθοδοξίας ἀλλὰ καὶ κάθε γνωστῆς θρησκείας. Ἀπώτερος στόχος εἶναι ἡ γελοιοποίησι καὶ ὁ ἐκμηδενισμὸς κάθε μορφῆς θρησκείας, δηλαδὴ ἔμμεση κατήχησις ὑπὲρ τοῦ θεωρητικοῦ καὶ πρα-κτικοῦ ἀθεϊσμοῦ.

6. Ἐναντὶ αὐτῆς τῆς προσπάθειας, αὐτῆς τῆς συγκεριμένης σέκτας τῶν σχετικιστῶν νὰ ἐπιβί-αλουν δι’ ὑποურγικῶν ἀποφάσεων τῆς ἀποφεις τους, οἱ γονεῖς τῶν ἐκπαιδευομένων νέων διακηρύσσον ἀπέρριφραστα καὶ θαρραλέα πρὸς κάθε κατεύθυνση τοῦ χητρίο καὶ ἀδιπαρηγμίστου **ΟΧΙ** τους.

7. Ἐναντὶ τῆς συνειδησιακῆς κακοποίησης τῶν ἀνηλικῶν, οἱ γονεῖς δὴλώνουν ὅτι δὲν πρόκειται νὰ ἐπιτρέψουν τὰ παιδιὰ τους νὰ χρησιμοποιοῦνται ὡς βαριδιά στὴ ζυγαρίᾳ πολιτικῶν ἢ ἄλλων **διαπρα-γματεύσεων** καὶ σκοπιμητῶν καὶ μάλιστα **ἀνταλ-λαγῶν** πνευματικῶν ἐναντὶ υἱλικῶν παροχῶν.

8. Οἱ γονεῖς δὲν ἀναγνωρίζουν σὲ κανένα κρα-τικὸ φορέα τὸ δικαίωμα νὰ καταργεῖ στὴν ἐκπαί-δευσιν τῆς πανευρωπαϊκῆς ἀρχῆς τῆς δημοκρα-τίας, τῆς ἀντικειμενικότητος, τῆς κριτικῆς σκέψης καὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ πλουραλισμοῦ μὲ τὴν προ-σπάθεια νὰ ἐπιβληθῇ μία συγκεκριμένη **μηδενι-στικὴ-σχετικιστικὴ-φιλοσοφικὴ ἄποψη**, ὡς ἡ μόνῃ δυνατὴ καὶ ἐπιτρεπτὴ νομικὰ παιδαγωγικὴ ἀρχὴ καὶ φιλοσοφία στὴν Ἑλλάδα.

9. Ἡ διοικοῦσα Ἐκκλησία, οὕσα πάντοτε ἀντι-κείμενον τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης μας, καλεῖ-ται νὰ ἀντιπάρῃ τὸ δικὸ τῆς ΟΧΙ, διότι ἐργὸ τῶν Ἐπισκόπων εἶναι ἡ φύλαξή τῆς ἀκεραιότητας τῆς πίστεως, τόσο ὡς δογματικῆς διδασκαλίας ὅσο καὶ ὡς πράξης, ὄχι μόνον ἐντὸς τῶν Ἱερῶν Ναῶν, ἀλλὰ καὶ ἐκτός, στὸν κόσμον, στὸ σχολεῖο κ.λπ. Ἐν ὄντως θέλουμε νὰ εἰμαστε διαλεγόμενοι ἀνοικτοὶ καὶ μὲ κριτικὸ τρόπο, αὐτὸ ὄχι μόνον εἶναι ἀποκλείε τὸν νηφάλῳ ἐλέγχῳ, ἀλλὰ προϋποθέτει ὁπωσδήποτε ἐπαρκὴ ἀίσθησις τῆς ταυτότητας τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἐν διαρκῇ ἱεραποστολή. Ἡ διπλωματία τῶν συμβιβασμῶν εἶναι χρῆσιμη γιὰ τὶς διακρατικὰς σχέσεις, ὅταν διακυβεῖσονται υἱικά συμφέροντα. Ὅταν ὅμως με-ταφέρεται σὲ ἐπιπέδο Ἐκκλησίας, μόνον ἀπογοή-τευση καὶ βαθύτατος προβληματισμὸς συνειδη-σεων δημιουργεῖ. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία μᾶς προειδοποιεῖ νὰ μὴ ἐπαναλάβωμεν τὰ λάθη τοῦ παρελθόντος. Ὅπως ὁ περίφημος Ἅγιος Μάρκος, Ἐπίσκοπος Ἐφέσου ὁ Εὐγενικός, εἶπε: σὲ θέματα πίστεως μεσοτήτα δὲν χωρεῖ. Ἡ ἐποχὴ μας δὲν ζητᾷ ἡποταγέας **συνθηκολογούς, ἀλλὰ θαρραλέους ὁμολογητὲς τῆς μοναδικότητας τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας**.

10. Οἱ Ἑλληνες γονεῖς δὲν θὰ ἀποδεχτοῦν οὔτε τὴν ἐνερνητικὴ οὔτε τὴν παθητικὴ συμμετοχὴ τῶν ἀνηλικῶν παιδιῶν τους σὲ τέτοια διδασκασία ἀντι-κατήχησης μέσα στὴν τάξη. Θεωροῦν ὅτι δι’ αὐτῆς τῆς παρεμβατικότητας τοῦ Κράτους θίγεται ὁ βαθύτατος πυρήνας τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς συν-ειδήσεως καὶ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας. Ὅλοι οἱ Ἑλληνες δικαιοῦνται, ἀλλὰ καὶ ὑποχρεοῦνται, βάσει τοῦ ἀκροτελειώτου ἄρθρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος, νὰ ἀντιπαθῶν διὰ παντός μέσου στὴν κατάλυση ἐνὸς τόσο θεμελιώδους δικαιώμα-τός τους. Ἐν τελευταία ἀναλύσει, οἱ Ἑλληνες γο-νεῖς θεωροῦν ὅτι ἡ ἐλληνικὴ νεολαία εὐρίσκειται ἐν διωγμῷ ἐναντὶ δὲ αὐτοῦ τοῦ διωγμοῦ καλοῦμε ὅλους τοὺς Ἑλληνες γονεῖς σὲ μαχητικὴ ἐνότητα.

Ὑπογράφοντες φορεῖς

- Πανελλήνια Ἐνωση Θεολόγων (Π.Ε.Θ.), - Παν-ελληνία Ἐνωση, Φίλων τῶν Πολυτεχνικῶν (Π.Ε.Φ.Π.), - Πανελληνίους Ὀρθόδοξος Ἐνώσις (Π.Ο.Ε.), - Ἐφημερίε «ΑΓΩΝΑΣ», - ΚΟΙΝΩΝΙΑ: Πολιτικὴ Παράταξι συνεχιστῶν τοῦ Καποδίστριας

Ἀπάντησις τοῦ Σεβ. Πειραιῶς πρὸς τὸν Σεβ. Ἀργολίδος

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛ.

ἀνάθεμα στὴν Ἐκκλησία εἶναι «ἕνα ἔσχα-το πομπαικὸ μέσο καὶ ἐκφραστὴ ἀγάτης τῆς Ἐκκλησίας». Δὲν λέτε ὅμως ὅτι εἶναι καὶ ἕνας τρόπος ἀποκοπῆς τοῦ «σσερ-πότος» μέλους, γιὰ νὰ μὴ μολυνθεῖ καὶ τὸ ὑπόλοιπο σῶμα καὶ μάλιστα σήμερα στὴν ἐποχὴ τοῦ διαθρησκαϊκοῦ καὶ δια-χριστιανικοῦ συγκρητισμοῦ. Ὅταν ἀπῆλ-θυνα τοὺς ἀναθεματισμοὺς πρὸς τοὺς σύγχρονους αἰρετικούς καὶ ἀλθολθρή-σκους, αὐτὸν ἀκριβῶς τὸ σκοπὸ εἶχα νὰ ὀριοθετήσω τὴν σώζουσα ὀρθόδοξή πί-στη ἀπὸ τὴν σύγχρονη ποικιλομορφή πλάνη στοὺς πιστοὺς τῆς μητροπολι-τικῆς μου περιφέρειας καὶ νὰ καταδείξῃ τὸν συγκρητιστικὸ οἰκουμενισμὸ ὡς ἀπώλεια τῆς σωτηρίας. Ἀλλὰ, διε-ρωτῶμαι: μήπως Σὰς πείραξε ὁ ἀναθε-ματισμὸς μου πρὸς τοὺς αἰρετικούς πα-πικούς, προτεσταντές, κόπτες, μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβᾶ κ.ἄ. τοὺς ὁποίους προ-φανῶς, δὲ θεωρεῖτε αἰρετικούς; Μήπως Σὰς ἐνόχλησε ὁ ἀναθεματισμὸς μου πρὸς τὴν σύγχρονη φοβερὴ παναίρεση τοῦ οἰκουμενισμοῦ ποὺ παρουσιάζει ἕνα ἀνυπαρκτὸ Χριστὸ, μέσα στὸν ὁποῖο συν-υπάρχουν τὸ ψέμα καὶ ἡ ἀλήθεια, ἡ ὀρθοδοξία καὶ ἡ αἵρεση, ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ ἀνηθικότης;

Τὰ ἐν λόγῳ ἀναθέματα ὑπάρχουν ὡς γνωστὸ στὸ Συνοδικὸ τῆς Ὀρθοδοξίας, τὸ ὁποῖο, ὅπως παρατηρεῖ εὐστοχῶτα ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ἱερθεός, «εἶναι ἕνα ὑπερχρο καὶ πολὺ συνοπτικὸ κείμενο, ποὺ εἶναι περίρληψ ὅλης τῆς ὀρθόδοξης διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας μας. Γι’ αὐτὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία τὸ ἐνέταξε μέσα στὴν λατρεία τῶν τῆς Κυριακῆς τῆς Ὀρθοδοξίας, καὶ διαβάζεται σὲ στάση προσοχῆς καὶ προσευχῆς. Εἶναι κείμενο ἱερό». Ἐνῷ λοιπὸν ἡ Ἐκκλησία τὸ ἐνέταξε μέσα στὴν λατρεία τῆς, τὴν Κυριακὴ τῆς Ὀρθοδοξίας, καὶ ἐπὶ σειρά αἰώνων ἐτηρεῖτο αὐτὴ ἡ ἐκκλησια-στικὴ τάξις, κατὰ τὰ τελευταία χρόνια δυσ-πολῶς καταργήθηκε, (ἡ συρρικνώθηκε), ἡ ἀνάγνωσις τοῦ, ὅπως καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἀναθεμάτων. Καὶ γιὰτὸ αὐτό; Διότι προφανῶς δὲν ταιριάζει στὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας. Οἱ σύγχρονοι οἰκουμενι-στές, ὅταν ἀκούν τὴ λέξη ἀνάθεμα ἐνόα-σθαι, δαμονίζονται. Πιστεύουν ὅτι ἐκφράζει ἕνα μιαιολλόδοξο πνεῦμα, ποὺ εἶναι ἕνο πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἀγάπης, τῆς καταλλαγῆς καὶ τῆς συμφιλίωσης, ποὺ καλλιεργεῖται ἐδῶ καὶ πολλὰς δεκαε-τίες στοὺς κόλπους τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Διερωτῶμαι: Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἀνα-γινώσκονται ἀναθέματα καθ’ ὃν χρόνον αὐτὰ ῥήθοντα μὲ τὴν γνωστὴ «Ἀρη-τὴν Ἀναθεμάτων» τοῦ 1965; Δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ Σὰς ἀναπτύξῃ, γιὰτὶ ἡ Ἀρη-τὴν Ἀναθεμάτων ἦταν μία ἀντικα-νονικὴ καὶ παράνομη ἐνέργεια τοῦ τότε Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυροῦ Ἀθηνα-γόρου...

Τὸ Συνοδικὸ τῆς Ὀρθοδοξίας σ’ ἕνα σημεῖο γράφει: «ὅλοις τοῖς αἰρετικοῖς ἀνάθεμα». Σὰς ἐρωτῶ: Μέσα σ’ αὐτὸν δὲν ἀναθεματισμὸ δὲν συμπεριλαμβά-νονται οἱ παπικοί, οἱ προτεσταντες, καὶ γενικὰ ὅλοι οἱ ἐτεροδόξοι; Δὲν ἔχουν ὅλοι αὐτοὶ καταδικαστεῖ ἀπὸ πλῆθος Συνό-δων; Ἀσφαλῶς. Ἄρα λοιπὸν γιὰτὶ εἶναι παραλογισμὸς, ποὺ τοὺς ἀναθεμάτισα ὀνομαστικά;...

Κάμετε λόγο γιὰ «λαὸ ἀκατήχητος», ὁ ὁποῖος «αἰρετίζει». Προφανῶς ἔχετε εἰκόνα ἀπὸ τὴν Μητρόπολιν Σας. Ἄν δὲν Σὰς ἀρέσει αὐτὴ ἡ εἰκόνα καὶ ἔχετε τὴ διάθεσιν νὰ ξανακάνετε «ὀρθοδόξους» τοὺς πιστοὺς Σας ἀρήστε τὰ «πῖνκ», τὰ «ποδοσφαιράκια» καὶ τὸ «μπάσκετ» ποὺ θεωρεῖτε ὡς ευφυῆ ποι-μαντικὰ καὶ ἀσχοληθῆτε περισσότερο ἐντὶ τὴν κατήχησις τοῦ λαοῦ τῆς περιφέρειας Σας. Ἄν καταδέχετεσε ρίξετε μία ματιά στὴν πομπαιντικὴ διακονία τῆς δικῆς μας Ἱερᾶς Μητροπόλεως, γιὰ νὰ διαπιστώσε-τε τὸ πόσο σημαντικὸ ἐργὸ ἐπιτελεῖ. Καλὸ θὰ ἦταν νὰ μ

Ο Πατριάρχης Αντιοχείας ζητεί βοήθειαν

Τὴν Τρίτην 13ην Ἰουνίου ὁ Πατριάρχης Αντιοχείας εἶχε συνάντησιν εἰς τὴν Βηρυτὸν με τὸν Πρόεδρον τῆς Κύπρου κ. Αναστασιάδην, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐζήτησαν βοήθειαν. Οἱ Μαρωνῖται ἐξήτησαν ἐπίσης νὰ τεθοῦν αἱ κοινότητές τους εἰς τὰ κατεχόμενα ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας. Συμφώνως πρὸς τὰς ἱστοσελίδας thetimes.gr τῆς 14ης καὶ τοῦ ΡΙΚ τῆς 13ης Ἰουνίου 2017:

«Ο Πατριάρχης Αντιοχείας, ζήτησε ἀπὸ τὸν πρόεδρὸν Ἀναστασιάδην νὰ μεσολαβήσῃ στὴν ΕΕ, γιὰ νὰ δοθεῖ βοήθεια καὶ προστασία στοὺς χριστιανικοὺς πληθυσμοὺς στὴν περιοχή, οἱ ὁποῖοι ἀντιμετωπίζουν μεγάλους κινδύνους καὶ σοβάρα προβλήματα ἐπιβίωσης. Ζήτησε ἐπίσης τὴ συνδρομὴ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης καὶ τῆς Κύπρου, στὸ θέμα ποὺ ἀφορᾷ

Ἐμπλοκὴ εἰς Θεσσαλονίκην

Ἐξηπατιδὴ ὁ Σεβ. Θεσσαλονίκης ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν καθὼς τὸ οἰκόπεδον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ἱ. Μητρόπολις θὰ ἀνήγειρεν Ἱδρυμα ἐπιστρέφει εἰς τὸ κράτος. Ὡς ἐπληροφωρηθῆμεν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «Δημοκρατία Βορείου Ἑλλάδος» τῆς 14ης Ἰουνίου 2017:

«Δυσφορία στὴ Μητρόπολη Θεσσαλονίκης προκάλεσαν οἱ πληροφορίες ποὺ διέρρευσαν χθές μέσω τοῦ γενικοῦ γραμματεῖο τοῦ υπουργείου Ἑργασίας, Κοινωνικῆς Ασφάλειας καὶ Κοινωνικῆς Ἀλληλεγγύης Δημήτρη Καρέλλα ὅτι τὸ κράτος ἀποφάσισε τελικὰ νὰ πάρει πίσω ἀπὸ τὴν τοπικὴ Ἐκκλησία τὸ οἰκόπεδο τοῦ πρώην ὀρφανοτροφείου «Μ. Ἀλεξάνδρος», ποὺ εἶχε παραχωρήσῃ τὸ 2011, γιὰ νὰ ἀνεγερθεῖ ἐκεῖ ἐκκλησιαστικὸ Ἱδρυμα γιὰ χρόνια πάσχοντες. Ὁ κ. Καρέλλας μετ' ὧν δήλωσεν ποὺ στὴν ἐνημερωτικὴ ἱστοσελίδα voria.gr ἀνέφερε ὅτι «ἡ

τὸν ἐντοπισμὸ τῶν δύο ἐπισκόπων τοῦ Πατριαρχείου Αντιοχείας, τῶν ὁποίων ἡ τύχη ἀγνοεῖται. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του, ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας διαβεβαίωσε γιὰ τὴ στῆριξή τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας πρὸς τὸ Πατριαρχεῖο».

«Συνάντησέ με τὸν Ἀρχιεπίσκοπο τῶν Μαρωνιτῶν Μπεχάρ Μπούτρος Ράϊ εἶχε χθὲς βράδῃ ὁ Πρόεδρος Αναστασιάδης, στὸ πλαίσιο τῆς ἐπίσημης ἐπίσκεψής του στὸ Λίβανο. Προσφωνώντας τὸν Πρόεδρὸ τῆς Δημοκρατίας, ὁ Αρχιεπίσκοπος τῶν Μαρωνιτῶν ἀναφέρθηκε στοὺς ἱστορικοὺς δεσμοὺς τῆς Κύπρου με τὴν Μαρωνιτικὴ Κοινότητα. Τόνισε πῶς παρὰ τὸ γεγονός ὅτι τὰ μαρωνιτικὰ χωρία βρίσκονται στὰ κατεχόμενα, ἐπιθυμία τῶν Μαρωνιτῶν εἶναι τὰ χωρία αὐτὰ νὰ βρίσκονται ὑπὸ ἑλληνοκυπριακὴ διοίκηση, μὲ τὴ λύση τοῦ κυπριακοῦ».

Ἐμπλοκὴ εἰς Θεσσαλονίκην

κυβέρνηση ἀποφάσισε νὰ κρατήσῃ τὸ οἰκόπεδο τὸ ὑποურγεῖο» καὶ πρόσθεσε: «Ἐχομε σχεδὸν καταλήξει στοὺς σχεδιασμοὺς μας. Θὰ ἀναπτύξουν ἐκεῖ δόρασις, τίς ὁποῖες ἔχει ἀνάγκη ἡ πόλη. Οἱ τελικὲς ἀνακοινώσεις ἀναμένεται νὰ γίνουν ἀρχὲς Ἰουλίου». «Προκαλοῦν ἐκπλήξη αὐτὲς οἱ δηλώσεις. Τὸν περασμένον Ἰανουάριο, ὁ Μητροπολίτης κ. Ἀνθίμης εἶχε συναντήσῃ τὸν πρωθυπουργὸ Ἀλέξη Τσίπρα γιὰ τὸ ζήτημα καὶ ἐλαβε διαβεβαίωσις ὅτι, στὴν περίπτωσιν ποὺ δὲν ἀνανεωνόταν ἡ ἄδεια παραχώρησις τοῦ πρώην ὀρφανοτροφείου στὴν Ἐκκλησίαν, γιὰ νὰ χτισεῖ τὸ ἱδρυμα, τότε εἴτε θὰ παραχωροῦνταν τὸ πρώην 424 Στρατιωτικὸ Νοσοκομεῖο εἴτε θὰ ἀναζητοῦνταν κάποιοι ἄλλοι χώρος. Αἰφνிடαστικὰ τώρα λένε ὅτι παίρνουν πίσω τὸ οἰκόπεδο, ἐνῶ ἡ μητρόπολη ἔχει δαπανήσῃ χρήματα γιὰ τὸν σχεδιασμὸ τοῦ ἱδρυμάτος» ἐπέσῃμαναν συνεργάτες τοῦ κ. Ἀνθίμου».

Καὶ ἡ Ν.Δ. εἰς τὸ «Gay Pride»

Δὲν παρέσθῃ ἐπίσημως μόνον ὁ ΣΥΡΙΖΑ, τὸ ΠΑΣΟΚ, τὸ ΠΟΤΑΜΙ καὶ τὸ Δημοκρατικὸν Κόμμα τῶν ΗΠΙΑ (!) εἰς τὰς παρελάσεις τῶν ὁμοφυλοφίλων, ἀλλὰ καὶ ἡ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ. Συμφώνως πρὸς τὴν ἱστοσελίδα elkosmos.gr τῆς 15ης Ἰουνίου 2017:

«Ο Βασίλεις Κικίλιας ἔσπευσε νὰ δώσῃ «πολιτικὰ ὀρθές» διευκρινήσεις: «Ο σεξουαλικὸς προσανατολισμὸς εἶναι προσωπικὴ ὑπόθεσις καὶ δικαίωμα τοῦ κάθε πολίτη», τόνισε ὁ ἐκπρόσωπος Τύπου τῆς Νέας Δημοκρατίας, Βασίλεις Κικίλιας, με ἀφορμὴ τὴ διεξαγωγὴ τοῦ «Gay Pride» τὸ περασμένον Σάββατο στὸ Σύνταγμα. Ὅπως εἶπε ἡ Νέα Δημοκρατία ἐκπρωσπήθηκε στὸ «Gay Pride» ἀπὸ τὸν γραμματέα Κοινωνικῶν Δικτύων καὶ Εἰδικῶν Πληθυσμιακῶν Ὁμάδων τοῦ κόμματος, Γιώργω Σταμάτη καὶ τὴν ἀναπληρώτρια διευθύντρια

τοῦ γραφείου Τύπου, Κύρια Κάπη. Ἀλλὰ δὲν ἔμεινε μόνον σὲ αὐτὰ... ἔσπευσε νὰ στηρίξῃ τοὺς κατὰ τόπους gay δηλωμένους ἀστυνομικούς... Μὲ ἀφορμὴ τὶς δηλώσεις τοῦ Βουλευτῆ τῆς Νέας Δημοκρατίας καὶ τομεάρχῃ Παίδειας τοῦ κόμματος, Θεόδωρὸ Φορτσάκη, ὁ ὁποῖος τὴν Τρίτῃ ἀνέφερε ὅτι ἡ παρουσία ἀστυνομικῶν ἐκεῖ εἶναι δέγμα διάλυσις τῆς ἀστυνομίας, ὁ Κικίλιας τόνισε ὅτι ΝΔ θεωρεῖ ὅπὶ ὁ σεξουαλικὸς προσανατολισμὸς εἶναι προσωπικὴ ὑπόθεσις καὶ δικαίωμα τοῦ κάθε πολίτη... " Ἐξυπνα βέβαια ἀπέφυγε ὁ ταλαντοχοὺς πρῶην καλαθοσφαριστὴς νὰ γίνῃ συγκεκριμένως, ἀλλὰ ἡ ἀπάντησις πῶς ὁ σεξουαλικὸτητα εἶναι προσωπικὴ ὑπόθεσις" δὲν δειχνεῖ νὰ συμφωνεῖ μὲ τὸ ὅτι εἶναι ἡ ἔνδειξι διάλυσις» τῆς ΕΛ.ΑΣ ἡ παρουσία δηλωμένων ἀστυνομικῶν...».

Τὰ δάνεια τῆς ἱ. Μ. Βατοπαίδιου

Συνεχίζονται οἱ ἔλεγχοι διὰ τὴν ἱ. Μ. Βατοπαίδιου ἀπὸ τὴν Εἰσαγγελίαν. Ὡς ἐπληροφορηθῆμεν ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «Τὸ Παρὸν» τῆς 18ης Ἰουνίου 2017:

«Τὸ Βατοπαίδι δὲν ἔκλεισε... Κάθε ἄλλο παρὰ μῆκς ταφόπλακα στὸ σκάνδαλο τῆς Μονῆς Βατοπαίδιου με τὴν ἀθώωσιν τῶν υπαλλήλων τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους καὶ τῆς Κτηματικῆς Ἐταιρείας τοῦ Δημοσίου, οἱ ὁποῖοι ἐκέλεσαν τὴν ἐντολὴ τῶν προϊσταμένων τους στὴ μεγάλῃ ὑπόθεσιν τῶν ἀνταλλαγῶν. Καὶ ναί μὲν παραμένουν οἱ εὐθύνες τῶν πολιτικῶν ποὺ ἐμπλέκονται σὲ αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι, ἡ ὁποία προκάλεσε τεράστια ἀναταραχὴ ὅχι μόνον σὲ κυβερνητικὸ ἐπίπεδο ἀλλὰ καὶ σὲ οικονομικὸ με τὴν ἐμπλοκὴ οικονομικῶν καὶ ἐπιχειρηματικῶν παραγόντων, ἀλλὰ με

βάσει τὸ ἀρθρο 86, παρ. 5 τοῦ Συντάγματος, περὶ εὐθύνης ὑπουργῶν, οἱ ὁποῖες εὐθύνες πολιτικῶν ποὺ εἶχαν ἐμπλακεῖ ἔχουν παραγραφεῖ. Συμφωνῶ, λοιπὸν, μετ' ἀπολύτα ἐγκυρες πληροφορίες, συνεχίζονται οἱ ἀνακρίσεις γιὰ τὰ δάνεια ποὺ εἶχαν δοθεῖ στὴ Μονὴ Βατοπαίδιου –τῆς ὁποίας ἡγούμενος ἦταν ὁ κ. Ἐφραίμ- ἀπὸ τράπεζες, ὅπως ἡ Μαρίν τοῦ Βγενόπουλου καὶ ἄλλες κρατικές. Ἡδὴ ὁ Οἰκονομικὸς Εἰσαγγελεὺς ἔχει ἀρχίσει νὰ ἐξετάσῃ μάρτυρες γιὰ τὸ ἀν δόθηκαν σωστὰ τὰ δάνεια καὶ ἂν τηρήθηκαν οἱ προβλεπόμενες ἀπὸ τοὺς νόμους διαδικασίαι καὶ τὸ πλᾶισιο ποὺ ἔχει ὀρίσει ἡ ἐποπτεῖουσα ἀρχή, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. Μεταξὺ τῶν μαρτύρων ποὺ ἔχουν κληθεῖ εἶναι καὶ πρώην πολιτικοί».

Ἡμερίδα με θέμα

«Κατάρνησις τῶν μετρητῶν Τέλος τῆς ἐλευθερίας-ὀδεύοντας πρὸς τὸν ὁλοκληρωτισμὸ»

Ἡμερίδα με θέμα «**Κατάρνησις τῶν μετρητῶν - Τέλος τῆς ἐλευθερίας-ὀδεύοντας πρὸς τὸν ὁλοκληρωτισμὸ**» θὰ πραγματοποιηθεῖ ἀπὸ τὴν **Ἑστία Πατρικῶν Μελετῶν** καὶ τὴν **Ἐνωμένην Ρωμιοσύνην** στὴν αἴθουσα «Μελίνα Μερκούρη» τοῦ Σταδίου Εἰρήνης καὶ Φιλίας(Σ.Ε.Φ.). Ἡ ἡμερίδα θὰ γίνῃ **τὸ Σάββατο 24 Ἰουνίου καὶ ὥρα 5μ.μ.**

Ὁρθόδοξος Τύπος

Ὁ Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος καὶ ἡ νέα “Arigatou”

Σάλος εἶχε δημιουργηθῇ, ὅταν ἀπεκαλύφθῃ ὅτι ἡ ὀργάνωσις Ἀριγάτου, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι μέλος ὁ κ. Ἄγγελος Βαλλιαντάτος, ἔνας ἐκ τῶν ὑποστηρικτῶν τῶν νέων προγραμμάτων τῶν Θρησκευτικῶν, εἶναι καταδικασμένη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος. Ὑπάρχουν ὁμως συγκλονιστικότερα νέα: Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως θεωρεῖται ἐπισημὸς συνεργαζόμενος «χριστιανὸς ἡγέτης» εἰς τὸ ἱνστιτούτον «Elijah», τὸ ὁποῖον προωθεῖ τὴν πανθρησκείαν, ὅπως τὸ ἴδιον δηλώνει.

Εἰς τὸ πλᾶσιον τῶν δραστηριοτήτων του συνεκέντρωσε 22 «ἡγέτες θρησκείων», μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Πάπας καὶ ὁ Δαλάι Λάμα, οἱ ὁποῖοι προέβησαν εἰς δηλώσεις διὰ τὴν «συμφιλίωσιν» τῶν θρησκειῶν. Ὁ Πατριάρχης ἔκανε τὴν ἐξῆς ἀπαράδεκτον δήλωσιν, εἰς τὴν ὁποῖαν δὲν ἀνεφέρθη ὅτις εἰς τὴν Ὁρθόδοξιν ὡτε εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν:

«Ἀγαπητοὶ φίλοι, ἀγαπημένοι ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές, εἶναι χαρὰ καὶ τιμὴ, –στὴν πραγματικότητι πιστεύουμε ὅτι ἀποτελεῖ ἐπίσης τὴν βαθὴ καὶ προσωπικὴ εὐθύνη μας– νὰ ἐπιβεβαιώσουμε τὴν δέσμευσή μας στὴν διαθρησκειακὴ κατανόησι καὶ στὸν διαθρησκειακὸ διάλογο. Ἡ θρησκευτικὴ ἀρμονία εἶναι ἡ προϋπόθεσις γιὰ τὴν εἰρήνῃ στὸν κόσμῳ μας καὶ γιὰ τὴν ἐνότητά μεταξύ τῶν λαῶν καὶ τῶν πολιτισμῶν του. Οἱ θρησκείαι ἀποτυγχάνουν, ὅταν δὲν ἐργάζονται μὲ σκοπὸ καὶ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν εἰρήνῃ. Ἐνῶ εἶναι ἱσως ἀλήθεια ὅτι ὁ κόσμος μας εὐρίσκεται ἐν ἐπαύσαντῃ κρίσει, ἔχομε ἐπανηλημένως δηλώσει ὅτι αὐτὴ ἡ κρίσις εἶναι μία μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ ἐτελέθουν ἀλλαγές διὰ τῆς συνάντησης καὶ τοῦ διαλόγου. Ἐνας τέτοιος διάλογος δὲν εἶναι πολυτέλεια, ὅπως πιθανόν κάποιοι νὰ διαφωνήσουν. Εἶναι οὐσιώδης γιὰ τὸν κόσμῳ προκειμένου νὰ λειτουργεῖ καὶ νὰ ἐπιβιώσει. Αὐτὸς εἶναι ἀκριβῶς ὁ λόγος, γιὰτὶ Ὁ Ὁρθόδοξ Ἐκκλησία μας διὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρ-

χείου ἄνοιξε τὸν δρόμῳ πρὸς τὴν συζήτησιν καὶ τὴν ἐπικοινωνίαν μὲ ὅλες τὶς κοινότητες πίστης καὶ ὅλες τὶς χριστιανικὲς ὁμολογίες. Καλοῦμαστε νὰ κτίσουμε γέφυρες ἀκόμα καὶ –ιδιαιτέρα ὄντως– ὅταν αὐτὰς καταρρέουν γύρω μας. Καλοῦμαστε, ὅπως μᾶς ἀρέσει νὰ λέμε, νὰ κοιτάξουμε ὁ

ἐνᾶς στὰ μάτια τοῦ ἄλλου, ὥστε νὰ δοῦμε βαθύτερα καὶ νὰ ἀναγνωρίσουμε τὸ κάλλος τοῦ Θεοῦ σὲ κάθε ζωντανὸ ἀνθρώπινο πλᾶσμα, ὅπως ἐπίσης καὶ σὲ ὁλόκληρὴ τὴν κτίσι. Αὕτῃ εἶναι ἡ εὐκρίνησις ἐλπίδα μας καὶ ἡ θερμὴ προσευχὴ μας γιὰ ἐσάς καὶ γιὰ ὁλόκληρον τὸν κόσμῳ».

Ἡ προώθησις τῆς πανθρησκείας

Παραδέτομεν ἀπὸ τὸ ἴδιον τὸ Ἰνστιτούτον τοῦς σκοποὺς δραστηριοποιήσεώς του:

«Τὸ πνεῦμα τοῦ «Elijah» εἶναι σοφία, ἔμπνευσι, φιλία καὶ ἐλπίδα σὲ ὅλες τῆς θρησκευτικῆς παραδόσεις. Τὸ «Elijah» ἐμβάθι τὴν κατανόησιν μεταξύ τῶν θρησκειῶν. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ «Elijah» εἶναι νὰ προάγῃ τὴν ἐνότητά στὴν πολυμορφία, δημιουργώντας ἓνα ἁρμονικὸ κόσμῳ. Τὸ μήνυμα τοῦ «Elijah» εἶναι: Οἱ μεγάλαις θρησκειαῖς τοῦ κόσμου ἀκτινοβολοῦν σοφία ποὺ μπορεῖ νὰ θεραπεύει τὸν κόσμῳ. Ἡ βαθὴ πνευματικὴ συνουμία σὲ διαθρησκευτικὲς γραμμὲς ἐμπλουτίζει τὴν ἑσωτερικὴ μας ζωὴ, ἐνισχύει τὴν προσευχὴ μας καὶ ἀνοίγει τὶς καρδίαις μας. Ανακαλύψτε τὴν ἐνότητά καὶ ἀγκαλιάστε τὴν ποικιλομορφία. Εἴμαστε πολλοὶ καὶ εἴμαστε ἓνα.

Τὸ «Elijah» ἐπιδιώκει νὰ δημιουργήσῃ μία κοινότητα θρη-

σκευτικῶν ἡγετῶν, ἀκαδημαϊκῶν καὶ πρακτικῶν ἀπὸ ὅλες τῆς θρησκειᾶς, ποὺ ἐμπνέονται νὰ βροῦν νέους τρόπους νὰ μοιράζονται τὴ σοφία τῶν παραδόσεων τους μεταξὺ τους καὶ νὰ δημιουργοῦν γέφυρες μεταξύ πίστης καὶ κοινωνίας.

Τὸ «Elijah» ἀναγνωρίζει τὴ

δύναμιν τῆς κατανόησιν τῆς σοφίας, ἀποκαλυπτόμενης στὶς πολυάριθμες μορφές τῆς, γιὰ τὴν προώθησι τῆς ἀμοιβαίας ἐκτίμησις, τοῦ σεβασμοῦ, τῆς βαθιάς φιλίας καὶ τῆς εἰρήνης μεταξύ τῶν θρησκευτικῶν κοινοτήτων. Θεωροῦμε τὴ δημιουργία τοῦ Κέντρου Ἑλπίδας στὴν Ἱερουσαλὴμ ὡς ἑκφραση τῆς δύναμης τῆς θρησκείας νὰ εἶναι δύναμις εἰρήνης καὶ ἁρμονίας.

Ἡ φιγούρα τοῦ προφήτῃ Ἠλία (ἐξ οὗ καὶ «Elijah») ἀναγνωρίζεται καὶ τιμᾶται στὶς ἑβραϊκῆς, χριστιανικῆς καὶ μουσουλμανικῆς παραδόσεις. Ἡ εἰκόνα του εἶναι σὰν ἓνας συνεχὺς παρῶν δάσκαλος, πνευματικὸς ὁδηγός, προάγγελος τῆς εἰρήνης, καὶ πρόδρομος ἐνὸς καλύτερου κόσμου ποὺ ἐρχεται. Τὸ ἱνστιτούτο «Elijah Interfaith» βασίζεται σὲ ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα - τῆ διδασκαλία καὶ τῆς μύθισις, τὴν πνευματικὴ ζωὴ, τὴν ἐνθάρρυνσι τῆς εἰρήνης καὶ τὴν ἐμπνευσμένη ἐλπίδα».

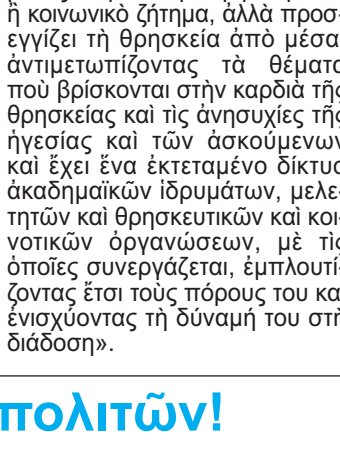
Εἰς τί διαφέρει αὐτὴ ἡ πράξις τοῦ Πατριάρχου;

Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἔχει προβῇ εἰς πολλὰς ἀντορθόδοξους δηλώσεις καὶ ἐπομένως εἶναι ἀπλῶς μία ἀκόμη; Ἡ ὀργάνωσις καὶ ἐξάπλωσις αὐτοῦ τοῦ ἱνστιτούτου δημιουργεῖ ἱδιαίτερας ὑποψίας διὰ τὴν συμ-

μετοχὴν τοῦ Πατριάρχου. Πιθανὸς ἄρακεῖ μόνον ἡ συμμετοχὴ κληρικῶν εἰς αὐτὸ τὸ ἱνστιτούτον, διὰ νὰ ἐτελέθῃ καθάρισις. Παραδέτομεν καὶ πάλιν πληροφορίας ἀπὸ τὴν ἱστοσελίδα τοῦ ἰδίου τοῦ ἱνστιτούτου:

«Τὸ «Elijah» εἶναι μοναδικὸ μὲ τοὺς ἐξῆς τρόπους: ἐπικεντρώνεται ὄχι μόνον στὶς ἄβρααμικῆς θρησκειᾶς, ἀλλὰ σὲ ὅλες τὶς μεγάλαις θρησκευτικῆς παραδόσεις, προσεγγίζει τὴ διαθρησκευτικὴ ἐργασία ἀπὸ μία ἀκαδημαϊκὴ πλατφόρμα, ἐνσωματώνοντας ταυτόχρονα τὶς πνευματικῆς καὶ ἀκαδημαϊκῆς διαστάσεις στὰ προγράμματα καὶ τὶς δραστηριότητές του, ἡ προσέγγισις πρὸς τὴν κοινωνικὴ ἀλλαγὴ εἶναι μία προσέγγισις ἀπὸ τὴν κορυφὴ πρὸς τὰ κάτω, ξεκινώντας ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς τῶν θρησκειῶν, συνεχίζοντας με τοὺς μελετητὰς καὶ φαινόνας στὴν κοινότητα γενικότερα, προσφέρει μία ὁλιστικὴ, συντονισμένη, πολυεπίπεδη προσέγγισι τῆς διαθρησκευτικῆς ἐργασίας, μέσα ἀπὸ τὶς μοναδικῆς ὁδοὺς τοῦ τῆς συνέργειας ποὺ δημιουργεῖται μεταξύ τους, ἔχει δημιουργήσει ἰσχυρὲς δυνεῖς, με τὶς ὁποῖες μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ συνεχὲς ἐργασία γιὰ τὶς ἐπόμενες δεκαετίες, εἶναι ἓνας διεθνὲς ὀργανισμὸς ποὺ φυτεῖται σὲ διαφορετικὰ ἐδάφη, ἀντλεῖ τὴν γοητεία τῆς Ἱερουσαλὴμ, ὡς σύμβολο τοῦ μελλοντικοῦ τοῦ ὁράματος, δὲν ἀνήκει σὲ κάποια συγκεκριμένη θρησκεία, ἀλλὰ εἶναι μία πραγματικὴ συνεργασία τῶν διαφορετικῶν παραδόσεων, δὲν εἶναι ὀργάνωσις ὑπεράσπισης ἡ ὀργανισμὸς ποὺ εἶναι ἀφιερωμένος σὲ μία συγκεκριμένη αἰτία ἡ κοινωνικὸ ζήτημα, ἀλλὰ προσεγγίζει τὴ θρησκεία ἀπὸ μέσα, ἀντιμετωπίζοντας τὰ θέματα ποὺ βρίσκονται στὴν καρδίᾳ τῆς θρησκείας καὶ τὶς ἀνησυχίες τῆς ἡγεσίας καὶ τῶν ἀσκούμενων καὶ ἔχει ἓνα ἐκτεταμένον δίκτυο ἀκαδημαϊκῶν ἱδρυμάτων, μελετητῶν καὶ θρησκευτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὀργανώσεων, με τὶς ὁποῖες συνεργάζεται, ἐμπλουτίζοντας ἐστὶ τοὺς πόρους του καὶ ἐνισχύοντας τὴ δύναμιν του στὴ διάδοσιν».

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐκάλεσε τὸν Ἱεροσολύμων

σὲ πρεσβεία χειροτονίας μεταξύ τῶν 83 Μητροπολιτῶν, ἔχει ἐκλεγεῖ στὴν διάρκεια τῆς ἀριστείδην Συνόδου (Νοέμβριος 1968) ποὺ συγκροτήθηκε ἀπὸ τὸν τότε Ἀρχιεπίσκοπο Ἱερώνυμο Κοσιῶν-η. Τρεῖς ἐκ τῶν «12», οἱ Φιλίππων, Θεσσαλονίκης καὶ Παραμυθίας, ἔχουν ἐκλεγεί καὶ αὐτοὶ στὴν διάρκεια τῆς ἐπαιτίας, ἀλλὰ ἐπὶ ἀρχιεπισκοπίας Σεραφεῖμ Τίκα.

Ἡ ἐκλογὴ εἰς τὰ Μετέωρα

...Ἡ ὀνοματολογία περὶ τῶν διαδόχων ἐκινῆσεν σχεδὸν ἓνα χρόνον πρὶν ἀπὸ τὴν κοίμησιν τοῦ γέροντος Σεραφεῖμ, ἀφοῦ με προσωπικὴ τοῦ πρότασις καὶ προτροπὴ πρὸς τὴν Ἱεραρχία ἐνεργήρῃσαν στὸν κατάλογον «πρὸς ἀρχιερατεῖαν ὑποψηφίῶν δύο ἀρχιμανδρίτες ἀπὸ τῆς Μητρόπολης, ὁ ἡγούμενος τῆς Μονῆς Μεγάλου Μετεώρων καὶ πρωτοσύγκελλος τῆς Μητρόπολης π. Νήφωνας Καυκάλης καὶ ὁ ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἁγίας Τριδὸς Δομέτιος Ντελής. Ἀπὸ τὴν Ἀθήνα, ὁμως, «παίζουν» δύο «δυνατοὶ» μνηστήρες, βοηθὸ ἐπίσκοποι, ὁ καθένας με τὰ δικά του δυναμικὰ χαρακτηριστικά. Συμφωνᾷ με δημοσιογραφικῆς πληροφορίας, πρόκειται γιὰ τοὺς Διαυλείας Ἀλέξιῳ Λεονταρίτῃ καὶ Μεθώνιος Κλήμῃ Κοτοσύμῃ. Σωστός, αὐτὸ ποὺ νομίζεται ἀπὸ πολλοὺς Μητροπολίτες στοὺς διαδόχους τῆς Μονῆς Πετρακίτῃ εἶναι ὅτι ἡ Μητρόπολις Σταγῶν καὶ Μετεώρων εἶναι «δύσκολη» ἐπαρχία, λόγω τοῦ ἔντονου καὶ πολυπληθοῦς μοναστικοῦ στοιχείου καὶ πομὴ μὴ ἥλικία καὶ ἀνῶ. Ἐπίσης, ἔχεις ἐκ τῶν «12», ὁ ἄγιος Καρασίτας, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ ἀρχαιότερος

Ἐπίσης, συζητήσεως γίνονται καὶ γιὰ τοὺς Μητροπολίτες Μάνης Χρυσόστομο Κορακίτῃ, ἐτῶν 84, Περιστέριον Χρυσόστομο Ζαφεῖρῃ, ἐτῶν 82, Μαντινείας καὶ Κυνουρίας Ἀλέξανδρον Παπαδόπουλο, ἐτῶν 81, Κονίτης Ἀνδρέας Τρεμπέλα, ἐτῶν 78, Γόρτυνας καὶ Μεγαλόπλεως Ἱερεμία Φούντα, ἐτῶν 76, καὶ Γλυφάδας Παῦλο Τσαούσογλου, ἐτῶν 73.

...Ὁ κ. Ἀμβρόσιος ἔχει ἐδῶ καὶ μῆνες ἀνακονίζοντι ὅτι τὸν Δεκέμβριον τοῦ '17 ὁ ἀποβάλλει τὴν παραίτησίν του, πιστός ἐς ὅσα πρεσβεύει περὶ ἐγκυρῆς ἀποχώρησις τῶν ἐπισκόπων ἀπὸ τὰ διοικητικὰ θέματα καθήκοντα ἀπὸ μὴ ἥλικια καὶ ἀνῶ. Ἐπίσης, ἔχεις ἐκ τῶν «12», ὁ ἄγιος Καρασίτας, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ ἀρχαιότερος

2017, στὸ ἀμφιθέατρο τοῦ Πολεμικοῦ Μουσείου). Ὁ κ. Ρίζος σημειῖται ὅτι τὸ ΣτΕ, διὰ τῆς Νομολογίας του, «προσδιόρισε τὴν ἐννοία τοῦ «αὐτοκεφάλου», ὀριοθετώντας τὴ σχέση Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ Πατριαρχεῖου» καί, στὸ πλαίσιο αὐτό, «δέχθηκε περιορισμένη σημασία τῆς διακρίσεως τῶν Μητροπόλεως ἐκ αὐτῶν τῶν Παλαιῶν καὶ σὲ ἐκείνες τῶν Νέων Χωρῶν», ἀπόφασις ὡσίστης ἐθνικῆς σημασίας.

Ὁ πρόεδρος τοῦ ΣτΕ ἔ.π. στὴν ἴδια ὁμίλια του ὡς ἀποδείξῃ τοῦ ἐντός τοῦ ἰσχυόντος συστήματος σχέσεων Πολιτείας Ἐκκλησίας μεγάλου βαθμοῦ οὐδετερότητας τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους καὶ ἀπολαύσεως τοῦ ἀτομικοῦ δικαιώματος τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας σημειώσε ὅτι ἐλάχιστα εἶναι τὰ παράπονα καὶ οἱ διέκες ποὺ ἐγείρονται ἐνώπιον τοῦ

Ψήφισμα Πατριακοῦ Λαοῦ διὰ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν

Πρὸς Πᾶσα ἀρμόδια Ἀρχὴ Ἀπὸ τὸ Θεοδίδιστο, Ἀποστολοδίδιστο καὶ ἱερὸ νησί τῆς Πάτμου.

Ἀπὸ τὸ νησί τῆς Ἀποκάλυψης.

Ἀπὸ τὸ ἀκριτικὸ νησί τῶν Δωδεκανήσων.

</